

2006 M. GRUODŽIO 12 D. EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVOS 2006/123/EB DĖL PASLAUGŲ VIDAUS RINKOJE IR LIETUVOS RESPUBLIKOS VIEŠOJO ADMINISTRAVIMO ĮSTATYMO NR. VIII-1234 1, 2, 5, 9, 10, 12, 19, 23, 24, 29, 30, 31, 33, 35, 37 ir 40 STRAIPSNIŲ IR IV SKYRIAUS PAVADINIMO PAKEITIMO, ĮSTATYMO PAPILDYMO III¹ SKYRIUMI, 33¹ STRAIPSNIU IR PRIEDU BEI 29 STRAIPSNIO PRIPAŽINIMO NETEKUSIU GALIOS ĮSTATYMO PROJEKTO BEI LIETUVOS RESPUBLIKOS PASLAUGŲ ĮSTATYMO NR. XI-570 PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO ATITIKTIES LENTELĖ

<p>2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje</p>	<p>Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo Nr. VIII-1234 1, 2, 5, 9, 10, 12, 19, 23, 24, 29, 30, 31, 33, 35, 37 ir 40 straipsnių ir IV skyriaus pavadinimo pakeitimo, įstatymo papildymo III¹ skyriumi, 33¹ straipsniu ir priedu bei 29 straipsnio pripažinimo netekusiu galios pakeitimo įstatymo projekto (toliau – Viešojo administravimo įstatymo projektas)</p> <p>Lietuvos Respublikos paslaugų įstatymo Nr. XI-570 pakeitimo įstatymo projektas (toliau – Paslaugų įstatymo projektas)</p> <p>Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymas (redakcija nuo 2024.01.01)</p> <p>Lietuvos Respublikos paslaugų įstatymas (redakcija nuo 2017.07.01)</p> <p>Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų (redakcija nuo 2023.07.01)</p> <p>Lietuvos Respublikos rinkliavų įstatymas (redakcija nuo 2023.07.01)</p> <p>Lietuvos Respublikos valstybės informacinių išteklių valdymo įstatymas (redakcija nuo 2024.01.01)</p> <p>Lietuvos Respublikos informacinės visuomenės paslaugų įstatymas (redakcija nuo 2020.01.17)</p> <p>Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo (redakcija nuo 2023.05.01)</p>	<p>Direktyvos perkėlimo ir įgyvendinimo lygis</p>
<p>I SKYRIUS</p> <p>BENDROSIOS NUOSTATOS</p> <p>1 straipsnis. Dalykas</p> <p>1. Šioje direktyvoje pateikiamos bendrosios nuostatos, skirtos padėti paslaugų teikėjams naudotis įsisteigimo laisve ir laisvam paslaugų judėjimui palengvinti, kartu užtikrinant aukštą paslaugų kokybę.</p>	<p>Paslaugų įstatymas</p> <p>1 straipsnis. Įstatymo paskirtis, taikymo sritis ir principai</p> <p>1. Šis įstatymas nustato įsisteigimo laisvės, laisvės teikti paslaugas ir ūkinės paslaugų teikimo veiklos laisvės įgyvendinimo sąlygas, kartu sudaro prielaidas užtikrinti aukštą paslaugų kokybę. Šis įstatymas taip pat nustato šių laisvių įgyvendinimo principus, administracinio supaprastinimo priemones Lietuvos Respublikoje ir Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų administracinio bendradarbiavimo su valstybių narių kompetentingomis institucijomis ir Europos Komisija sistemą siekiant užtikrinti tinkamą įsisteigimo laisvės, laisvės teikti paslaugas ir ūkinės paslaugų teikimo veiklos laisvės įgyvendinimą.</p> <p align="center"><...></p> <p><i>Pastaba:</i></p> <p><i>Direktyvos 1 straipsnio 2-7 dalių perkelti nereikia, nes valstybė narė neturi imtis jokių</i></p>	<p>Visiškas</p>

<p>2. Šia direktyva neregamentuojamas nei bendrų ekonominių interesų paslaugų, kurias leidžiama teikti valstybiniais arba privatiems subjektams, liberalizavimas, nei paslaugas teikiančių valstybinių subjektų privatizavimas.</p> <p>3. Šia direktyva neregamentuojamas nei paslaugas teikiančių monopolijų panaikinimas, nei valstybių narių teikiama pagalba, kuriai taikomos Bendrijos konkurencijos taisyklės.</p> <p>Ši direktyva neturi įtakos valstybių narių teisei vadovaujantis Bendrijos teisės nuostatomis apibrėžti, ką jos laiko bendrų ekonominių interesų paslaugomis, kaip šias paslaugas reikėtų organizuoti ir finansuoti, laikantis valstybės pagalbos teikimo taisyklių, ir kokie tikslūs įsipareigojimai joms taikomi.</p> <p>4. Ši direktyva neturi įtakos priemonėms, kurių buvo imtasi Bendrijos ar nacionaliniu lygiu laikantis Bendrijos teisės, kad būtų išsaugota arba skatinama kultūrų ar kalbų įvairovė arba žiniasklaidos pliuralizmas.</p> <p>5. Ši direktyva neturi įtakos valstybių narių baudžiamosios teisės normoms. Tačiau valstybės narės negali riboti laisvės teikti paslaugas taikydamos baudžiamosios teisės nuostatas, kurios konkrečiai reglamentuoja ar turi įtakos teisei verstis paslaugų teikimo veikla ar šios veiklos vykdymui, pažeidžiant šioje direktyvoje nustatytas taisykles.</p> <p>6. Ši direktyva neturi įtakos darbo teisei, t. y. jokioms teisės ar sutartinėms nuostatoms dėl įdarbinimo sąlygų, darbo sąlygų, įskaitant sveikatą ir saugą darbe, ir darbdavio bei darbuotojo santykių, kurias pagal Bendrijos teisę neprieštaraujančią nacionalinę teisę taiko valstybės narės. Be to, ši direktyva neturi įtakos valstybių narių socialinės apsaugos teisės aktams.</p> <p>7. Ši direktyva netrukdo naudotis pagrindinėmis teisėmis, pripažintomis valstybėse narėse ir pagal Bendrijos teisę. Ji taip pat neturi įtakos teisei derėtis dėl kolektyvinių susitarimų, juos sudaryti ir įgyvendinti, taip pat imtis</p>	<p><i>veiksmų.</i></p>	
--	------------------------	--

kolektyvinių darbuotojų interesų gynimo veiksmų pagal Bendrijos teisei neprieštaraujančią nacionalinę teisę.		
<p>2 straipsnis Taikymo sritis</p> <p>1. Ši direktyva taikoma valstybėje narėje įsisteigusių teikėjų teikiamoms paslaugoms.</p> <p>2. Ši direktyva netaikoma šioms veiklos rūšims:</p> <p>a) neekonominio pobūdžio bendrų interesų paslaugoms;</p> <p>b) finansinėms paslaugoms, tokiomis kaip, bankų, kreditavimo, draudimo ir perdraudimo, profesinių ar asmeninių pensijų, vertybinių popierių, investicijų, fondų, mokėjimo ir investavimo konsultacijų paslaugoms, įskaitant Direktyvos 2006/48/EB I priede išvardytas paslaugas;</p> <p>c) elektroninių ryšių paslaugoms ir tinklams bei su jais susijusioms priemonėms ir paslaugoms, kai tai susiję su klausimais, kuriems taikomos Direktyvos 2002/19/EB, 2002/20/EB, 2002/21/EB, 2002/22/EB ir 2002/58/EB;</p>	<p>Paslaugų įstatymas</p> <p>1 straipsnis. Įstatymo paskirtis, taikymo sritis ir principai</p> <p>1. Šis įstatymas nustato įsisteigimo laisvės, laisvės teikti paslaugas ir ūkinės paslaugų teikimo veiklos laisvės įgyvendinimo sąlygas, kartu sudaro prielaidas užtikrinti aukštą paslaugų kokybę. Šis įstatymas taip pat nustato šių laisvių įgyvendinimo principus, administracinio supaprastinimo priemones Lietuvos Respublikoje ir Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų administracinio bendradarbiavimo su valstybių narių kompetentingomis institucijomis ir Europos Komisija sistemą siekiant užtikrinti tinkamą įsisteigimo laisvės, laisvės teikti paslaugas ir ūkinės paslaugų teikimo veiklos laisvės įgyvendinimą. <...></p> <p><i>Pastaba:</i> <i>Direktyvos 2 straipsnio 2 dalies a punkto perkelti nereikia, nes paslauga – tai ūkinė komercinė veikla, todėl neekonominio pobūdžio paslaugoms, t. y. paslaugoms, kurios nėra ekonomiškai atlygintinos, Paslaugų įstatymas netaikomas. Ši nuostata būtų perteklinė.</i></p> <p><...></p> <p>3. Šis įstatymas netaikomas:</p> <p><...></p> <p>2) finansinėms paslaugoms, tokioms kaip kredito įstaigų, kreditavimo, draudimo ir perdraudimo, profesinių ar asmeninių pensijų, vertybinių popierių, investicijų, fondų, mokėjimo ir investavimo konsultacijų paslaugos, įskaitant šio įstatymo 1 priede išvardytas paslaugas;</p> <p><...></p> <p>Paslaugų įstatymo projektas</p> <p>1 straipsnis. 1 straipsnio pakeitimas</p> <p>1. Pakeisti 1 straipsnio 3 dalies 3 punktą ir jį išdėstyti taip: „3) elektroninių ryšių paslaugoms ir tinklams bei su jais susijusioms priemonėms ir paslaugoms, kuriems taikomas Lietuvos Respublikos elektroninių ryšių įstatymas, tiek, kiek juo įgyvendinami elektroninių ryšių paslaugoms ir tinklams bei su jais susijusioms priemonėms ir paslaugoms taikomi Europos Sąjungos teisės aktai;“.</p> <p>2. Pakeisti 1 straipsnio 3 dalies 4 punktą ir jį išdėstyti taip:</p>	Visiškas

<p>d) paslaugoms transporto srityje, įskaitant uosto paslaugas, patenkančioms į Sutarties V antraštinės dalies taikymo sritį;</p> <p>e) laikinojo įdarbinimo agentūrų paslaugoms;</p> <p>f) sveikatos priežiūros paslaugoms, neatsižvelgiant į tai, ar paslaugos teikiamos naudojantis sveikatos priežiūros infrastruktūra, kaip jos organizuojamos ir finansuojamos nacionaliniu lygiu, arba į tai, ar jos yra valstybinės ar privačios;</p> <p>g) garso ir vaizdo paslaugoms, įskaitant kinematografijos paslaugas, nepriklausomai nuo to, koks jų gamybos, platinimo ir perdavimo būdas, ir radijo transliacijoms;</p> <p>h) azartinių lošimų veiklai, susijusiai su pinigine verte turinčiais statymais tikimybių principu pagrįstų žaidimų metu, įskaitant loterijas, lošimą kazino ir lažybas;</p> <p>i) veiklai, susijusiai su viešosios valdžios funkcijų vykdymu, kaip apibrėžta Sutarties 45 straipsnyje;</p>	<p>„4) transporto paslaugoms, patenkančioms į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo VI antraštinės dalies taikymo sritį, įskaitant uosto paslaugas;“</p> <p><...></p> <p>Paslaugų įstatymas</p> <p>1 straipsnis. Įstatymo paskirtis, taikymo sritis ir principai</p> <p><...></p> <p>3. Šis įstatymas netaikomas:</p> <p><...></p> <p>5) laikinojo įdarbinimo agentūrų teikiamoms paslaugoms;</p> <p><...></p> <p>1) sveikatos priežiūros ir farmacinės paslaugoms, kurias pacientams teikia sveikatos priežiūros įstaigos ar specialistai, siekdami įvertinti, padėti išsaugoti ar pagerinti pacientų sveikatos būklę tais atvejais, kai šias paslaugas gali teikti tik reglamentuojamos sveikatos priežiūros profesijos specialistai;</p> <p><...></p> <p>6) audiovizualinio sektoriaus paslaugoms, įskaitant kinematografijos paslaugas, neatsižvelgiant į tai, koks jų kūrimo (gamybos), platinimo ir siuntimo būdas, ir radijo transliacijoms;</p> <p>7) azartinių lošimų veiklai, susijusiai su pinigine verte turinčiais statymais tikimybių principu pagrįstų žaidimų metu, įskaitant loterijas, lošimą kazino ir lažybas;</p> <p>Paslaugų įstatymo projektas</p> <p>1 straipsnis. 1 straipsnio pakeitimas</p> <p><...></p> <p>3. Pakeisti 1 straipsnio 3 dalies 8 punktą ir jį išdėstyti taip:</p> <p>„8) veiklai, susijusiai su viešosios valdžios funkcijų įgyvendinimu, kaip tai apibrėžta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 51 straipsnyje;“</p> <p><...></p> <p>Paslaugų įstatymas</p> <p>1 straipsnis. Įstatymo paskirtis, taikymo sritis ir principai</p> <p><...></p> <p>3. Šis įstatymas netaikomas:</p> <p><...></p>	
---	--	--

<p>j) socialinėms paslaugoms, susijusioms su socialinio būsto suteikimu, vaikų priežiūra ir parama remtinoms šeimoms ir asmenims, kuriems šios paramos nuolat ar laikinai reikia ir kurias teikia valstybė, valstybės įgalioti subjektai arba valstybės pripažintos labdaros organizacijos;</p> <p>k) privačioms saugos paslaugoms;</p> <p>l) oficialiu vyriausybės aktu paskirtų notarų ir antstolių teikiamoms paslaugoms.</p> <p>3. Ši direktyva netaikoma mokesčių sričiai.</p>	<p>9) valstybės, valstybės įgaliotų subjektų arba labdaros organizacijų teikiamoms socialinėms paslaugoms, susijusioms su socialinio būsto suteikimu, vaikų priežiūra ir parama remtinoms šeimoms ir asmenims, kuriems šios paramos reikia nuolat ar laikinai;</p> <p>10) privačioms saugos paslaugoms;</p> <p>11) notarų ir antstolių teikiamoms paslaugoms.</p> <p>4. Šis įstatymas netaikomas mokesčių ir jų administravimo srityje. <...></p>	
<p>3 straipsnis. Ryšys su kitomis Bendrijos teisės nuostatomis</p> <p>1. Jeigu šios direktyvos nuostatos prieštarauja kito Bendrijos akto, reglamentuojančio tam tikrus teisės teikti paslaugą ar vykdyti paslaugos teikimo veiklą konkrečiuose sektoriuose ar profesijose aspektus, nuostatai, pirmenybė teikiama to kito Bendrijos akto nuostatai, kuri ir taikoma minėtiems sektoriams ar profesijoms. Minėti aktai yra:</p> <p>a) Direktyva 96/71/EB;</p> <p>b) Reglamentas (EEB) Nr. 1408/71;</p> <p>c) 1989 m. spalio 3 d. Tarybos direktyva 89/552/EEB dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų nuostatų, susijusių su televizijos programų transliavimu;</p> <p>d) Direktyva 2005/36/EB.</p> <p>2. Ši direktyva nėra susijusi su tarptautinės privatinės teisės taisyklėmis, visų pirma taisyklėmis, reglamentuojančioms</p>	<p>Paslaugų įstatymo projektas 1 straipsnis. 1 straipsnio pakeitimas <...></p> <p>4. Pakeisti 1 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip: „5. Jeigu kituose įstatymuose, reguliuojančiuose paslaugų teikimą, nustatytas reguliavimas neatitinka šio įstatymo nuostatų, taikomos šio įstatymo nuostatos, išskyrus kito įstatymo nuostatas, kuriomis įgyvendinami Europos Sąjungos teisės aktų reikalavimai, ir atvejus, kai šiuo įstatymu pirmenybė suteikiama kitų įstatymų nuostatoms.“ <...></p> <p>Viešojo administravimo įstatymo projektas 1 straipsnis. 1 straipsnio pakeitimas <...></p> <p>3. Papildyti 1 straipsnį 2² dalimi: „2². Jeigu kituose įstatymuose, reguliuojančiuose paslaugų, kurioms taikomas Lietuvos Respublikos paslaugų įstatymas, teikimą, nustatytas licencijavimas neatitinka šio įstatymo III1 skyriaus nuostatų, taikomas šis įstatymas, išskyrus atvejus, kai kitų įstatymų nuostatos įtvirtina Europos Sąjungos teisės aktų ar Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių reikalavimus arba šiuo įstatymu pirmenybė suteikiama kitų įstatymų nuostatoms.“</p> <p><i>Pastaba:</i></p>	Visiškas

<p>sutartinėms ir nesutartinėms prievolėms taikytiną teisę, įskaitant taisykles, kurios garantuoja, kad vartotojai naudosis apsauga, kurią jiems suteikia vartotojų apsaugos taisyklės, nustatytos jų valstybėje narėje galiojančiuose vartotojų teisės aktuose.</p> <p>3. Valstybės narės taiko šios direktyvos nuostatas laikydamosi Sutartyje nustatytų įsisteigimo teisės ir laisvo paslaugų judėjimo taisyklių.</p>	<p><i>Direktyvos 3 straipsnio 2 dalies nuostatų perkelti nereikia, nes jos nenustato privalomų įpareigojimų valstybėms narėms.</i></p> <p>Paslaugų įstatymas 1 straipsnis. Įstatymo paskirtis, taikymo sritis ir principai 1. Šis įstatymas nustato įsisteigimo laisvės, laisvės teikti paslaugas ir ūkinės paslaugų teikimo veiklos laisvės įgyvendinimo sąlygas, kartu sudaro prielaidas užtikrinti aukštą paslaugų kokybę. Šis įstatymas taip pat nustato šių laisvių įgyvendinimo principus, administracinio supaprastinimo priemones Lietuvos Respublikoje ir Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų administracinio bendradarbiavimo su kitų valstybių narių kompetentingomis institucijomis ir Europos Komisija sistemą, siekiant užtikrinti tinkamą įsisteigimo laisvės, laisvės teikti paslaugas ir ūkinės paslaugų teikimo veiklos laisvės įgyvendinimą. 2. Taikant šį įstatymą, turi būti vadovaujama nediskriminavimo, būtinybės ir proporcingumo principais, taip pat Europos Sąjungos teisės normomis ir Europos Sąjungos teisminių institucijų sprendimais, įskaitant prejudicinius sprendimus Europos Sąjungos teisės aiškinimo ir galiojimo klausimais. <...></p>	
<p>4 straipsnis. Apibrėžimai</p> <p>Šioje direktyvoje vartojami tokie apibrėžimai:</p> <p>1) paslauga – tai bet kokia savarankiška, paprastai už užmokestį atliekama ekonominė veikla, kaip nurodyta Sutarties 50 straipsnyje;</p> <p>2) teikėjas – tai bet koks fizinis asmuo, kuris yra valstybės narės pilietis, arba bet koks valstybėje narėje įsisteigęs juridinis asmuo, kaip nurodyta Sutarties 48 straipsnyje, ir siūlantis arba teikiantis paslaugą;</p>	<p>Paslaugų įstatymo projektas 2 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas Pakeisti 2 straipsnį ir jį išdėstyti taip: „2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos <...> 7. Paslauga – savarankiška, paprastai už užmokestį atliekama ūkinė veikla, kurios nereglamentuoja nuostatos dėl prekių, kapitalo ar asmenų judėjimo laisvės, kaip nurodyta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 57 straipsnyje. <...> 6. Lietuvos Respublikos paslaugos teikėjas (toliau – Lietuvos Respublikos teikėjas) – siūlantis arba teikiantis paslaugą Lietuvos Respublikos ar kitos valstybės narės pilietis, kitas fizinis asmuo, kuris naudojasi Europos Sąjungos teisės aktuose jam suteiktomis judėjimo valstybėse narėse teisėmis ir turi teisę gyventi Lietuvos Respublikoje, arba Lietuvos Respublikoje įsteigtas juridinis asmuo ar jo padalinys, taip pat kitos valstybės narės juridinio asmens ar kitos organizacijos padalinys ar patronuojamoji bendrovė, įsteigti Lietuvos Respublikoje.</p>	<p>Visiškas</p>

<p>3) gavėjas – tai bet koks fizinis asmuo, kuris yra valstybės narės pilietis arba kuris naudojasi Bendrijos teisės aktuose jam suteiktomis teisėmis, arba juridinis asmuo, kaip nurodyta Sutarties 48 straipsnyje, ir kuris yra įsisteigęs valstybėje narėje, ir kuris profesiniais arba neprofesiniais tikslais naudojasi arba pageidauja naudotis paslauga;</p> <p>4) įsisteigimo valstybė narė – tai valstybė narė, kurios teritorijoje yra įsisteigęs atitinkamos paslaugos teikėjas;</p> <p>5) įsisteigimas – tai faktinis teikėjo vertimasis ekonomine veikla, kaip nurodyta Sutarties 43 straipsnyje, neribotą laiką ir naudojantis stabilia infrastruktūra, kurioje faktiškai teikiamos paslaugos;</p> <p>6) leidimų išdavimo tvarka – tai bet kokia procedūra, pagal kurią faktiškai reikalaujama, kad teikėjas arba gavėjas imtųsi priemonių gauti formaliam arba numanomam kompetentingos institucijos sprendimui dėl teisės teikti paslaugas ar vykdyti paslaugų teikimo veiklą;</p>	<p><...></p> <p>9. Paslaugos teikėjas (toliau – teikėjas) – Lietuvos Respublikos paslaugos teikėjas ar valstybės narės paslaugos teikėjas.</p> <p><...></p> <p>17. Valstybės narės paslaugos teikėjas (toliau – valstybės narės teikėjas) – siūlantis arba teikiantis paslaugą valstybės narės, išskyrus Lietuvos Respubliką, pilietis, kitas fizinis asmuo, kuris naudojasi Europos Sąjungos teisės aktuose jam suteiktomis judėjimo valstybėse narėse teisėmis, arba valstybėje narėje, išskyrus Lietuvos Respubliką, įsteigtas juridinis asmuo, kita organizacija ar jų padalinys.</p> <p><...></p> <p>8. Paslaugos gavėjas (toliau – gavėjas) – gaunantis arba pageidaujantis gauti paslaugą Lietuvos Respublikos ar kitos valstybės narės pilietis, kitas fizinis asmuo, kuris naudojasi Europos Sąjungos teisės aktuose jam suteiktomis judėjimo valstybėse narėse teisėmis, arba Lietuvos Respublikoje ar kitoje valstybėje narėje įsteigtas juridinis asmuo, kita organizacija ar jų padalinys.</p> <p><...></p> <p>11. Paslaugos teikėjo įsisteigimo valstybė narė – valstybė narė, kurios teritorijoje yra įsteigtas paslaugos teikėjas.</p> <p><...></p> <p>10. Paslaugos teikėjo įsisteigimas – paslaugos teikėjo pradėjimas verstis ūkine veikla Lietuvos Respublikoje ar kitoje valstybėje narėje, kaip nurodyta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 49 straipsnyje, siekiant tai daryti neribotą laiką ir naudojantis infrastruktūra paslaugoms teikti.</p> <p><...></p> <p>3. Leidimas – licencija, liudijimas, pažymėjimas, sertifikatas, atestatas, diplomas, pažyma, teikimas, įgaliojimas, sprendimas ar kitas panašaus pobūdžio dokumentas, reikalingas pradedant ir vykdant paslaugų teikimo veiklą, įpareigojimas įsiregistruoti registro informacinėje sistemoje arba pateikti informaciją prieš pradedant teisėtai vykdyti paslaugų teikimo veiklą, taip pat kitoks teisės vykdyti paslaugų teikimo veiklą suteikimas paslaugos teikėjui ar teisės gauti paslaugą suteikimas paslaugos gavėjui.</p> <p>4. Leidimų išdavimo tvarka – procedūra, kuria įgyvendinamas reikalavimas paslaugos teikėjui arba paslaugos gavėjui gauti formalų arba šio įstatymo 7 straipsnio 3 dalyje nurodytą Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos leidimą dėl teisės teikti ar gauti paslaugą įgijimo ar paslaugų teikimo veiklos vykdymo.</p> <p><...></p>	
--	--	--

<p>7) reikalavimas – tai bet koks įpareigojimas, draudimas, sąlyga ar apribojimas, numatytas valstybių narių įstatimuose ir kituose teisės aktuose arba pagal teismų praktiką, administracinę praktiką ar profesinių įstaigų taisykles, arba profesinių asociacijų ar kitų profesinių organizacijų kolektyvines taisykles, priimtas šioms naudojančioms teisiniu savarankiškumu; socialinių partnerių suderėtuose kolektyviniuose susitarimuose nustatytos taisyklės netaikomos reikalavimais, kaip apibrėžta šioje direktyvoje;</p>	<p><i>Pastaba:</i> „Leidimo“ ir „leidimų išdavimo tvarkos“ sąvokos galios iki Viešojo administravimo įstatymo naujų 2 straipsnio sąvokų „licencija“ ir „licencijavimas“ įsigaliojimo.</p> <p>Viešojo administravimo įstatymo projektas 2 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas <...> 2. Pakeisti 2 straipsnio 7 dalį ir ją išdėstyti taip: „7. Licencija – fizinio asmens arba juridinio asmens ar kitos organizacijos, jų filialo ar atstovybės pranešimu ar prašymu grindžiama viešojo administravimo subjekto valios išreiškimo teisės aktų reglamentuotu būdu ir forma priemonė, kuria suteikiama teisė tam tikromis sąlygomis, priemonėmis, būdais ar tam tikrose patalpose vykdyti ūkinę veiklą ar veiklą nesiekiant pelno, kai tenkinami asmeniniai, visuomeniniai ar namų ūkio poreikiai, dirbti pagal tam tikrą profesiją, atlikti vienkartinį, ribotos trukmės baigtinį veiksmą ar kartotinius veiksmus, pateikti ir (ar) tiekti rinkai tam tikrą produktą arba naudoti ar turėti tam tikrus objektus.“ 3. Papildyti 2 straipsnį 7¹ dalimi: „7¹. Licencijavimas – teisinis reguliavimas, kuriuo reikalaujama gauti licenciją ir nustatomi jos įgijimo, turėjimo reikalavimai bei išdavimo procedūra.“ <...> <i>Pastaba:</i> <i>Licencijos sąvoka apima visus subjektus, kurie gali kreiptis dėl licencijos išdavimo, įskaitant ir paslaugos gavėją, ir visas galimas suteikti teises kažką veikti, įskaitant ir paslaugos gavimą, todėl sąvokoje neišskiriama teisė gauti paslaugą.</i></p> <p>Paslaugų įstatymo projektas 2 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas Pakeisti 2 straipsnį ir jį išdėstyti taip: „2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos <...> 12. Reikalavimas – bet koks įpareigojimas, draudimas, sąlyga ar apribojimas, kurie turi įtakos teisės teikti ar gauti paslaugas įgijimui arba paslaugų teikimo veiklos vykdymui ir kurie nustatyti įstatimuose ir įstatymų įgyvendinamuosiuose teisės aktuose arba pagal teismų praktiką, profesinių organizacijų taisykles. Reikalavimai, kurie konkrečiai nereglementuoja teisės teikti paslaugas įgijimo arba paslaugų teikimo veiklos vykdymo arba neturi jiems konkretaus poveikio, tačiau kurių privalo laikytis paslaugų teikėjai,</p>
--	--

<p>8) svarbūs visuomenės interesai – tai priežastys, pripažintos tokiomis Teisingumo Teismo praktikoje, įskaitant: viešąją tvarką; visuomenės saugumą; visuomenės saugą; visuomenės sveikatą; socialinės apsaugos sistemos finansinės pusiausvyros išsaugojimą; vartotojų, paslaugų gavėjų ir darbuotojų apsaugą; prekybos sandorių sąžiningumą; kovą su sukčiavimu; aplinkos ir miesto aplinkos apsaugą; gyvūnų sveikatą; intelektinę nuosavybę; nacionalinio istorinio ir meninio paveldo išsaugojimą; socialinės politikos ir kultūros politikos tikslus;</p>	<p>vykdysdami ūkinę veiklą, taip, kaip laikosi asmenys, veikdami savo vardu (pavyzdžiui, kelių eismo taisyklės, žemės naudojimo taisyklės, statybos standartai, už kurių nesilaikymą taikomos administracinės nuobaudos), ir socialinių partnerių kolektyviniuose susitarimuose nustatytos taisyklės nelaikomi reikalavimais.</p> <p>13. Svarbūs visuomenės interesai – Europos Sąjungos teisės numatytos priežastys, kuriomis galima pagrįsti reikalavimų nustatymą ir kurios apima viešąją tvarką, visuomenės saugumą, visuomenės saugą, visuomenės sveikatą, socialinės apsaugos sistemos finansinės pusiausvyros išsaugojimą, vartotojų, paslaugų gavėjų ir darbuotojų apsaugą, prekybos sandorių sąžiningumą, kovą su nusikalstamumu, aplinkos ir miesto aplinkos apsaugą, gyvūnų sveikatą, intelektinę nuosavybę, nacionalinio istorinio ir meninio paveldo išsaugojimą, socialinės politikos ir kultūros politikos tikslus.</p> <p><...></p> <p>Viešojo administravimo įstatymo projektas 10 straipsnis. Įstatymo papildymas III¹ skyriumi Papildyti Įstatymą III¹ skyriumi:</p> <p style="text-align: center;">„III¹ SKYRIUS LICENCIJAVIMO PAGRINDAI</p> <p><...></p> <p>28² straipsnis. Bendrosios licencijavimo nuostatos</p> <p>2. Reikalavimas gauti licenciją gali būti nustatytas tik tada, kai tokio reikalavimo nustatymas atitinka Paslaugų įstatymo 4 straipsnio 1 dalyje įtvirtintus principus. Licencijos įgijimo reikalavimai turi būti nediskriminaciniai ir pateisinami siekiu užtikrinti viešąją tvarką, visuomenės saugumą, civilinę saugą, visuomenės ir asmens sveikatą, socialinės apsaugos sistemos finansinės pusiausvyros išsaugojimą, vartotojų, gavėjų ir darbuotojų apsaugą, prekybos sandorių sąžiningumą, kovą su nusikalstamumu, aplinkos apsaugą, gyvūnų sveikatą ir gerovę, intelektinę nuosavybę, nacionalinio istorinio ir meninio paveldo išsaugojimą, socialinės politikos ir kultūros politikos tikslus ar kitus Europos Sąjungos teisės aktų ir Lietuvos Respublikos įstatymų saugomus visuomenės interesus (toliau – svarbūs visuomenės interesai). Jei licencijuojamai ūkinei veiklai yra taikomas Lietuvos Respublikos paslaugų įstatymas, svarbūs visuomenės interesai turi būti pripažinti Europos Sąjungos Teisingumo Teismo.</p> <p><...></p> <p>Paslaugų įstatymo projektas 2 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas</p>	
--	--	--

<p>9) kompetentinga institucija – tai bet kokia valstybės narės įstaiga ar valdžios institucija, atliekanti paslaugų teikimo priežiūros arba reguliavimo funkcijas, visų pirma administracinės institucijos, įskaitant teismus, profesines įstaigas ir tas profesines asociacijas arba kitas profesines organizacijas, kurios, įgyvendindamos savo teisinį savarankiškumą, kolektyviai reguliuoja teisę teikti paslaugas ar vykdyti paslaugų teikimo veiklą;</p> <p>10) valstybė narė, kurioje teikiama paslauga – tai valstybė narė, kurioje paslaugą teikia teikėjas, įsisteigęs kitoje valstybėje narėje;</p> <p>11) reglamentuojamoji profesija – tai profesinė veikla arba profesinės veiklos rūšių grupė, nurodyta Direktyvos 2005/36/EB 3 straipsnio 1 dalies a punkte;</p>	<p>Pakeisti 2 straipsnį ir jį išdėstyti taip: „2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos <...> 5. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija – viešojo administravimo subjektas, kuris teisės aktų nustatyta tvarka yra įgaliotas atlikti paslaugų teikėjų veiklos administracinį reglamentavimą, jų veiklos priežiūrą ar teikti administracines paslaugas, taip pat teismas, profesinė organizacija ar asociacija, kurių sprendimai daro poveikį paslaugų teikėjų veiklai. <...> 16. Valstybės narės kompetentinga institucija – valstybės narės įstaiga ar valstybės institucija, atliekanti paslaugų teikimo veiklos priežiūros arba reglamentavimo funkcijas, pavyzdžiui, administravimo institucijos, teismai, profesinės organizacijos ir asociacijos, kurios, įgyvendindamos savo teisinį savarankiškumą, reglamentuoja teisės teikti paslaugas įgijimą ar paslaugų teikimo veiklos vykdymą, išskyrus Lietuvos Respublikos kompetentingą instituciją. <...> 14. Valstybė narė – Europos Sąjungos valstybė narė ar Europos ekonominės erdvės valstybė. 15. Valstybė narė, kurioje teikiama paslauga – valstybė narė, išskyrus Lietuvos Respubliką, kurioje laikinai paslaugą teikia Lietuvos Respublikos paslaugos teikėjas. <...> 19. Kitos šiame įstatyme vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos konkurencijos įstatyme, Lietuvos Respublikos pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatyme, Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatyme ir Lietuvos Respublikos valstybės informacinių išteklių valdymo įstatyme.“ <...> Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymas 3 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos <...> 22. Reglamentuojama profesija – profesinės veiklos rūšis arba profesinės veiklos rūšių grupė, kuriomis užsiimant (arba užsiimant vienu iš jos būdų) pagal teisės aktus tiesiogiai ar netiesiogiai reikalaujama turėti tam tikrą profesinę kvalifikaciją.</p>	
--	--	--

<p>12) komercinė informacija – tai bet kokios formos informacija, tiesiogiai ar netiesiogiai reklamuojanti įmonės, organizacijos arba asmens, užsiimančio komercine, pramonine arba amatų veikla ar reglamentuojamąja profesija, prekes, paslaugas arba įvaizdį. Komercinė informacija nelaikoma:</p> <p>a) informacija, sudaranti galimybę tiesiogiai naudotis įmonės, organizacijos ar asmens veikla, visų pirma – domeno pavadinimas arba elektroninio pašto adresas;</p> <p>b) informacija, susijusi su įmonės, organizacijos arba asmens prekėmis, paslaugomis arba įvaizdžiu, parengta nepriklausomai, ypač kai ji pateikiama nemokamai.</p>	<p>Užsiėmimo būdu laikomas ir profesinio vardo, kurį naudoti pagal įstatymus ir kitus teisės aktus leidžiama tik turintiems tam tikrą profesinę kvalifikaciją, naudojimas, taip pat buvimas šio įstatymo 1 priede išvardytų asociacijų arba organizacijų nariu.</p> <p><...></p> <p>Informacinės visuomenės paslaugų įstatymas 2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos <...></p> <p>13. Komercinė informacija – bet kokia forma ir bet kokiomis priemonėmis skleidžiama informacija, skirta prekėms, paslaugoms ar asmens, besiverčiančio ūkine komercine veikla arba reglamentuojama profesine veikla, įvaizdžiui tiesiogiai arba netiesiogiai reklamuoti. Komercinė informacija savaime nėra laikoma:</p> <p>1) informacija, leidžianti tiesiogiai susipažinti su asmens veikla, ypač interneto adresų srities simbolinis pavadinimas arba elektroninio pašto adresas;</p> <p>2) nepriklausomai parengta informacija, susijusi su prekėmis, paslaugomis ar asmens įvaizdžiu.</p>	
<p>II SKYRIUS ADMINISTRACINIS SUPAPRASTINIMAS 5 straipsnis. Procedūrų supaprastinimas</p> <p>1. Valstybės narės patikrina procedūras ir formalumus, taikomus siekiant gauti teisę verstis paslaugų teikimo veikla arba jos vykdymui. Kai pagal šią dalį patikrintos procedūros ir formalumai nėra pakankamai paprasti, valstybės narės juos supaprastina.</p> <p>2. 40 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka Komisija Bendrijos lygiu gali nustatyti suderintas formas. Šios formos yra lygiavertės pažymėjimams, liudijimams ir bet kokiems kitiems dokumentams, kuriuos turi turėti teikėjas.</p>	<p><i>Pastaba:</i> <i>Direktyvos 5 straipsnio 1 dalies nuostatų perkelti nereikia, nes jos įtvirtina valstybių pareigą peržiūrėti teisės aktus. Įgyvendinimas užtikrinamas atliekant Lietuvos Respublikos teisės aktų peržiūrą dėl atitikties Paslaugų direktyvai.</i></p> <p><i>Pastaba:</i> <i>Direktyvos 5 straipsnio 2 dalies nuostatų perkelti nereikia, nes jos skirtos Europos Komisijai.</i></p>	Visiškas

<p>3. Jeigu valstybės narės reikalauja, kad teikėjas arba gavėjas pateiktų pažymėjimą, liudijimą arba koki nors kitą dokumentą, patvirtinantį, kad tam tikras reikalavimas įvykdytas, jos turi priimti kitoje valstybėje narėje išduotą bet koki tokios pat paskirties dokumentą arba dokumentą, iš kurio aišku, kad tas reikalavimas yra įvykdytas. Jos negali reikalauti, kad būtų pateiktas kitoje valstybėje narėje išduoto dokumento originalas ar patvirtinta kopija, ar patvirtintas vertimas, išskyrus atvejus, numatytus kituose Bendrijos aktuose, arba kai tokį reikalavimą galima pateisinti svarbiais visuomenės interesais, įskaitant viešąją tvarką ir saugumą.</p> <p>Pirmoji pastraipa neriboja valstybių narių teisės reikalauti, kad būtų pateikti nepatvirtinti dokumentų vertimai į vieną iš jų valstybinių kalbų.</p> <p>4. 3 dalis netaikoma dokumentams, nurodytiems Direktyvos 2005/36/EB 7 straipsnio 2 dalyje ir 50 straipsnyje, 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/18/EB dėl viešojo darbų, prekių ir paslaugų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo 45 straipsnio 3 dalyje, 46, 49 ir 50 straipsniuose, 1998 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/5/EB, skirtos padėti teisininkams verstis nuolatine advokato praktika kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje buvo įgyta kvalifikacija, 3 straipsnio 2 dalyje, 1968 m. kovo 9 d. Pirmoje Tarybos direktyvoje dėl apsaugos priemonių, kurių valstybės narės, siekdamos suvienodinti tokias apsaugos priemonės visoje Bendrijoje, reikalauja iš Sutarties 58 straipsnio antroje</p>	<p>Paslaugų įstatymas 21 straipsnis. Dokumentų priimtinumo sąlygos</p> <p>1. Jeigu įstatymuose ar kituose teisės aktuose nustatyta, kad teikėjas arba gavėjas privalo Lietuvos Respublikos kompetentingai institucijai pateikti pažymėjimą, liudijimą ar kitą dokumentą, patvirtinantį, kad yra įvykdytas tam tikras reikalavimas, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija priima:</p> <p>1) valstybės narės kompetentingos institucijos išduotą dokumentą, iš kurio aišku, kad toks reikalavimas yra įvykdytas. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija negali reikalauti pateikti kitoje valstybėje narėje išduoto dokumento originalą, patvirtintą kopiją ar patvirtintą vertimą, išskyrus atvejus, kuriais kitoje valstybėje narėje išduoto dokumento originalo, patvirtintos kopijos ar patvirtinto vertimo pateikimas nustatytas Europos Sąjungos teisės aktuose ar juos įgyvendinančiuose Lietuvos Respublikos teisės aktuose, taip pat Lietuvos Respublikos teisės aktuose, kuriais siekiama apsaugoti svarbius visuomenės interesus;</p> <p>2) suderintų formų, kurias Europos Sąjungos teisės aktų pagrindu nustato Europos Komisija, dokumentus. Jie yra lygiaverčiai pažymėjimams, liudijimams ir bet kokiems kitiems dokumentams, kuriuos privalo turėti ir (arba) pateikti teikėjas.</p> <p>2. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, priimdama šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytus dokumentus, turi teisę reikalauti, kad būtų pateiktas dokumentų vertimas į lietuvių kalbą, tačiau šis vertimas neprivalo būti oficialiai patvirtintas.</p> <p>3. Šio straipsnio 1 dalies 1 punkto ir 2 dalies nuostatos netaikomos šio įstatymo 3 priede nurodytiems dokumentams.</p> <p>Paslaugų įstatymo projektas 20 straipsnis. Įstatymo 3 priedo pakeitimas</p> <p>1. Pakeisti 3 priedo 1 punktą ir jį išdėstyti taip: „1. Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo 9 straipsnio 4 dalyje ir 50 straipsnyje nurodyti dokumentai;“.</p> <p>2. Pakeisti 3 priedo 3 punktą ir jį išdėstyti taip: „3. Lietuvos Respublikos advokatūros įstatymo 64 straipsnio 2 dalyje nurodyti dokumentai;“.</p> <p>Paslaugų įstatymo 3 priedas</p>	
--	--	--

<p>pastraipoje apibrėžtų bendrovių, jų narių ir kitų interesų apsaugai, koordinavimo, ir 1989 m. gruodžio 21 d. Vienuoliktoje Tarybos direktyvoje dėl atskleidimo reikalavimų filialams, įsteigtiems valstybėse narėse tam tikrų tipų bendrovių, kurioms taikomi kitos valstybės įstatymai.</p>	<p>TEISĖS AKTUOSE NURODYTI DOKUMENTAI, KURIEMS NETAIKOMOS LIETUVOS RESPUBLIKOS PASLAUGŲ ĮSTATYMO 17 STRAIPSNIO 1 DALIES 1 PUNKTO IR 2 DALIES NUOSTATOS</p> <p><...></p> <p>2. Lietuvos Respublikos viešųjų pirkimų įstatymo 48 straipsnyje ir 51 straipsnio 2 ir 4 dalyse nurodyti dokumentai;</p> <p><...></p> <p>4. Lietuvos Respublikos akcinių bendrovių įstatyme nurodyti dokumentai, kurie privalo būti atskleisti.</p>	
<p>6 straipsnis. Kontaktiniai centrai</p> <p>1. Valstybės narės užtikrina, kad teikėjams būtų suteikta galimybė toliau nurodytas procedūras ir formalumus atlikti per kontaktinius centrus:</p> <p>a) visas procedūras ir formalumus, kurie būtini norint gauti teisę teikti paslaugas, visų pirma visas būtinas deklaracijas, pranešimus ar kompetentingoms institucijoms teikiamus prašymus išduoti leidimą, įskaitant prašymus įtraukti į registrą, sąrašą arba duomenų bazę, arba įsiregistruoti profesinėje įstaigoje ar asociacijoje;</p> <p>b) prašymus išduoti paslaugų veiklai vykdyti būtinus leidimus.</p>	<p>Paslaugų įstatymo projektas 14 straipsnis. 18 straipsnio pakeitimas Pakeisti 18 straipsnį ir jį išdėstyti taip: „18 straipsnis. Kontaktinis centras ir jo funkcijos 1. Kontaktinio centro veiklos ir bendradarbiavimo su Lietuvos Respublikos kompetentingomis institucijomis ir Valstybės informacinių išteklių sąveikumo platformos (toliau – VIISP) tvarkytoju tvarką, taip pat Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų informacijos pateikimo kontaktiniam centrui tvarką nustato Vyriausybė. 2. Teikėjai ir gavėjai, siekdami vykdyti teisės aktų reikalavimus, susijusius su teisės teikti paslaugas įgijimu ar paslaugų teikimo veiklos vykdymu, ir (arba) gauti tam tikrą informaciją, turi teisę naudotis kontaktinio centro paslaugomis arba kreiptis tiesiogiai į Lietuvos Respublikos kompetentingas institucijas, išskyrus teismus. 3. Kontaktinis centras kartu su licencijas išduodančiomis Lietuvos Respublikos kompetentingomis institucijomis ir VIISP tvarkytoju Vyriausybės nustatyta tvarka užtikrina prieigos per vieną langelį galimybę teikėjams ir gavėjams elektroninėmis priemonėmis per atstumą atlikti šias su teisės teikti paslaugas įgijimu ir paslaugų teikimo veiklos vykdymu susijusias procedūras, išskyrus patalpų, kuriose teikiama paslauga, teikėjo naudojamos įrangos, fizinių teikėjo gebėjimų ar teikėjo arba jo darbuotojų sąžiningumo patikrinimą: 1) pateikti visus prašymus, deklaracijas, pranešimus, dokumentus ir informaciją, būtinus licencijoms gauti, ir prašymus bei dokumentus, būtinus nutraukiant ūkinę veiklą; 2) gauti Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų išduotas licencijas ir kitus dokumentus; 3) gauti ir pateikti šiame įstatyme nustatytą informaciją.“</p>	<p>Visiškas</p>
<p>7 straipsnis. Teisė į informaciją</p>	<p>Paslaugų įstatymo projektas 15 straipsnis. 19 straipsnio pakeitimas</p>	<p>Visiškas</p>

<p>1. Valstybės narės užtikrina, kad kontaktiniuose centruose teikėjams ir gavėjams būtų lengvai prieinama tokia informacija:</p> <p>a) jų teritorijoje įsisteigusiems teikėjams taikomi reikalavimai, visų pirma susiję su procedūromis ir formalumais, kuriuos būtina atlikti norint įgyti teisę teikti paslaugas ar vykdyti paslaugų teikimo veiklą;</p> <p>b) kompetentingų institucijų kontaktiniai duomenys, teikiantys galimybę tiesiogiai susisiekti su jomis, įskaitant institucijų, atsakingų už klausimus, susijusius su paslaugų teikimu, duomenis;</p> <p>c) prieigos prie teikėjų ir paslaugų viešųjų registrų bei duomenų bazių priemonės ir sąlygos;</p> <p>d) teisių gynimo priemonės, kuriomis paprastai galima naudotis iškilus ginčams tarp kompetentingų institucijų ir teikėjo ar gavėjo arba tarp teikėjo ir gavėjo, arba tarp teikėjų;</p> <p>e) asociacijų arba organizacijų, kurios nėra kompetentingos institucijos ir kurios gali teikėjams ar gavėjams suteikti praktinę pagalbą, kontaktiniai duomenys.</p> <p>2. Valstybės narės užtikrina, kad teikėjai ir gavėjai paprašę gautų kompetentingų institucijų pagalbą, t. y. informaciją, kaip paprastai aiškinami ir taikomi 1 dalies a punkte nurodyti reikalavimai. Tam tikrais atvejais į tokią informaciją įtraukiamos paprastos nuoseklios gairės. Informacija teikiama aiškiai ir suprantama kalba.</p> <p>3. Valstybės narės užtikrina, kad 1 ir 2 dalyje nurodyta informacija ir pagalba būtų teikiama aiškiai ir nedviprasmiškai, kad ji būtų lengvai prieinama nuotoliniu būdu bei elektroninėmis priemonėmis ir būtų nuolat atnaujinama.</p>	<p>Pakeisti 19 straipsnį ir jį išdėstyti taip:</p> <p>„19 straipsnis. Kontaktinio centro ir Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų teikiama informacija</p> <p>1. Kontaktinis centras ir Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka žodžiu, raštu, elektroninėmis priemonėmis ar kitais telekomunikacijų galiniais įrenginiais teikėjams ir gavėjams teikia šią informaciją:</p> <p>1) informaciją apie Lietuvos Respublikoje paslaugas teikiantiems teikėjams taikomus reikalavimus, įskaitant procedūras, kurias būtina atlikti siekiant įgyti teisę teikti paslaugas arba vykdyti paslaugų teikimo veiklą;</p> <p>2) Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų kontaktinius duomenis;</p> <p>3) informaciją apie prieigos prie registrų ir duomenų bazių priemonės ir sąlygas;</p> <p>4) informaciją apie teisių gynimo priemones, kuriomis galima naudotis Lietuvos Respublikoje, kai kyla Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų ir teikėjo ar gavėjo arba teikėjo ir gavėjo, arba teikėjų tarpusavio ginčai;</p> <p>5) Lietuvos Respublikos asociacijų arba organizacijų, kurios nėra Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos ir kurios gali teikėjams ar gavėjams suteikti praktinę pagalbą, kontaktinius duomenis;</p> <p>6) bendro pobūdžio informaciją apie paslaugų kokybės vertinimo kriterijus.</p> <p>2. Teikėjai ir gavėjai, kontaktiniam centrui arba tiesiogiai Lietuvos Respublikos kompetentingai institucijai pateikę prašymą dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodytos informacijos suteikimo, turi teisę gauti informaciją, paaiškinančią šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytus reikalavimus ir jų taikymą. Ši teisė neapima teisės gauti teisinės konsultacijas konkrečiais atvejais.</p> <p>3. Kontaktinis centras ir Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytą informaciją teikia ne tik valstybine, bet ir anglų ar kita teikėjo ar gavėjo įsisteigimo valstybės narės kalba. Teikiama informacija turi būti aktuali. Kontaktinis centras užtikrina, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija būtų patalpinta ir viešai skelbiama kontaktinio centro interneto svetainėje.</p>	
---	--	--

<p>4. Valstybės narės užtikrina, kad kontaktiniai centrai ir kompetentingos institucijos kuo greičiau atsakytų į bet kokią 1 ir 2 dalyse nurodytos informacijos ar pagalbos prašymą, o tais atvejais, kai prašymas yra klaidingas arba nepagrįstas, nedelsdami informuotų apie tai pareiškėją.</p>	<p><...> Viešojo administravimo įstatymo projektas 7 straipsnis. 19 straipsnio pakeitimas <...> 2. Pakeisti 19 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip: „2. Administracines paslaugas teikia tik viešojo administravimo subjektai. Viešojo administravimo subjektas turi sudaryti savo teikiamų administracinių paslaugų sąrašą ir, vadovaudamasis vidaus reikalų ministro nustatyta tvarka parengti, patvirtinti ir paskelbti teikiamų administracinių paslaugų aprašymus. Administracinių paslaugų aprašymai turi būti lietuvių ir papildomai anglų ir (ar) kita Europos Sąjungos valstybės narės kalba. Administracinių paslaugų aprašymai, atsižvelgiant į viešojo administravimo subjekto veiklos ir teisės aktų, reglamentuojančių šių paslaugų teikimą, pakeitimus, turi būti peržiūrimi ir prireikus atnaujinami ne vėliau kaip per 20 darbo dienų nuo tokių pasikeitimų įsigaliojimo dienos.“</p> <p>Paslaugų įstatymo projektas 15 straipsnis. 19 straipsnio pakeitimas Pakeisti 19 straipsnį ir jį išdėstyti taip: „19 straipsnis. Kontaktinio centro ir Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų teikiama informacija <...> 4. Kontaktinis centras ir Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos privalo užtikrinti, kad į bet kokią prašymą dėl šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytos informacijos pateikimo būtų atsakoma nedelsiant, bet ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo prašymo gavimo dienos.“</p> <p>Viešojo administravimo įstatymas 11 straipsnis. Prašymų ir skundų administraciniam sprendimui priimti pateikimas ir nagrinėjimas <...> 4. Jeigu viešojo administravimo subjektas pagal kompetenciją negali spręsti prašyme ar skunde išdėstytų klausimų ar priimti administracinės procedūros sprendimo dėl prašyme ar skunde išdėstyto klausimo, jis jo nenagrinėja ir ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo prašymo ar skundo gavimo dienos persiunčia jį kompetentingam viešojo administravimo subjektui, ir apie tai praneša asmeniui. Jeigu nėra kito viešojo administravimo subjekto, kuriam galėtų būti perduotas nagrinėti pagal kompetenciją</p>	
--	--	--

<p>5. Valstybės narės ir Komisija imasi papildomų priemonių, skirtų skatinti kontaktinius centrus teikti šiame straipsnyje numatytą informaciją kitomis Bendrijos kalbomis. Tai netrukdo taikyti valstybių narių teisės aktų dėl kalbų vartojimo.</p> <p>6. Kompetentingų institucijų įsipareigojimas padėti teikėjams ir gavėjams neįpareigoja šių institucijų suteikti teisinę konsultaciją konkrečiais atvejais, o yra susijęs tik su bendra informacija apie tai, kaip paprastai aiškinami ar taikomi reikalavimai.</p>	<p>prašymas ar skundas, viešojo administravimo subjektas ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo prašymo ar skundo gavimo dienos apie tai praneša asmeniui, paaiškindamas jo prašymo ar skundo nenagrinėjimo priežastis.</p> <p><...></p> <p>Paslaugų įstatymo projektas 15 straipsnis. 19 straipsnio pakeitimas Pakeisti 19 straipsnį ir jį išdėstyti taip: „19 straipsnis. Kontaktinio centro ir Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų teikiama informacija <...></p> <p>3. Kontaktinis centras ir Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytą informaciją teikia ne tik valstybine, bet ir anglų ar kita teikėjo ar gavėjo įsisteigimo valstybės narės kalba. Teikiama informacija turi būti aktuali. Kontaktinis centras užtikrina, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija būtų patalpinta ir viešai skelbiama kontaktinio centro interneto svetainėje.</p> <p><...></p> <p>2. Teikėjai ir gavėjai, kontaktiniam centrui arba tiesiogiai Lietuvos Respublikos kompetentingai institucijai pateikę prašymą dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodytos informacijos suteikimo, turi teisę gauti informaciją, paaiškinančią šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytus reikalavimus ir jų taikymą. Ši teisė neapima teisės gauti teises konsultacijas konkrečiais atvejais.</p> <p><...></p>	
<p>8 straipsnis. Procedūrų atlikimas elektroninėmis priemonėmis</p> <p>1. Valstybės narės užtikrina, kad visas procedūras ir formalumus, susijusius su teise į paslaugų teikimo veiklą ir šios veiklos vykdymu, būtų galima lengvai atlikti nuotoliniu būdu ir elektroninėmis priemonėmis pasitelkiant atitinkamą kontaktinį centrą ir bendraujant su atitinkamomis kompetentingomis institucijomis.</p> <p>2. 1 dalis netaikoma patalpų, kuriose teikiama paslauga, teikėjo naudojamos įrangos patikrinimui, fiziniam teikėjo</p>	<p>Paslaugų įstatymo projektas 14 straipsnis. 18 straipsnio pakeitimas Pakeisti 18 straipsnį ir jį išdėstyti taip: „18 straipsnis. Kontaktinis centras ir jo funkcijos <...></p> <p>3. Kontaktinis centras kartu su licencijas išduodančiomis Lietuvos Respublikos kompetentingomis institucijomis ir VIISP tvarkytoju Vyriausybės nustatyta tvarka užtikrina prieigos per vieną langelį galimybę teikėjams ir gavėjams elektroninėmis priemonėmis per atstumą atlikti šias su teisės teikti paslaugas įgijimu ir paslaugų teikimo veiklos vykdymu susijusias procedūras, išskyrus patalpų, kuriose teikiama paslauga, teikėjo naudojamos įrangos, fizinių teikėjo gebėjimų ar teikėjo arba jo darbuotojų sąžiningumo patikrinimą:</p>	Visiškas

<p>gebėjimų ar asmeninio teikėjo arba jo darbuotojų sąžiningumo patikrinimui</p> <p>3. 40 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka Komisija patvirtina išsamias šio straipsnio 1 dalies įgyvendinimo taisykles, siekdama palengvinti valstybių narių informacinių sistemų tarpusavio sąveiką ir procedūrų atlikimą elektroninėmis priemonėmis, atsižvelgdama į Bendrijos lygiu parengtus bendruosius standartus.</p>	<p>1) pateikti visus prašymus, deklaracijas, pranešimus, dokumentus ir informaciją, būtinus licencijoms gauti, ir prašymus bei dokumentus, būtinus nutraukiant ūkinę veiklą;</p> <p>2) gauti Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų išduotas licencijas ir kitus dokumentus.</p> <p>3) gauti ir pateikti šiame įstatyme nustatytą informaciją.“</p> <p><i>Pastaba:</i> <i>Direktyvos 8 straipsnio 3 dalies nuostatų perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes jos skirtos Europos Komisijai.</i></p>	
<p>III SKYRIUS TEIKĖJŲ ĮSISTEIGIMO LAISVĖ 1 SKIRSNIS. Leidimai 9 straipsnis. Leidimų išdavimo tvarka</p> <p>1. Valstybės narės taiko leidimų išdavimo tvarką teisei teikti paslaugas ar paslaugų teikimo veiklai tik tuo atveju, jei yra įvykdytos šios sąlygos:</p> <p>a) leidimų išdavimo tvarka nediskriminuoja paslaugų teikėjo;</p> <p>b) būtinybė turėti leidimų išdavimo tvarką objektyviai pateisinta svarbiais visuomenės interesais;</p> <p>c) tikslo negalima pasiekti taikant mažiau ribojančią priemonę, visų pirma todėl, kad a posteriori tikrinimas būtų atliekamas per vėlai, kad būtų tikrai veiksmingas.</p>	<p>Viešojo administravimo įstatymo projektas 10 straipsnis. Įstatymo papildymas III¹ skyriumi Papildyti Įstatymą III¹ skyriumi:</p> <p style="text-align: center;">„III¹ SKYRIUS LICENCIJAVIMO PAGRINDAI</p> <p><...></p> <p>28² straipsnis. Bendrosios licencijavimo nuostatos</p> <p><...></p> <p>2. Reikalavimas gauti licenciją gali būti nustatytas tada, kai tokio reikalavimo nustatymas atitinka Paslaugų įstatymo 4 straipsnio 1 dalyje įtvirtintus principus. Licencijos įgijimo reikalavimai turi būti nediskriminaciniai ir pateisinami siekiu užtikrinti viešąją tvarką, visuomenės saugumą, civilinę saugą, visuomenės ir asmens sveikatą, socialinės apsaugos sistemos finansinės pusiausvyros išsaugojimą, vartotojų, gavėjų ir darbuotojų apsaugą, prekybos sandorių sąžiningumą, kovą su nusikalstamumu, aplinkos apsaugą, gyvūnų sveikatą ir gerovę, intelektinę nuosavybę, nacionalinio istorinio ir meninio paveldo išsaugojimą, socialinės politikos ir kultūros politikos tikslus ar kitus Europos Sąjungos teisės aktų ir Lietuvos Respublikos įstatymų saugomus visuomenės interesus (toliau – svarbūs visuomenės interesai). Jei licencijuojamai ūkinei veiklai yra taikomas Lietuvos Respublikos paslaugų įstatymas, svarbūs visuomenės interesai turi būti pripažinti Europos Sąjungos Teisingumo Teismo.</p> <p>3. Kai pagal Teisėkūros pagrindų įstatymo 15 straipsnį turi būti atliekamas numatomo teisinio reguliavimo poveikio vertinimas prieš įtvirtinant naują ar keičiant galiojantį licencijavimą, atitinkamos reguliavimo srities politiką formuojanti institucija, o tais atvejais, kai Vyriausybės prašoma pateikti išvadą dėl Lietuvos Respublikos Seime</p>	<p>Visiškas</p>

<p>2. 39 straipsnio 1 dalyje nurodytoje ataskaitoje valstybės narės nurodo savo leidimų išdavimo tvarką ir pateikia priežastis, įrodančias, kad jos atitinka šio straipsnio 1 dalį.</p> <p>3. Šis skirsnis netaikomas tiems leidimų išdavimo tvarkos aspektams, kuriuos tiesiogiai ar netiesiogiai reglamentuoja kiti Bendrijos dokumentai.</p>	<p>svarstomo įstatymo projekto, – institucija, rengianti Vyriausybės išvadą, Vyriausybės nustatyta tvarka turi atlikti vertinimą dėl numatomo licencijavimo atitikties šio straipsnio 1 dalyje nustatytiems reikalavimams bei dėl tinkamiausio licencijavimo modelio pasirinkimo. Jei licencijavimas yra numatytas Europos Sąjungos teisės aktuose, numatomas licencijavimas vertinamas tik ta apimtimi, kiek nereglementuota Europos Sąjungos teisės aktuose.</p> <p><...></p> <p>Paslaugų įstatymas 4 straipsnis. Įsisteigimo laisvei taikomi reikalavimai 1. Siekiant užtikrinti įsisteigimo laisvę, Lietuvos Respublikos teisės aktuose nustatyti reikalavimai teisės teikti paslaugas įgijimui arba paslaugų teikimo veiklos vykdymui turi atitikti šiuos principus: 1) nediskriminavimo; t. y. reikalavimai negali tiesiogiai ar netiesiogiai diskriminuoti teikėją dėl pilietybės, gyvenamosios vietos ar valstybės narės, kurioje teikėjas yra įsteigtas; 2) būtinumo; t. y. reikalavimai privalo būti pateisinami svarbiais visuomenės interesais; 3) proporcingumo; t. y. reikalavimai privalo būti proporcingi ir tinkami siekiamam tikslui įgyvendinti ir neriboti teisės teikti paslaugas ar paslaugų teikimo veiklos vykdymo daugiau, negu to reikia atitinkamam tikslui pasiekti.</p> <p><i>Pastaba:</i> <i>Direktyvos 9 straipsnio 2 dalies nuostatų perkelti nereikia, nes jos yra nenorminio pobūdžio (nenorminio pobūdžio įpareigojimas teikti informaciją) ir skirtos valstybių narių ir Europos Komisijos bendradarbiavimui. Ši dalis įgyvendinta iki 2009 m. gruodžio 28 d. Europos Komisijai pateikus Direktyvos 39 straipsnyje nurodytą ataskaitą.</i></p> <p>Viešojo administravimo įstatymo projektas 1 straipsnis. 1 straipsnio pakeitimas <...> 2. Papildyti 1 straipsnį 2¹ dalimi: „2¹. Šio įstatymo IIII skyriaus nuostatos licencijavimui taikomos tiek, kiek licencijavimo nenustato Europos Sąjungos teisės aktai ar Lietuvos Respublikos tarptautinės sutartys.“ 3. Papildyti 1 straipsnį 2² dalimi:</p>	
---	--	--

	„2 ² . Jeigu kituose įstatymuose, reguliuojančiuose paslaugų, kurioms taikomas Lietuvos Respublikos paslaugų įstatymas, teikimą, nustatytas licencijavimas neatitinka šio įstatymo III ¹ skyriaus nuostatų, taikomas šis įstatymas, išskyrus atvejus, kai kitų įstatymų nuostatos įtvirtina Europos Sąjungos teisės aktų ar Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių reikalavimus arba šiuo įstatymu pirmenybė suteikiama kitų įstatymų nuostatoms.“	
<p>10 straipsnis. Leidimo išdavimo sąlygos</p> <p>1. Leidimų išdavimo tvarka grindžiama kriterijais, kurie neleidžia kompetentingoms institucijoms naudotis vertinimo įgaliojimais savavališkai.</p>	<p>Viešojo administravimo įstatymo projektas 10 straipsnis. Įstatymo papildymas III¹ skyriumi Papildyti Įstatymą III¹ skyriumi:</p> <p style="text-align: center;">„III¹ SKYRIUS LICENCIJAVIMO PAGRINDAI</p> <p><...></p> <p>28² straipsnis. Bendrosios licencijavimo nuostatos</p> <p><...></p> <p>1. Reikalavimas turėti licenciją, siekiant vykdyti tam tikrą ūkinę veiklą, veiklą nesiekiant pelno, dirbti pagal tam tikrą profesiją, pateikti ir (ar) tiekti rinkai tam tikrą produktą (toliau – vykdyti veiklą), atlikti tam tikrą veiksmą arba naudoti ar turėti tam tikrus objektus, licencijos išdavimo, atsisakymo išduoti licenciją ir licencijos galiojimo panaikinimo esminiai reikalavimai, taip pat esminiai reikalavimai, kurių turi laikytis licencijos turėtojai, nustatomi konkrečiame licencijavimą nustatančiame įstatyme. Licencijos galiojimo sustabdymo, galiojimo sustabdymo panaikinimo reikalavimai ir atvejai nustatomi konkrečiame licencijavimą nustatančiame įstatyme, kai, vykdant licencijuojamą veiklą, atliekant licencijuojamą veiksmą arba naudojant ar turint licencijuojamus objektus, galimi padaryti teisės aktų reikalavimų pažeidimai, dėl kurių kyla rizika pažeisti svarbius visuomenės interesus, gali būti ištaisyti ir trūkumai pašalinti, taip pat gali būti nustatomi ir kiais atvejais.</p> <p>Viešojo administravimo įstatymas</p> <p><...></p> <p>3 straipsnis. Viešojo administravimo principai Viešojo administravimo subjektai savo veikloje vadovaujasi šiais principais:</p> <p><...></p> <p>4) įstatymo viršenybės. Šis principas reiškia, kad įgaliojimai atlikti viešąjį administravimą viešojo administravimo subjektams turi būti nustatyti laikantis šio įstatymo nustatytų reikalavimų, o viešojo administravimo subjektų veikla turi atitikti</p>	Visiškas

	<p>šiam įstatyme išdėstyti teisiniai pagrindai. Administraciniai sprendimai, susiję su asmenų teisių ir pareigų įgyvendinimu, visais atvejais turi būti pagrįsti įstatymais;</p> <p><...></p> <p>Viešojo administravimo įstatymo projektas 10 straipsnis. Įstatymo papildymas III¹ skyriumi Papildyti Įstatymą III¹ skyriumi:</p> <p style="text-align: center;">„III¹ SKYRIUS LICENCIJAVIMO PAGRINDAI</p> <p><...></p> <p>28² straipsnis. Bendrosios licencijavimo nuostatos</p> <p><...></p> <p>2. Reikalavimas gauti licenciją gali būti nustatytas tik tada, kai tokio reikalavimo nustatymas atitinka Paslaugų įstatymo 4 straipsnio 1 dalyje įtvirtintus principus. Licencijos įgijimo reikalavimai turi būti nediskriminaciniai ir pateisinami siekiu užtikrinti viešąją tvarką, visuomenės saugumą, civilinę saugą, visuomenės ir asmens sveikatą, socialinės apsaugos sistemos finansinės pusiausvyros išsaugojimą, vartotojų, gavėjų ir darbuotojų apsaugą, prekybos sandorių sąžiningumą, kovą su nusikalstamumu, aplinkos apsaugą, gyvūnų sveikatą ir gerovę, intelektinę nuosavybę, nacionalinio istorinio ir meninio paveldo išsaugojimą, socialinės politikos ir kultūros politikos tikslus ar kitus Europos Sąjungos teisės aktų ir Lietuvos Respublikos įstatymų saugomus visuomenės interesus (toliau – svarbūs visuomenės interesai). Jei licencijuojamai ūkinei veiklai yra taikomas Lietuvos Respublikos paslaugų įstatymas, svarbūs visuomenės interesai turi būti pripažinti Europos Sąjungos Teisingumo Teismo.</p> <p><...></p> <p>Teisėkūros pagrindų įstatymas</p> <p><...></p> <p>3 straipsnis. Teisėkūros principai</p> <p><...></p> <p>2. Teisėkūroje vadovaujamasi šiais principais:</p> <p><...></p> <p>2) proporcingumo, reiškiančiu, kad pasirinktos teisinio reguliavimo priemonės turi sudaryti kuo mažesnę administracinę ir kitokią naštą, nevaržyti teisinių santykių subjektų daugiau, negu to reikia teisinio reguliavimo tikslams pasiekti;</p>	
<p>2. 1 dalyje nurodyti kriterijai turi būti:</p> <p>a) nediskriminaciniai;</p> <p>b) pateisinami svarbiais visuomenės interesais;</p> <p>c) proporcingi tokiam visuomenės interesų tikslui;</p>		

d) aiškūs ir nedviprasmiški;	<...> 6) aiškumo, reiškiančiu, kad teisės aktuose nustatytas teisinis reguliavimas turi būti logiškas, nuoseklus, glaustas, suprantamas, tikslus, aiškus ir nedviprasmiškas; <...>
e) objektyvūs;	Viešojo administravimo įstatymas <...> 3 straipsnis. Viešojo administravimo principai Viešojo administravimo subjektai savo veikloje vadovaujasi šiais principais: <...> 9) objektyvumo. Šis principas reiškia, kad administracinio sprendimo priėmimas ir kiti oficialūs viešojo administravimo subjekto veiksmai turi būti nešališki ir objektyvūs; <...>
f) iš anksto viešai skelbiami;	19 straipsnis. Teisės aktų registravimas ir skelbimas 1. Šio įstatymo 6 straipsnio 2 dalies 1–18 punktuose nurodyti teisės aktai registruojami ir oficialiai skelbiami Teisės aktų registre. <...>
g) skaidrūs ir prieinami susipažinti.	20 straipsnis. Teisės aktų įsigaliojimas <...> 4. Teisės aktai, keičiantys ar nustatantys naują ūkio subjektų veiklos ar jos priežiūros teisinį reguliavimą, paprastai įsigalioja gegužės 1 dieną arba lapkričio 1 dieną, tačiau visais atvejais ne anksčiau kaip po trijų mėnesių nuo jų oficialaus paskelbimo dienos. Ši nuostata netaikoma, kai teisinis reguliavimas nustatomas arba keičiamas pagal Europos Sąjungos teisės aktuose nustatytus įpareigojimus, Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių reikalavimus, taip pat kai nustatomas ūkio subjektams palankesnis teisinis reguliavimas. <...>
	Viešojo administravimo įstatymo projektas 10 straipsnis. Įstatymo papildymas III¹ skyriumi Papildyti Įstatymą III ¹ skyriumi:
	„III¹ SKYRIUS LICENCIJAVIMO PAGRINDAI
	<...> 28² straipsnis. Bendrosios licencijavimo nuostatos

<p>3. Naujo įsisteigimo leidimo išdavimo sąlygos neturi dubliuoti tokių pačių arba iš esmės panašių reikalavimų ir kontrolės priemonių, taikomų teikėjui kitoje valstybėje narėje arba toje pačioje valstybėje narėje. 28 straipsnio 2 dalyje nurodyti kontaktiniai centrai ir pats teikėjas padeda kompetentingai institucijai, pateikdami jai visą būtiną informaciją apie šiuos reikalavimus.</p>	<p><...></p> <p>11. Kai taikomas Paslaugų įstatymas, iš pareiškėjo, siekiančio gauti licenciją, negali būti reikalaujama pakartotinai įvykdyti tokius pat arba siekiant to paties tikslo nustatytus analogiškus reikalavimus, kuriuos jis jau yra įvykdęs Lietuvos Respublikoje, ar kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje ar Europos ekonominės erdvės valstybėje, ir (arba) neturi būti pakartotinai atliekamas atitiktis Europos Sąjungos teisės akte ar licencijavimą nustatančiame įstatyme nustatytiems licencijos įgijimo reikalavimams įvertinimas (toliau – atitiktis įvertinimas), jei pareiškėjas kartu su prašymu dėl licencijos išdavimo licenciją išduodančiam viešojo administravimo subjektui ar Paslaugų įstatyme nurodytam kontaktiniam centrui pateikia visą informaciją, įrodančią, kad šiuos reikalavimus pareiškėjas jau įvykdė kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje arba Lietuvos Respublikoje ir (ar) atitiktis tiems reikalavimams yra užtikrinta.</p> <p><...></p> <p>Paslaugų įstatymo projektas 17 straipsnis. 22 straipsnio pakeitimas Pakeisti 22 straipsnio 3 dalies 4 punktą ir jį išdėstyti taip: „4) teikia tarnybinę pagalbą Lietuvos Respublikos kompetentingoms institucijoms taikant Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo 28² straipsnio 11 dalį;“.</p> <p><...></p> <p><i>Pastaba:</i> <i>Direktyvos 10 straipsnio 3 dalies vertimas yra netikslus. Direktyvos tekste anglų kalba vartojama sąvoka „liaison points“ išversta kaip „kontaktinis centras“, nors čia kalbama apie „kontaktinius punktus“. Kituose direktyvos straipsniuose vartojama sąvoka „kontaktinis punktas“ versta iš anglų kalbos „point of single contact“, ir ji nėra tapati sąvokai „liaison points“, vartojamai direktyvos 10 straipsnio 3 dalyje.</i></p> <p>Viešojo administravimo įstatymo projektas 10 straipsnis. Įstatymo papildymas III¹ skyriumi Papildyti Įstatymą III¹ skyriumi:</p> <p style="text-align: center;">„III¹ SKYRIUS LICENCIJAVIMO PAGRINDAI</p> <p><...></p> <p>28² straipsnis. Bendrosios licencijavimo nuostatos</p>	
--	---	--

<p>4. Leidimas suteikia teikėjui teisę teikti paslaugas ar vykdyti paslaugų teikimo veiklą visoje valstybės teritorijoje, įskaitant atstovybių, pavaldžiųjų įmonių, filialų arba biurų steigimą, išskyrus atvejus, kai kiekvienas atskiras leidimas įsisteigti arba leidimo galiojimo apribojimas tam tikra teritorijos dalimi pateisinamas svarbiais visuomenės interesais.</p>	<p><...></p> <p>9. Kai licencijos turėtojas yra juridinis asmuo ar kita organizacija ir jie vykdo veiklą, kuriai yra taikomas Paslaugų įstatymas, licencija suteikiama teisę įgyja taip pat ir šio juridinio asmens ar kitos organizacijos filialai, atstovybės ir patronuojamosios įmonės, išskyrus atvejus, kai III kategorijos licencijomis suteikiama teisė gali naudotis tik licencijos turėtojas, ir atvejus, kai reikalavimas gauti tam tikras licencijas juridinio asmens ar kitos organizacijos, kuriems išduota licencija, filialams, atstovybėms ir patronuojamosioms įmonėms yra nustatytas licencijavimą nustatančiame įstatyme ir yra pateisinamas svarbiais visuomenės interesais.</p> <p><...></p> <p>28⁴ straipsnis. Licencijų skaičius ir galiojimas</p> <p><...></p> <p>2. Licencija suteikia teisę licencijos turėtojui vykdyti licencijuojamą veiklą, atlikti licencijuojamą veiksmą arba naudoti ar turėti tam tikrus licencijuojamus objektus visoje Lietuvos Respublikos teritorijoje, o licencijavimą nustatančiame įstatyme ar Europos Sąjungos teisės aktuose nustatytais atvejais ir už Lietuvos Respublikos teritorijos ribų, išskyrus atvejus, kai:</p> <p><...></p> <p>4) ribota licencijos galiojimo teritorija yra pateisinama svarbiais visuomenės interesais ir ribojimas nustatytas licencijavimą nustatančiame įstatyme ar Europos Sąjungos teisės akte.</p> <p><...></p> <p>28³ straipsnis. Licencijavimo modeliai</p> <p><...></p> <p>4. Taikant licencijavimo modelį „G“, jei už licencijos išdavimą sumokėta rinkliava ar kitoks atlyginimas tais atvejais, kai įstatyme ar jo įgyvendinamajame teisės akte nustatyta rinkliava ar kitoks atlyginimas už licencijos išdavimą, licencija išduodama nedelsiant, bet ne vėliau kaip per 3 darbo dienas, kai atlikus atitikties įvertinimą nustatoma, kad atitiktis licencijos įgijimo reikalavimams užtikrinta, ir, jei būtina pagal licencijavimą nustatančius teisės aktus, – parengus kartu su licencija išduodamus dokumentus, suderinus ir (ar) nustačius licencijos sąlygas.</p> <p><...></p> <p>28² straipsnis. Bendrosios licencijavimo nuostatos</p> <p><...></p> <p>5. Administracinio sprendimo dėl licencijos išdavimo ir administracinio sprendimo dėl licencijos papildymo, pakeitimo ar patikslinimo priimti nereikia, išskyrus tuos atvejus,</p>	
--	--	--

<p>5. Leidimas išduodamas iš karto po to, kai atlikus tinkamą patikrinimą, nustatoma, kad leidimo išdavimo sąlygos yra įvykdytos.</p> <p>6. Išskyrus sprendimus išduoti leidimą, bet kuris kompetentingų institucijų sprendimas, įskaitant atsisakymą išduoti leidimą ar leidimo panaikinimą, turi būti visapusiškai pagrįsti ir gali būti apskūsti teismuose ar kitose apeliacinėse institucijose.</p>	<p>kai pareiškėjo prašymas išduoti, papildyti, pakeisti ar patikslinti licenciją tenkinamas tik iš dalies arba kai papildant, pakeičiant ar patikslinant licenciją susiaurinamos licencija suteiktos teisės.</p> <p>6. Atsisakant išduoti licenciją, įspėjant dėl licencijos galiojimo sustabdymo arba panaikinimo, sustabdant licencijos galiojimą, panaikinant galiojimo sustabdymą ir panaikinant licencijos galiojimą priimamas administracinis sprendimas, išskyrus šio straipsnio 14 dalyje nustatytus atvejus.</p> <p><...></p> <p>Viešojo administravimo įstatymas 10 straipsnis. Administracinių sprendimų priėmimas <...> 5. Administraciniame sprendime turi būti nurodyta: <...> 4) atliekamas tvarkomasis veiksmas arba asmenims nustatytos teisės ir (ar) pareigos; 5) administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės; 6) administracinio sprendimo motyvai; 7) administracinio sprendimo apskundimo tvarka, nurodant konkrečią skundą nagrinėjančią instituciją ar įstaigą, skundo padavimo terminą ir teisės aktą, reglamentuojantį apskundimo tvarką; <...> 14 straipsnis. Administracinio sprendimo apskundimas Asmuo turi teisę apskūsti viešojo administravimo subjekto priimtą administracinį sprendimą ar kitokį viešojo administravimo subjekto atsakymą į asmens prašymą ar skundą arba veiksmą (neveikimą), taip pat viešojo administravimo subjekto vilkinimą atlikti jo kompetencijai priskirtus veiksmus šio įstatymo nustatyta tvarka per vieną mėnesį nuo administracinio sprendimo ar atsakymo įteikimo (paskelbimo) asmeniui šio įstatymo 13 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka dienos ar veiksmo (neveikimo) arba vilkinimo paaiškėjimo asmeniui dienos tam pačiam viešojo administravimo subjektui arba aukštesniam pagal pavaldumą viešojo administravimo subjektui, arba kitų įstatymų, reglamentuojančių ginčų, kylančių iš administracinių teisinių santykių, nagrinėjimą, nustatyta tvarka išankstinio ginčų nagrinėjimo ne teismo tvarka institucijai, arba administraciniam teismui. <...> <i>Pastaba:</i></p>	
---	---	--

<p>7. Šiuo straipsniu neginčijamas valstybių narių institucijų, išduodančių tokius leidimus, kompetencijos pasidalijimas vietos ar regioniniu lygiu.</p>	<p><i>Direktyvos 10 straipsnio 7 dalies nuostatų perkelti nereikia, nes ji nenustato jokių naujų teisių ar pareigų Lietuvos Respublikai.</i></p>	
<p>11 straipsnis. Leidimo galiojimo laikas</p> <p>1. Leidimas teikėjui išduodamas neribotam laikui, išskyrus atvejus, kai:</p> <p>a) leidimas automatiškai pratęsiamas arba jis susijęs su nuolatiniu reikalavimų vykdymu;</p> <p>b) ribotas leidimų skaičius pateisinamas svarbiais visuomenės interesais; arba</p>	<p>Viešojo administravimo įstatymo projektas 10 straipsnis. Įstatymo papildymas III¹ skyriumi Papildyti Įstatymą III¹ skyriumi:</p> <p style="text-align: center;">„III¹ SKYRIUS LICENCIJAVIMO PAGRINDAI</p> <p><...> 28⁴ straipsnis. Licencijų skaičius ir galiojimas <...> 3. Licencijos galiojimo trukmė gali būti ribojama tik šiais atvejais:</p> <p>1) licencijos galiojimas pratęsiamas automatiškai, be licencijos turėtojo prašymo pratęsti licencijos galiojimą, arba licencijos galiojimas yra susijęs su nuolatiniu teisės aktais nustatytų periodiškų reikalavimų vykdymu;</p> <p><...> 1. Pareiškėjams išduodamų tam tikrų licencijų skaičius neribojamas, išskyrus atvejus, kai ribotą licencijų skaičių lemia gamtos, elektroninių ryšių išteklių, infrastruktūros ar techninių pajėgumų stoka arba tai yra pateisinama svarbiais visuomenės interesais. <...></p>	<p>Dalinis</p>

<p>c) ribotą leidimo trukmę galima pateisinti svarbiais visuomenės interesais.</p> <p>2. 1 dalis nesusijusi su ilgiausiu laikotarpiu, kurio pabaigoje leidimą gavęs teikėjas turi faktiškai pradėti veiklą.</p> <p>3. Valstybės narės reikalauja, kad teikėjas informuotų atitinkamą kontaktinį centrą, numatytą 6 straipsnyje, apie šiuos pasikeitimus:</p> <p>a) pavaldžiųjų įmonių, kurių veiklai taikoma leidimų išdavimo tvarka, steigimą;</p> <p>b) savo padėties pasikeitimus, dėl kurių nebevykdomos leidimo išdavimo sąlygos.</p> <p>4. Šis straipsnis nepažeidžia valstybių narių teisės panaikinti leidimus, kai nebevykdomos leidimo išdavimo sąlygos.</p>	<p>6) ribota licencijos galiojimo trukmė pateisinama svarbiais visuomenės interesais ir ribojimas nustatytas licencijavimą nustatančiame įstatyme ar Europos Sąjungos teisės akte.</p> <p><i>Pastaba:</i> <i>Direktyvos 11 straipsnio 2 dalies nuostatų perkelti nereikia, nes jos nenustato jokių naujų teisių ar pareigų valstybei narei.</i></p> <p><...></p> <p>28² straipsnis. Bendrosios licencijavimo nuostatos</p> <p><...></p> <p>10. Kai taikomas Paslaugų įstatymas, licencijos turėtojas informaciją apie Lietuvos Respublikoje įsteigtas patronuojamąsias įmones, kurios ketina pradėti naudotis jam išduota licencija ir vykdyti licencijuojamą veiklą, ar atlikti licencijuojamus veiksmus arba naudoti ar turėti licencijuojamus objektus, pateikia licenciją išdavusiam viešojo administravimo subjektui arba Paslaugų įstatyme nurodytam kontaktiniam centrui ne vėliau kaip viena darbo diena iki licencijuojamos veiklos, ar licencijuojamo veiksmo ar licencijuojamų objektų naudojimo ar turėjimo pradžios.</p> <p><...></p> <p>12. Kai taikomas Paslaugų įstatymas, konkrečiame licencijavimą nustatančiame įstatyme nustatomas reikalavimas, kad jei nebeužtikrinama atitiktis Europos Sąjungos teisės akte ar licencijavimą nustatančiame įstatyme nustatytiems licencijos įgijimo ir turėjimo reikalavimams, licencijos turėtojas turi apie tai pranešti licenciją išdavusiam viešojo administravimo subjektui arba Paslaugų įstatyme nurodytam kontaktiniam centrui.</p> <p><i>Pastaba:</i> <i>Direktyvos 11 straipsnio 4 dalies nuostatų atskirai perkelti nereikia, nes jos nenustato privalomų įpareigojimų valstybėms narėms.</i></p>	
<p>12 straipsnis. Atranka iš kelių kandidatų</p>	<p>Viešojo administravimo įstatymo projektas</p> <p>10 straipsnis. Įstatymo papildymas III¹ skyriumi</p> <p>Papildyti Įstatymą III¹ skyriumi:</p> <p style="text-align: center;">„III¹ SKYRIUS LICENCIJAVIMO PAGRINDAI</p> <p><...></p> <p>28³ straipsnis. Licencijavimo modeliai</p>	<p>Visiškas</p>

<p>1. Tais atvejais, kai išduodamų leidimų verstis tam tikros rūšies veikla skaičius yra ribotas dėl gamtinių išteklių arba techninių pajėgumų stokos, valstybės narės potencialiems kandidatams taiko nešališką ir skaidrią atrankos procedūrą, visų pirma tinkamai paskelbdamos apie procedūros pradžią, eigą ir pabaigą.</p> <p>2. 1 dalyje nurodytais atvejais leidimas išduodamas ribotam laikotarpiui ir negali būti automatiškai pratęsiamas ar suteikti bet kokių kitų privilegijų teikėjui, kurio leidimo galiojimo laikas ką tik baigėsi, arba asmeniui, kaip nors susijusiam su tuo teikėju.</p>	<p><...></p> <p>8. Licencijavimo modelis „K“ taikomas, kai tam tikrų licencijų skaičius yra ribotas dėl gamtos, elektroninių ryšių išteklių, infrastruktūros ar techninių pajėgumų stokos ir licencijų nepakanka visiems pareiškėjams arba kai tai pateisinama svarbiais visuomenės interesais.</p> <p>9. Taikant licencijavimo modelį „K“, pareiškėjai, atitinkantys licencijavimą nustatančiame įstatyme nustatytus licencijos įgijimo reikalavimus, atrenkami vadovaujantis nešališka ir skaidria atrankos procedūra, remiantis licencijavimą nustatančiame įstatyme nustatytais atrankos kriterijais per licencijavimą nustatančiame įstatyme nustatytą licencijos išdavimo terminą. Atrankos kriterijai nustatomi atsižvelgiant į svarbius visuomenės interesus, naudą valstybei ir visuomenei. Apie atrankos procedūros pradžią, eigą ir pabaigą turi būti viešai paskelbta atranką organizuojančio viešojo administravimo subjekto interneto svetainėje ir (ar) spaudoje ar kitose visuomenės informavimo priemonėse.</p> <p><...></p> <p>28⁴ straipsnis. Licencijų skaičius ir galiojimas</p> <p><...></p> <p>4. Licencijos, išduotos taikant licencijavimo modelį „K“, galiojimas negali būti pratęsiamas neatlikus pareiškėjų atrankos procedūros, ir pagal pareiškėjų atrankos procedūrą negali būti suteikiama pirmenybė:</p> <p>1) pareiškėjui dėl to, kad jis anksčiau vykdė licencijuojamą veiklą, atliko licencijuojamą veiksmą arba naudojo ar turėjo licencijuojamus objektus, išskyrus tuos atvejus, kai pagal Europos Sąjungos teisės aktus ar licencijavimą nustatantį įstatymą, įtvirtinantį Europos Sąjungos teisės aktų ar Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių reikalavimus, galima pratęsti licencijos galiojimą ar taikyti licencijų išdavimo atrankos kriterijus, kurie galėtų suteikti pirmenybę pareiškėjui, anksčiau vykdžiusiam licencijuojamą veiklą, atlikusiam licencijuojamą veiksmą arba naudojusiam ar turėjusiam licencijuojamus objektus;</p> <p>2) pareiškėjui, kurį su šios dalies 1 punkte nurodytu pareiškėju sieja glaudus ryšys, pasireiškiantis kontrole arba dalyvavimu, kaip tai apibrėžta Lietuvos Respublikos draudimo įstatyme, ir šios dalies 1 punkte nurodyto pareiškėjo artimiesiems giminaičiams, svainiui, sutuoktiniui ar sugyventiniui, su kuriuo įstatymų nustatyta tvarka šios dalies 1 punkte nurodytas pareiškėjas yra įregistravęs partnerystę.</p> <p><...></p> <p>28³ straipsnis. Licencijavimo modeliai</p>	
---	---	--

<p>3. Laikydamosi 1 dalies ir 9 bei 10 straipsnių, nustatydamos atrankos procedūros taisykles valstybės narės gali atsižvelgti į visuomenės sveikatos, socialinės politikos tikslus, darbuotojų arba savarankiškai dirbančių asmenų sveikatos ir saugos, aplinkos apsaugos, kultūros paveldo išsaugojimo aspektus ir visus kitus svarbius visuomenės interesus, laikydamosi Bendrijos teisės.</p>	<p><...></p> <p>9. Taikant licencijavimo modelį „K“, pareiškėjai, atitinkantys licencijavimą nustatančiame įstatyme nustatytus licencijos įgijimo reikalavimus, atrenkami vadovaujantis nešališka ir skaidria atrankos procedūra, remiantis licencijavimą nustatančiame įstatyme nustatytais atrankos kriterijais per licencijavimą nustatančiame įstatyme nustatytą licencijos išdavimo terminą. Atrankos kriterijai nustatomi atsižvelgiant į svarbius visuomenės interesus, naudą valstybei ir visuomenei. Apie atrankos procedūros pradžią, eigą ir pabaigą turi būti viešai paskelbta atranką organizuojančio viešojo administravimo subjekto interneto svetainėje ir (ar) spaudoje ar kitose visuomenės informavimo priemonėse.</p>	
<p>13 straipsnis. Leidimų išdavimo procedūros</p> <p>1. Leidimų išdavimo procedūros ir formalumai yra aiškūs, paskelbti iš anksto ir suteikti pareiškėjams garantiją, kad jų prašymas bus išnagrinėtas objektyviai ir nešališkai.</p>	<p>Teisėkūros pagrindų įstatymas</p> <p><...></p> <p>3 straipsnis. Teisėkūros principai</p> <p><...></p> <p>2. Teisėkūroje vadovaujasi šiais principais:</p> <p><...></p> <p>3) pagarbos asmens teisėms ir laisvėms, reiškiančiu, kad teisės aktų nuostatos turi užtikrinti ir negali paneigti Konstitucijoje, Europos Sąjungos teisės aktuose, Lietuvos Respublikos tarptautinėse sutartyse, Lietuvos Respublikos įstatymuose ir kituose teisės aktuose nustatytų asmens teisių ir laisvių, teisėtų interesų;</p> <p><...></p> <p>6) aiškumo, reiškiančiu, kad teisės aktuose nustatytas teisinis reguliavimas turi būti logiškas, nuoseklus, glaustas, suprantamas, tikslus, aiškus ir nedviprasmiškas;</p> <p><...></p> <p>19 straipsnis. Teisės aktų registravimas ir skelbimas</p> <p>1. Šio įstatymo 6 straipsnio 2 dalies 1–18 punktuose nurodyti teisės aktai registruojami ir oficialiai skelbiami Teisės aktų registre.</p> <p><...></p> <p>Viešojo administravimo įstatymas</p> <p><...></p> <p>3 straipsnis. Viešojo administravimo principai</p> <p>Viešojo administravimo subjektai savo veikloje vadovaujasi šiais principais:</p> <p><...></p> <p>4) įstatymo viršenybės. Šis principas reiškia, kad įgaliojimai atlikti viešąjį administravimą viešojo administravimo subjektams turi būti nustatyti laikantis šio įstatymo nustatytų reikalavimų, o viešojo administravimo subjektų veikla turi atitikti</p>	<p>Dalinis</p>

<p>2. Leidimų išdavimo procedūros ir formalumai neturi būti pernelyg griežti ir neturi pernelyg apsunkinti ar vėlinti paslaugos teikimo. Juos turi būti paprasta atlikti, o visos pareiškėjų išlaidos, patirtos dėl tokių procedūrų ir formalumų, turi būti protingos ir proporcingos atitinkamų leidimų išdavimo procedūrų sąnaudoms ir neturi viršyti procedūrų sąnaudų.</p>	<p>šiam įstatyme išdėstytus teisinius pagrindus. Administraciniai sprendimai, susiję su asmenų teisių ir pareigų įgyvendinimu, visais atvejais turi būti pagrįsti įstatymais;</p> <p><...></p> <p>8) nepiktnaudžiavimo valdžia. Šis principas reiškia, kad viešojo administravimo subjektams draudžiama atlikti viešojo administravimo funkcijas neturint šio įstatymo nustatyta tvarka suteiktų viešojo administravimo įgaliojimų arba priimti administracinius sprendimus siekiant kitų, negu įstatymų ar kitų teisės aktų nustatyta, tikslų;</p> <p>9) objektyvumo. Šis principas reiškia, kad administracinio sprendimo priėmimas ir kiti oficialūs viešojo administravimo subjekto veiksmai turi būti nešališki ir objektyvūs;</p> <p><...></p> <p>Teisėkūros pagrindų įstatymas</p> <p><...></p> <p>3 straipsnis. Teisėkūros principai</p> <p><...></p> <p>2. Teisėkūroje vadovaujamasi šiais principais:</p> <p><...></p> <p>2) proporcingumo, reiškiančiu, kad pasirinktos teisinio reguliavimo priemonės turi sudaryti kuo mažesnę administracinę ir kitokią našą, nevaržyti teisių santykių subjektų daugiau, negu to reikia teisinio reguliavimo tikslams pasiekti;</p> <p><...></p> <p>5) efektyvumo, reiškiančiu, kad rengiant teisės akto projektą turi būti įvertinamos visos galimos teisinio reguliavimo alternatyvos ir pasirenkama geriausia iš jų, teisės akte turi būti įtvirtinamos veiksmingiausios ir ekonomiškiausios teisinio reguliavimo tikslą leisiančios pasiekti priemonės, turi būti skelbiami ir įvertinami dėl teisinio reguliavimo gauti pasiūlymai, o teisėkūros veiksmai atliekami per protingus terminus;</p> <p><...></p> <p>Rinkliavų įstatymas</p> <p><...></p> <p>5 straipsnis. Valstybės rinkliavos dydžiai</p> <p>1. Valstybės rinkliava yra ne mažesnė kaip vienas euras ir ne didesnė kaip 80 000 eurų ir apskaičiuojama atsižvelgiant į paslaugos suteikimo išlaidas, kurias sudaro išlaidos:</p> <p>1) darbui, susijusiam su paslaugos suteikimu, apmokėti;</p> <p>2) juridinę galią turinčio dokumento blankui pagaminti;</p>	
--	--	--

<p>3. Leidimų išdavimo procedūros ir formalumai turi suteikti pareiškėjams garantiją, kad jų prašymas bus išnagrinėtas kuo greičiau ir bet kuriuo atveju per iš anksto nustatytą ir paskelbtą tinkamą laikotarpį. Šis laikotarpis pradedamas skaičiuoti tik nuo visų dokumentų pateikimo momento. Kai tai pateisinama dėl klausimo sudėtingumo, kompetentinga institucija gali vieną kartą pratęsti šį laikotarpį ribotai trukmei. Laikotarpio pratęsimas ir trukmė tinkamai pagrindžiami ir apie tai pranešama pareiškėjui prieš pasibaigiant pirminiam laikotarpiui.</p> <p>4. Jei į prašymą neatsakoma per 3 dalyje nurodytą ar pratęstą laikotarpį, laikoma, kad leidimas išduotas. Tačiau gali būti numatytos kitokios taisyklės, kai tai pateisinama svarbiais visuomenės interesais, įskaitant teisėtus trečiųjų šalių interesus.</p>	<p>3) teisės aktų nustatytų reikalavimų įvykdymui patikrinti; 4) institucijos teikiamą paslaugą reglamentuojančiame Europos Sąjungos reglamente nustatytos kitos išlaidos. <...></p> <p>Viešojo administravimo įstatymo projektas 10 straipsnis. Įstatymo papildymas III¹ skyriumi Papildyti Įstatymą III¹ skyriumi:</p> <p style="text-align: center;">„III¹ SKYRIUS LICENCIJAVIMO PAGRINDAI</p> <p><...> 28³ straipsnis. Licencijavimo modeliai <...></p> <p>3. Kai taikomas licencijavimo modelis „G“, prieš pareiškėjui išduodant licenciją atliekamas atitikties įvertinimas ir licencija išduodama per licencijavimą nustatančiame įstatyme nustatytą licencijos išdavimo terminą, skaičiuojamą nuo prašymo ir kitų licencijai išduoti reikalingų dokumentų ir informacijos, atitinkančių licencijavimą nustatančiuose teisės aktuose nustatytus reikalavimus, pateikimo dienos. Kai dėl objektyvių priežasčių per licencijos išdavimo terminą licencija negali būti išduota, viešojo administravimo subjektas šį terminą gali vieną kartą pratęsti ne ilgiau kaip 10 darbo dienų. Pareiškėjui apie tokį termino pratęsimą ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo sprendimo pratęsti terminą priėmimo dienos, bet nepasibaigus licencijos išdavimo terminui, pranešama raštu ir nurodomos pratęsimo priežastys. <...></p> <p>5. Jei, taikant licencijavimo modelį „G“, per licencijavimą nustatančiame įstatyme nustatytą licencijos išdavimo terminą, o jei licencijos išdavimo terminas buvo pratęstas, – per pratęstą terminą licencija neišduodama ir nepateikiamas motyvuotas atsisakymas ją išduoti, laikoma, kad viešojo administravimo subjektas sutiko išduoti licenciją ir pareiškėjas įgyja licencija suteikiamą teisę kitą dieną po licencijos išdavimo termino, jei yra sumokėjęs rinkliavą ar kitokį atlyginimą už licencijos išdavimą, kai įstatyme ar jo įgyvendinamajame teisės akte nustatyta rinkliava ar kitoks atlyginimas už licencijos išdavimą. Licencijavimą nustatančiame įstatyme gali būti nustatytos šios nuostatos taikymo išimtys, pateisinamos svarbiais visuomenės interesais, įskaitant teisėtus trečiųjų asmenų interesus. <...></p>	
--	---	--

<p>5. Visų leidimo prašymų gavimas turi būti patvirtintas kuo greičiau. Gavimo patvirtinime turi būti nurodoma:</p> <p>a) 3 dalyje nurodytas laikotarpis;</p> <p>b) galimos teisių gynimo priemonės;</p> <p>c) kai taikoma, pareiškimas, kad, negavus atsakymo per nustatytą laikotarpį, bus laikoma, kad leidimas išduotas.</p> <p>6. Jeigu pateikiamas neišsamus prašymas, pareiškėjas kuo greičiau informuojamas apie būtinybę pateikti papildomus dokumentus ir apie tai, kaip gali pasikeisti 3 straipsnyje nurodytas laikotarpis.</p> <p>7. Jei prašymas atmetamas todėl, kad buvo pateiktas nesilaikant privalomos procedūros ar formalumų, pareiškėjas apie tai kuo greičiau informuojamas.</p>	<p><i>Pastaba:</i> <i>Direktyvos 13 straipsnio 5, 6, 7 dalys bus visiškai įgyvendintos Vyriausybės tvirtinamais Licencijavimą nustatančių teisės aktų rengimo reikalavimais.</i></p>	
<p>2 SKIRSNIS. Draudžiami arba vertintini reikalavimai</p> <p>14 straipsnis. Draudžiami reikalavimai</p> <p>Valstybės narės nekelia teisei teikti paslaugas ar paslaugų teikimo veiklos vykdymui savo teritorijoje nė vieno iš šių reikalavimų:</p> <p>1) diskriminaciniai reikalavimai, tiesiogiai ar netiesiogiai susiję su pilietybe arba įmonės registruotos buveinės vieta, visų pirma įskaitant:</p> <p>a) reikalavimus dėl pilietybės teikėjui, jo darbuotojams, akcinio kapitalo valdytojams arba paslaugų teikėjo vadovavimo ar priežiūros organų nariams;</p> <p>b) reikalavimą, kad teikėjas, jo darbuotojai, akcinio kapitalo valdytojai arba teikėjo vadovavimo ar priežiūros organų nariai nuolat gyventų valstybės narės teritorijoje;</p>	<p>Paslaugų įstatymas</p> <p>3 straipsnis. Reikalavimai, kuriuos draudžiama nustatyti įsisteigimo laisvę reglamentuojančiuose teisės aktuose</p> <p>Siekiant užtikrinti įsisteigimo laisvę, Lietuvos Respublikos teisės aktuose negali būti nustatyta šių reikalavimų teisės teikti paslaugas įgijimui arba paslaugų teikimo veiklos vykdymui:</p> <p>1) tiesiogiai ar netiesiogiai diskriminuojančių teikėją dėl pilietybės, gyvenamosios vietos ar valstybės narės, kurioje teikėjas yra įsteigtas, įskaitant pilietybės reikalavimus teikėjui, jo darbuotojams, dalyviams arba teikėjo valdymo ar priežiūros organų nariams ir reikalavimą, kad teikėjas, jo darbuotojai, dalyviai arba teikėjo valdymo ar priežiūros organų nariai nuolat gyventų Lietuvos Respublikos teritorijoje;</p>	<p>Visiškas</p>

<p>2) draudimas būti įsisteigusiam daugiau negu vienoje valstybėje narėje arba būti įtrauktam į daugiau negu vienos valstybės narės registrus arba būti daugiau negu vienos valstybės narės profesinių įstaigų ar asociacijų nariu;</p> <p>3) teikėjo laisvės rinktis pagrindinės ar antrinės buveinės steigimą apribojimai, ypač teikėjo išipareigojimas turėti savo pagrindinę buveinę atitinkamos valstybės narės teritorijoje, arba laisvės pasirinkti atstovybės, filialo arba pavaldžiosios įmonės steigimo formą apribojimai;</p> <p>4) abipusiškumo sąlygos su valstybe nare, kurioje teikėjas jau yra įsisteigęs, išskyrus atvejį, kai abipusiškumo sąlygos numatytos Bendrijos aktuose dėl energetikos;</p> <p>5) ekonominio poreikio vertinimas kiekvienu atskiru atveju, siekiant nustatyti, ar yra ekonominis veiklos poreikis ar rinkos paklausa, įvertinti galimą ar faktinį veiklos poveikį ekonomikai, arba veiklos tinkamumą, atsižvelgiant į kompetentingos institucijos nustatytus ekonomikos plėtros tikslus; šis draudimas netaikomas planavimo reikalavimams, kurie keliami ne dėl ekonominių tikslų, o dėl svarbių visuomenės interesų;</p> <p>6) tiesioginis ar netiesioginis konkuruojančių subjektų dalyvavimas, įskaitant jų dalyvavimą konsultacinių įstaigų veikloje, išskyrus profesines įstaigas ir asociacijas arba kitas organizacijas, veikiančias kaip kompetentinga institucija, išduodant leidimus arba priimant kitus kompetentingų institucijų sprendimus; šis draudimas netaikomas organizacijų, tokių kaip prekybos rūmai arba socialiniai partneriai, konsultacijoms, nesusijusioms su atskirais leidimų prašymais, ir konsultacijoms su plačiąja visuomene;</p>	<p>2) draudžiančių teikėjui būti įsteigtam daugiau negu vienoje valstybėje narėje arba būti įtrauktam į daugiau negu vienos valstybės narės registrus, arba būti daugiau negu vienos valstybės narės profesinių organizacijų ar asociacijų nariu;</p> <p>3) ribojančių teikėjo laisvę rinktis, ar steigti juridinį asmenį, filialą, atstovybę ar dukterinę bendrovę Lietuvos Respublikoje;</p> <p>4) kuriais remiantis valstybės narės teikėjams būtų suteikta teisė vykdyti paslaugų teikimo veiklą Lietuvos Respublikoje abipusiškumo sąlygomis, kai kitos valstybės narės paslaugų teikėjams taikomos tokios pačios sąlygos, kokias pastaroji valstybė narė taiko Lietuvos Respublikos teikėjams;</p> <p>5) susijusių su ekonominio poreikio vertinimu kiekvienu atskiru atveju, siekiant nustatyti, ar yra ekonominis veiklos poreikis ar rinkos paklausa, koks galimas ar faktinis veiklos poveikis ekonomikai, ar veikla tinkama atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos nustatytus ekonomikos plėtros tikslus. Šis draudimas netaikomas, kai tai pateisinama svarbiais visuomenės interesais;</p> <p><...></p> <p>Paslaugų įstatymo projektas</p> <p><...></p> <p>4 straipsnis. 3 straipsnio pakeitimas</p> <p>1. Pakeisti 3 straipsnio 6 punktą ir jį išdėstyti taip:</p> <p>„6) suteikiančių galimybę konkuruojantiems teikėjams tiesiogiai arba netiesiogiai dalyvauti Lietuvos Respublikos kompetentingoms institucijoms priimant sprendimus dėl licencijų išdavimo, įskaitant jų dalyvavimą konsultacinėje veikloje, išskyrus asociacijas arba kitas organizacijas, veikiančias kaip Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija išduodant licencijas arba priimant kitus Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų sprendimus. Šis draudimas netaikomas organizacijų konsultacijoms, nesusijusioms su prašymais dėl konkrečių licencijų išdavimo, ir konsultacijoms su visuomene;“.</p> <p><...></p>
---	--

<p>7) reikalavimas pateikti finansinę garantiją ar turėti dalį finansinėje garantijoje arba sudaryti draudimo sutartį su valstybės narės teritorijoje įsisteigusiu teikėju ar institucija. Tai neturi įtakos nei valstybių narių galimybei reikalauti draudimo ar finansinių garantijų apskritai, nei reikalavimams, susijusiems su dalyvavimu kolektyviniame kompensavimo fonde, pavyzdžiui, profesinių įstaigų ar organizacijų nariams;</p> <p>8) įsipareigojimas tam tikrą laikotarpį būti iš anksto įregistruotam valstybės narės registre arba tam tikrą laikotarpį būti vykdytų veiklą šios valstybės narės teritorijoje.</p>	<p>Paslaugų įstatymas 3 straipsnis. Reikalavimai, kuriuos draudžiama nustatyti įsisteigimo laisvę reglamentuojančiuose teisės aktuose Siekiant užtikrinti įsisteigimo laisvę, Lietuvos Respublikos teisės aktuose negali būti nustatyta šių reikalavimų teisės teikti paslaugas įgijimui arba paslaugų teikimo veiklos vykdymui: <...> 7) reikalaujančių pateikti finansinę garantiją arba sudaryti draudimo sutartį su Lietuvos Respublikos teikėju. Šis draudimas neapima reikalavimo pateikti finansinę garantiją ar sudaryti draudimo sutartį;</p> <p>Paslaugų įstatymo projektas <...> 4 straipsnis. 3 straipsnio pakeitimas <...> 2. Pakeisti 3 straipsnio 8 punktą ir jį išdėstyti taip: „8) įpareigojančių teikėją tam tikrą laiką būti iš anksto įregistruotam Lietuvos Respublikos registro informacinėje sistemoje arba tam tikrą laiką būti vykdytų veiklą Lietuvos Respublikoje.“</p>	
<p>15 straipsnis. Vertintini reikalavimai</p> <p>1. Valstybės narės patikrina, ar pagal jų teisės sistemą taikomi kurie nors 2 dalyje išvardyti reikalavimai, ir užtikrina, kad visi tokie reikalavimai atitiktų 3 dalyje nustatytas sąlygas. Valstybės narės pakeičia savo įstatymus ir kitus teisės aktus taip, kad jie atitiktų minėtas sąlygas.</p> <p>2. Valstybės narės patikrina, ar pagal jų teisės sistemą teisei teikti paslaugas ar paslaugų teikimo veiklos vykdymui taikomas kuris nors iš šių nediskriminacinių reikalavimų:</p>	<p>Paslaugų įstatymas 4 straipsnis. Įsisteigimo laisvei taikomi reikalavimai <...> 2. Siekiant užtikrinti įsisteigimo laisvę, Lietuvos Respublikos teisės aktuose nustatant reikalavimus teisės teikti paslaugas įgijimui arba paslaugų teikimo veiklos vykdymui, turi būti užtikrinama, kad šio straipsnio 1 dalyje nustatytus principus atitiktų šie reikalavimai:</p> <p>1) kiekybiniai ar teritoriniai apribojimai, pirmiausia apribojimai, susiję su gyventojų skaičiumi arba su minimaliu geografiniu atstumu tarp teikėjų;</p>	Visiškas

<p>a) kiekybiniai ar teritoriniai apribojimai, visų pirma apribojimai, susiję su gyventojų skaičiumi arba su minimaliu geografiniu atstumu tarp teikėjų;</p> <p>b) teikėjo įsipareigojimas turėti tam tikrą teisinę formą;</p> <p>c) reikalavimai, susiję su įmonės akcijų valdymu;</p> <p>d) reikalavimai, išskyrus susijusius su klausimais, kuriems taikoma Direktyva 2005/36/EB, arba numatytais kituose Bendrijos aktuose, suteikiantys teisę dėl ypatingo paslaugų pobūdžio teikti šias paslaugas tik tam tikriems teikėjams;</p> <p>e) draudimas turėti daugiau nei vieną įmonę tos pačios valstybės teritorijoje;</p> <p>f) reikalavimai, nustatantys minimalų darbuotojų skaičių;</p> <p>g) minimalūs ir (arba) maksimalūs tarifai, kurių teikėjas turi laikytis;</p> <p>h) teikėjo įsipareigojimas kartu su savo paslauga teikti tam tikras kitas paslaugas.</p> <p>3. Valstybės narės patikrina, kad 2 dalyje nurodyti reikalavimai atitiktų šias sąlygas:</p> <p>a) nediskriminavimas: reikalavimai neturi būti tiesiogiai ar netiesiogiai diskriminuojantys pagal pilietybę arba pagal įmonės registruotos buveinės vietą;</p> <p>b) būtinybė: reikalavimai turi būti pateisinami svarbiais visuomenės interesais;</p>	<p>2) įpareigojimas teikėjui būti tam tikros teisinės formos;</p> <p>3) reikalavimai teikėjui dėl minimalaus kapitalo, dalyvių kvalifikacijos ar kitokie reikalavimai, turintys įtakos teisei būti teikėjo dalyviu;</p> <p>4) apribojimas, dėl kurio tam tikras paslaugas gali teikti tik tam tikri teikėjai (išskyrus Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatyme nustatytus atvejus arba kai tai nustatyta Europos Sąjungos teisės aktuose);</p> <p>5) draudimas teikėjui būti daugiau negu vieno juridinio asmens, turinčio buveinę Lietuvos Respublikos teritorijoje, dalyviu;</p> <p>6) reikalavimai teikėjui dėl minimalaus darbuotojų skaičiaus;</p> <p>7) reikalavimai teikėjui dėl teikiamų paslaugų minimalių ir (arba) maksimalių įkainių;</p> <p>8) įpareigojimas teikėjui teikiant paslaugą teikti ir kitas paslaugas.</p> <p><...></p> <p>4 straipsnis. Įsisteigimo laisvei taikomi reikalavimai</p> <p>1. Siekiant užtikrinti įsisteigimo laisvę, Lietuvos Respublikos teisės aktuose nustatyti reikalavimai teisės teikti paslaugas įgijimui arba paslaugų teikimo veiklos vykdymui turi atitikti šiuos principus:</p> <p>1) nediskriminavimo; t. y. reikalavimai negali tiesiogiai ar netiesiogiai diskriminuoti teikėją dėl pilietybės, gyvenamosios vietos ar valstybės narės, kurioje teikėjas yra įsteigtas;</p> <p>2) būtinumo; t. y. reikalavimai privalo būti pateisinami svarbiais visuomenės interesais;</p>	
---	--	--

<p>c) proporcingumas: reikalavimai turi būti tinkami siekiamam tikslui įgyvendinti; jais neturi būti reikalaujama daugiau negu reikia tam tikslui pasiekti; ir turi būti neįmanoma pakeisti tokių reikalavimų kitomis, mažiau ribojančiomis priemonėmis, kuriomis pasiekiamas toks pat rezultatas.</p> <p>4. 1, 2 ir 3 dalys taikomos bendrų ekonominių interesų paslaugų srities teisės aktams tik tais atvejais, jei šių dalių taikymas teisiškai ir faktiškai netrukdo atlikti su tomis paslaugomis susijusių užduočių.</p> <p>5. Abipusio vertinimo ataskaitoje, numatytoje 39 straipsnio 1 dalyje, valstybės narės nurodo:</p> <p>a) reikalavimus, kuriuos jos ketina išlaikyti, ir priežastis, dėl kurių jos mano, kad tie reikalavimai atitinka 3 dalyje nustatytas sąlygas;</p> <p>b) reikalavimus, kurie buvo panaikinti arba sušvelninti.</p> <p>6. Nuo 2006 m. gruodžio 28 d. valstybės narės nenustato jokių naujų 2 dalyje minėto pobūdžio reikalavimų, jeigu tokie reikalavimai neatitinka 3 dalyje nustatytų sąlygų.</p> <p>7. Valstybės narės praneša Komisijai apie visus naujus įstatymus ir kitus teisės aktus, kuriuose nustatomi 6 dalyje nurodyti reikalavimai, kartu pateikdamos tokius reikalavimus pateisinančias priežastis. Komisija apie tokias nuostatas praneša kitoms valstybėms narėms. Toks pranešimas netrukdo valstybėms narėms priimti minėtas nuostatas.</p>	<p>3) proporcingumo; t. y. reikalavimai privalo būti proporcingi ir tinkami siekiamam tikslui įgyvendinti ir neriboti teisės teikti paslaugas ar paslaugų teikimo veiklos vykdymo daugiau, negu to reikia atitinkamam tikslui pasiekti. <...></p> <p>Paslaugų įstatymo projektas 5 straipsnis. 4 straipsnio pakeitimas <...></p> <p>4. Papildyti 4 straipsnį 5 dalimi: „5. Šio straipsnio 1 ir 2 dalys taikomos šio įstatymo 2 priedo 1 dalyje nurodytas paslaugas reglamentuojantiems teisės aktams tik tais atvejais, jei jų taikymas netrukdo atlikti su tomis paslaugomis susijusių specialių užduočių, vykdomų tenkinant visuomenės interesus.“</p> <p><i>Pastaba:</i> <i>Direktyvos 15 straipsnio 5 dalies nuostatų perkelti nereikia, nes jos skirtos valstybių narių ir Europos Komisijos bendradarbiavimui. Šios nuostatos įgyvendintos iki 2009 m. gruodžio 28 d. pateikus Europos Komisijai ataskaitą apie atliktą Lietuvos Respublikos teisės aktų peržiūrą dėl atitikties Paslaugų direktyvai, nurodytą Direktyvos 39 straipsnyje.</i></p> <p><i>Pastaba:</i> <i>Direktyvos 15 straipsnio 6 dalies nuostatų perkelti nereikia, nes jos skirtos valstybėms narėms Direktyvos perkėlimo laikotarpiu.</i></p> <p>Paslaugų įstatymo projektas 5 straipsnis. 4 straipsnio pakeitimas</p> <p>1. Pakeisti 4 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip: „3. Rengdama teisės akto projektą, kuriame nustatomi šio straipsnio 2 dalyje nurodyti reikalavimai (toliau – vertinamieji reikalavimai), Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija Vyriausybės nustatyta tvarka pateikia Vyriausybės įgaliotai valstybės institucijai informaciją apie tokių reikalavimų nustatymą. Su šia informacija pateikiamas pagrindimas, kad nustatomi vertinamieji reikalavimai atitinka šio straipsnio 1 dalyje nurodytus principus, ir nurodomos šių reikalavimų nustatymo priežastys.“</p> <p>2. Papildyti 4 straipsnį 3¹ dalimi:</p>	
---	--	--

<p>Per 3 mėnesius nuo pranešimo gavimo datos Komisija patikrina, ar naujieji reikalavimai atitinka Bendrijos teisę, ir, esant reikalui, priima sprendimą, kuriuo pareikalauja, kad</p>	<p>„3¹. Tais atvejais, kai Vyriausybės prašoma pateikti išvadą dėl Lietuvos Respublikos Seime svarstomo įstatymo projekto, institucija, rengianti Vyriausybės išvadą, Vyriausybės nustatyta tvarka pateikia Vyriausybės įgaliotai valstybės institucijai informaciją apie siūlymą nustatyti tokius reikalavimus ir nurodo, ar nustatomi vertinamieji reikalavimai atitinka šio straipsnio 1 dalyje nurodytus principus.“</p> <p>3. Pakeisti 4 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:</p> <p>„4. Vyriausybės įgaliota valstybės institucija, gavusi iš Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos ar institucijos, rengiančios Vyriausybės išvadą dėl Seime svarstomo įstatymo projekto, šio straipsnio 3 ar 3¹ dalyje nurodytą informaciją, Vyriausybės nustatyta tvarka praneša Europos Komisijai apie vertinamųjų reikalavimų nustatymą ir pateikia šių reikalavimų atitikties šio straipsnio 1 dalyje nurodytiems principams pagrindimą, išskyrus tuos atvejus, kai iš institucijos, rengiančios Vyriausybės išvadą dėl Seime svarstomo įstatymo projekto, gauna informaciją, kad nustatomi vertinamieji reikalavimai neatitinka šio straipsnio 1 dalyje nurodytų principų. Teisės akto projektas, kuriame siūloma nustatyti vertinamuosius reikalavimus, gali būti priimamas po pranešimo Europos Komisijai pateikimo, išskyrus šio straipsnio 5 dalyje nustatytus atvejus.“</p> <p>4. Papildyti 4 straipsnį 5 dalimi:</p> <p>„5. Tais atvejais, kai institucija, rengianti Vyriausybės išvadą dėl Seime svarstomo įstatymo projekto, Vyriausybės įgaliotai institucijai praneša, kad nustatomi vertinamieji reikalavimai neatitinka šio straipsnio 1 dalyje nurodytų principų, taip pat tais atvejais, kai vertinamieji reikalavimai buvo pasiūlyti Seime, svarstant įstatymo projektą, dėl kurio nebuvo prašoma pateikti Vyriausybės išvados, pranešimą Europos Komisijai Vyriausybės įgaliota kompetentinga institucija teikia po įstatymo, kuriame nustatomi vertinamieji reikalavimai, priėmimo, gavusi iš Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos šio straipsnio 3 dalyje nurodytą informaciją.“</p> <p><...></p> <p><i>Pastaba:</i></p> <p><i>Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2011 m. lapkričio 30 d. nutarimu Nr. 1389 „Dėl Pranešimų ir informacijos apie nustatomus įsisteigimo arba nustatomus ar panaikinamus paslaugų teikimo laisvei taikomus reikalavimus teikimo“ reguliuojama Lietuvos Respublikos paslaugų įstatyme nustatytos Lietuvos Respublikos kompetentingoms institucijoms pareigos teikti informaciją apie parengtus teisės aktų, kuriuose Lietuvos Respublikoje įsisteigusiams teikėjams nustatomi reikalavimai arba Lietuvos Respublikoje laikinai teikiančių paslaugas kitų valstybių narių teikėjams nustatomi ar panaikinami reikalavimai, projektus, šių teisės aktų įgyvendinimo tvarką,</i></p>	
--	--	--

<p>atitinkama valstybė narė tokių reikalavimų nepriimtų arba juos panaikintų.</p> <p>Pranešant apie nacionalinės teisės akto projektą pagal Direktyvą 98/34/EB, įvykdoma šioje direktyvoje numatyta pranešimo prievolė.</p>	<p><i>taip pat nustato pranešimų apie priimtus teisės aktus, kuriuose įtvirtinti Lietuvos Respublikos paslaugų įstatyme nustatyti įsisteigimo laisvei taikomi arba įtvirtinami ar panaikinami bet kokie paslaugų teikimo laisvei taikomi reikalavimai, teikimo procedūrą.</i></p> <p><i>Pastaba:</i> <i>Direktyvos 15 straipsnio 7 dalies antros pastraipos nuostatų perkelti nereikia, nes jos skirtos Europos Komisijai.</i></p> <p><i>Pastaba:</i> <i>Direktyvos 15 straipsnio 7 dalies trečios pastraipos nuostatos įtvirtintos Vyriausybės 2011 m. lapkričio 30 d. nutarimu Nr. 1389 „Dėl Pranešimų ir informacijos apie nustatomus įsisteigimo arba nustatomus ar panaikinamus paslaugų teikimo laisvei taikomus reikalavimus teikimo“. Direktyvą 98/34/EB įgyvendina Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1999 m. gegužės 20 d. nutarimas Nr. 617 „Dėl keitimosi informacija apie standartus, techninius reglamentus ir atitikties įvertinimo procedūras taisyklių patvirtinimo“.</i></p>	
<p>IV SKYRIUS LAISVAS PASLAUGŲ JUDĖJIMAS 1 SKIRSNIS. Laisvė teikti paslaugas ir su tuo susijusios nukrypti leidžiančios nuostatos 16 straipsnis. Laisvė teikti paslaugas 1. Valstybės narės gerbia teikėjų teisę teikti paslaugas ne toje valstybėje narėje, kurioje jie yra įsisteigę. Valstybė narė, kurioje teikiama paslauga, savo teritorijoje užtikrina nevaržomą teisę teikti paslaugas ar vykdyti paslaugų teikimo veiklą.</p>	<p>Paslaugų įstatymo projektas 7 straipsnis. 9 straipsnio pakeitimas Pakeisti 9 straipsnį ir jį išdėstyti taip: „9 straipsnis. Laisvas paslaugų teikimas ir jo išimtys</p> <p>1. Valstybių narių teikėjams neribojama laisvė laikinai teikti paslaugas Lietuvos Respublikoje, išskyrus šio įstatymo 2 priede nurodytas sritis ir kitus šiame įstatyme nustatytus atvejus.</p> <p>2. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos paslaugų teikimo laikinumą vertina kiekvienu paslaugų teikimo atveju atskirai atsižvelgdamos ne tik į paslaugų teikimo trukmę, bet ir į reguliarumą, dažnumą ir tęstinumą, taip pat į konkrečios paslaugos ypatumus.</p> <p>3. Siekiant užtikrinti viešąją tvarką, visuomenės saugumą, visuomenės sveikatą ar aplinkos apsaugą, laikinai Lietuvos Respublikoje paslaugas teikiantiems valstybių narių teikėjams gali būti nustatoma reikalavimų teisės teikti paslaugas įgijimui ir paslaugų teikimo veiklos vykdymui, tačiau jie negali pažeisti šių principų:</p>	<p>Visiškas</p>

<p>Valstybės narės savo teritorijoje neapriboja teisės teikti paslaugas ar paslaugų teikimo veiklos vykdymo jokiais reikalavimais, kuriais būtų pažeidžiami šie principai:</p> <p>a) nediskriminavimas: reikalavimas neturi būti tiesiogiai ar netiesiogiai diskriminuojantis pagal pilietybę arba pagal valstybę narę, kurioje juridinis asmuo įsisteigęs;</p> <p>b) būtinybė: reikalavimas turi būti pagrįstas viešosios tvarkos, visuomenės saugumo, visuomenės sveikatos ar aplinkos apsaugos sumetimais;</p> <p>c) proporcingumas: reikalavimas turi būti tinkamas siekiamam tikslui įgyvendinti ir juo neturi būti reikalaujama daugiau, nei reikia tokiam tikslui.</p> <p>2. Valstybės narės negali apriboti kitoje valstybėje narėje įsisteigusio teikėjo laisvės teikti paslaugas, nustatydamos tokius reikalavimus:</p> <p>a) reikalavimą teikėjui būti įsisteigusiam tos valstybės narės teritorijoje;</p> <p>b) teikėjo įsipareigojimą gauti valstybės narės kompetentingų institucijų leidimą, taip pat įsiregistruoti tos valstybės narės registre arba joje esančiose profesinėse įstaigose ar asociacijose, išskyrus šioje direktyvoje arba kituose Bendrijos teisės aktuose numatytus atvejus;</p> <p>c) draudimą teikėjui tos valstybės narės teritorijoje sukurti tam tikros formos ar rūšies infrastruktūrą, įskaitant biurus arba kontorą, kuri teikėjui reikalinga atitinkamoms paslaugoms teikti;</p> <p>d) specifinius teikėjo ir gavėjo sutartinius susitarimus, kurie apriboja savarankiškai dirbančių asmenų paslaugų teikimą arba neleidžia jiems jį teikti;</p>	<p>1) nediskriminavimo; t. y. reikalavimai negali tiesiogiai ar netiesiogiai diskriminuoti valstybės narės teikėją dėl pilietybės, gyvenamosios vietos ar valstybės narės, kurioje teikėjas yra įsteigtas;</p> <p>2) būtinumo; t. y. reikalavimai privalo būti pagrįsti viešosios tvarkos, visuomenės saugumo, visuomenės sveikatos ar aplinkos apsaugos tikslais;</p> <p>3) proporcingumo; t. y. reikalavimai privalo būti proporcingi ir tinkami siekiamam tikslui įgyvendinti ir neriboti laisvės teikti paslaugas daugiau, negu to reikia siekiamam tikslui įgyvendinti.</p> <p>4. Laikinais Lietuvos Respublikoje paslaugas teikiantiems valstybių narių teikėjams negali būti nustatomi šie reikalavimai teisės teikti paslaugas įgijimui ir paslaugų teikimo veiklos vykdymui, išskyrus atvejus, kai tai pagrindžiama šio straipsnio 3 dalyje nustatytais tikslais ir principais:</p> <p>1) reikalavimas valstybės narės teikėjui būti įsisteigusiam Lietuvos Respublikoje;</p> <p>2) įpareigojimas valstybės narės teikėjui gauti iš Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos leidimą, išskyrus Europos Sąjungos teisės aktuose nustatytus atvejus;</p> <p>3) draudimas valstybės narės teikėjui Lietuvos Respublikos teritorijoje sukurti tam tikros formos ar rūšies infrastruktūrą, įskaitant biurus arba kontorą, kuri teikėjui reikalinga atitinkamoms paslaugoms teikti;</p> <p>4) specifinių valstybės narės teikėjo ir gavėjo susitarimų, kurie apriboja savarankiškai dirbančių asmenų paslaugų teikimą arba neleidžia jiems jį teikti, taikymas;</p> <p>5) valstybės narės teikėjo pareiga turėti specialų tapatybės dokumentą, reikalingą paslaugų teikimo veiklai vykdyti, išduotą Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų;</p>	
--	--	--

<p>e) teikėjo pareigą turėti specialų tapatybės dokumentą, reikalingą paslaugų teikimo veiklai vykdyti, išduotą kompetentingų institucijų;</p> <p>f) įrangos ir medžiagų, kurios yra sudėtinė teikiamų paslaugų dalis, naudojimo reikalavimus, išskyrus sveikatai ir saugai darbe būtinus reikalavimus;</p> <p>g) laisvės teikti paslaugas apribojimus, nurodytus 19 straipsnyje.</p> <p>3. Valstybei narei, į kurią atvyksta teikėjas, nekliudoma taikyti paslaugų teikimo reikalavimų, jei jie pagrįsti viešosios tvarkos, visuomenės saugumo, visuomenės sveikatos ar aplinkos apsaugos sumetimais, ir jeigu laikomasi 1 dalies nuostatų.</p> <p>Valstybei narei taip pat nekliudoma, nepažeidžiant Bendrijos teisės, taikyti savo taisyklių dėl įdarbinimo sąlygų, įskaitant kolektyviniuose susitarimuose nustatytas taisykles.</p> <p>4. Iki 2011 m. gruodžio 28 d. Komisija, Bendrijos lygiu pasikonsultavusi su valstybėmis narėmis ir socialiniais partneriais, pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai šio straipsnio taikymo ataskaitą, kurioje apsversto, ar reikia siūlyti paslaugų teikimo, kuriam taikoma ši direktyva, suderinimo priemonės.</p>	<p>6) reikalavimas naudoti įrangą ir medžiagas, kurios yra sudėtinė teikiamų paslaugų dalis, išskyrus sveikatai ir saugai darbe būtinus reikalavimus;</p> <p>7) laisvės teikti paslaugas apribojimai, nurodyti šio įstatymo 11 straipsnyje.</p> <p><...></p> <p>3. Siekiant užtikrinti viešąją tvarką, visuomenės saugumą, visuomenės sveikatą ar aplinkos apsaugą laikinai Lietuvos Respublikoje paslaugas teikiantiems valstybių narių teikėjams gali būti nustatoma reikalavimų teisės teikti paslaugas įgijimui ir paslaugų teikimo veiklos vykdymui, tačiau jie negali pažeisti šių principų:</p> <p><...></p> <p><i>Pastaba:</i> <i>Direktyvos 16 straipsnio 3 dalies 2 pastraipos nuostatų perkelti nereikia, nes jos valstybei narei nenustato jokių privalomų įpareigojimų.</i></p> <p><i>Pastaba:</i> <i>Direktyvos 16 straipsnio 4 dalies nuostatų perkelti nereikia, nes jos skirtos Europos Komisijai.</i></p>	
<p>17 straipsnis. Papildomos nuo laisvės teikti paslaugas leidžiančios nukrypti nuostatos</p> <p>16 straipsnis netaikomas:</p>	<p>Paslaugų įstatymo projektas 7 straipsnis. 9 straipsnio pakeitimas Pakeisti 9 straipsnį ir jį išdėstyti taip: „9 straipsnis. Laisvas paslaugų teikimas ir jo išimtys 1. Valstybių narių teikėjams neribojama laisvė laikinai teikti paslaugas Lietuvos Respublikoje, išskyrus šio įstatymo 2 priede nurodytas sritis ir kitus šiame įstatyme nustatytus atvejus.</p> <p><...></p> <p>19 straipsnis. Įstatymo 2 priedo pakeitimas Pakeisti Įstatymo 2 priedą ir jį išdėstyti taip: „Lietuvos Respublikos paslaugų įstatymo</p>	<p>Visiškas</p>

	2 priedas	
<p>1) kitoje valstybėje narėje teikiamoms bendrų ekonominių interesų paslaugoms, inter alia:</p> <p>a) pašto sektoriaus paslaugoms, kurioms taikoma 1997 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/67/EB dėl Bendrijos pašto paslaugų vidaus rinkos plėtos bendrųjų taisyklių ir paslaugų kokybės gerinimo;</p> <p>b) elektros energetikos sektoriaus paslaugoms, kurioms taikoma 2003 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir tarybos Direktyva 2003/54/EB dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių;</p> <p>c) dujų sektoriaus paslaugoms, kurioms taikoma 2003 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos Direktyva 2003/55/EB dėl gamtinių dujų vidaus rinkos bendrųjų taisyklių;</p> <p>d) vandens paskirstymo ir tiekimo paslaugoms ir nuotekų tvarkymo paslaugoms;</p> <p>e) atliekų tvarkymui;</p> <p>2) klausimams, kuriems taikoma Direktyva 96/71/EB;</p> <p>3) klausimams, kuriems taikoma 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo;</p>	<p>SRITYS, KURIOSE NETAIKOMAS LIETUVOS RESPUBLIKOS PASLAUGŲ ĮSTATYMO 9 STRAIPSNIS</p> <p>1. Lietuvos Respublikoje teikiamos bendrųjų ekonominių interesų paslaugos, įskaitant: <...></p> <p>3) pašto paslaugas, kurioms taikoma 1997 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/67/EB dėl Bendrijos pašto paslaugų vidaus rinkos plėtos bendrųjų taisyklių ir paslaugų kokybės gerinimo su visais pakeitimais;</p> <p>4) elektros energetikos sektoriaus paslaugas, kurioms taikoma 2019 m. birželio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/944 dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2012/27/ES, su visais pakeitimais;</p> <p>5) dujų energetikos sektoriaus paslaugas, kurioms taikoma 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/73/EB dėl gamtinių dujų vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinanti Direktyvą 2003/55/EB, su visais pakeitimais; <...></p> <p>1) vandens paskirstymo ir tiekimo paslaugas, taip pat nuotekų tvarkymo paslaugas;</p> <p>2) atliekų tvarkymo paslaugas; <...></p> <p>2. Teisiniai santykiai, kuriuos reglamentuoja 1996 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 96/71/EB dėl darbuotojų komandiravimo paslaugų teikimo sistemoje su visais pakeitimais.</p> <p>3. Teisiniai santykiai, kuriuos reglamentuoja 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas).</p>	

<p>4) klausimams, kuriems taikoma 1977 m. kovo 22 d. Tarybos direktyva 77/249/EEB, skirta padėti teisininkams veiksmingai naudotis laisve teikti paslaugas;</p> <p>5) teismiam skolų išieškojimui;</p> <p>6) klausimams, kuriems taikoma Direktyvos 2005/36/EB II antraštinė dalis, taip pat valstybių narių, kuriose teikiama paslauga, reikalavimams, pagal kuriuos vykdyti tam tikrą veiklą leidžiama tik tam tikros profesijos atstovams;</p> <p>7) klausimams, kuriems taikomas Reglamentas (EEB) Nr. 1408/71;</p> <p>8) administracinių formalumų, susijusių su laisvu asmenų judėjimu ir jų gyvenamąja vieta, klausimams, kuriems taikomos Direktyvos 2004/38/EB nuostatos, kuriomis nustatomi administraciniai formalumai, kuriuos naudos gavėjai turi atlikti valstybės narės, kurioje teikiama paslauga, kompetentingose institucijose;</p> <p>9) tais atvejais, kai, teikiant paslaugą, trečiųjų šalių piliečiai įvažiuoja į kitą valstybę narę, valstybių narių galimybei reikalauti vizos ar leidimo gyventi iš trečiųjų šalių piliečių, kuriems netaikomas abipusio pripažinimo režimas, numatytas Konvencijos dėl 1985 m. birželio 14 d. Šengeno susitarimo dėl laipsniško bendrų sienų kontrolės panaikinimo įgyvendinimo 21 straipsnyje, arba galimybei įpareigoti trečiųjų šalių piliečius atvykstant ar atvykus prisistatyti</p>	<p>4. Teisiniai santykiai, kuriuos reglamentuoja 1977 m. kovo 22 d. Komisijos direktyva 77/249/EEB, skirta padėti teisininkams veiksmingai naudotis laisve teikti paslaugas, su visais pakeitimais.</p> <p>5. Skolų išieškojimas teismo tvarka.</p> <p>6. Teisiniai santykiai, kuriuos reglamentuoja 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo su visais pakeitimais II antraštinė dalis, taip pat Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo 7–11 straipsniai, įstatymuose įtvirtinti reikalavimai, kad tam tikrą veiklą gali vykdyti tik tam tikros profesijos atstovai.</p> <p>7. Teisiniai santykiai, kuriuos reglamentuoja 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje, su visais pakeitimais.</p> <p>8. Administracinio pobūdžio reikalavimai, susiję su laisvu asmenų judėjimu ir jų gyvenamąja vieta, kiek tai reglamentuoja 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/38/EB dėl Sąjungos piliečių ir jų šeimos narių teisės laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje, iš dalies keičiančios Reglamentą (EEB) Nr. 1612/68 ir panaikinančios Direktyvas 64/221/EEB, 68/360/EEB, 72/194/EEB, 73/148/EEB, 75/34/EEB, 75/35/EEB, 90/364/EEB, 90/365/EEB ir 93/96/EEB, su visais pakeitimais nuostatos dėl administracinių formalumų, kuriuos naudos gavėjai turi atlikti Lietuvos Respublikos kompetentingose institucijose, kai paslauga teikiama Lietuvos Respublikoje.</p> <p>9. Kai teikiant paslaugą trečiųjų valstybių piliečiai iš vienos valstybės narės atvyksta į kitą valstybę narę, valstybių narių galimybė reikalauti vizos ar leidimo gyventi iš trečiųjų valstybių piliečių, kuriems netaikomas abipusio pripažinimo režimas, nustatytas 1985 m. birželio 14 d. Konvencijos dėl Šengeno susitarimo, sudaryto tarp Beniliukso ekonominės sąjungos valstybių, Vokietijos Federacinės Respublikos ir Prancūzijos Respublikos Vyriausybės dėl laipsniško jų bendrų sienų kontrolės panaikinimo įgyvendinimo, su visais pakeitimais, 21 straipsnyje, arba galimybė įpareigoti atvykstančius ar atvykusius trečiųjų valstybių piliečius prisistatyti Lietuvos Respublikos kompetentingoms institucijoms.</p>	
---	--	--

<p>valstybės narės, kurioje teikiama paslauga, kompetentingoms institucijoms;</p> <p>10) dėl atliekų vežimo tais atvejais, kai taikomas 1993 m. vasario 1 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 259/93 dėl atliekų vežimo Europos bendrijos viduje, į Bendriją ir iš jos priežiūros ir kontrolės;</p> <p>11) autorinėms teisėms, gretutinėms teisėms ir teisėms, kurioms taikoma 1986 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyva 87/54/EEB dėl puslaidininkių įtaisų topografijų teisinės apsaugos [35] ir 1996 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 96/9/EB dėl duomenų bazių teisinės apsaugos, taip pat pramoninės nuosavybės teisėms;</p> <p>12) veiksams, kuriems pagal įstatymus reikia notaro patvirtinimo;</p> <p>13) klausimams, kuriems taikoma 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/43/EB dėl teisės aktų nustatyto metinės finansinės atskaitomybės ir konsoliduotos finansinės atskaitomybės audito;</p> <p>14) kitoje valstybėje narėje finansinės nuomos sąlygomis išnuomotų transporto priemonių registracijai;</p> <p>15) nuostatoms dėl sutartinių ir nesutartinių prievolių, įskaitant sutarčių formą, nustatyta pagal tarptautinės privatinės teisės taisykles.</p>	<p>10. Atliekų vežimas, kai taikomas 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1013/2006 dėl atliekų vežimo su visais pakeitimais.</p> <p>11. Autorių teisės, gretutinės teisės, duomenų bazių gamintojų teisės ir teisės, kurioms taikoma 1986 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyva 87/54/EEB dėl puslaidininkių įtaisų topografijų teisinės apsaugos ir 1996 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 96/9/EB dėl duomenų bazių teisinės apsaugos su visais pakeitimais, taip pat pramoninės nuosavybės teisės.</p> <p>12. Veiksmai, kuriems pagal Lietuvos Respublikos įstatymus reikia notaro patvirtinimo.</p> <p>13. Teisiniai santykiai, kuriems taikoma 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/43/EB dėl teisės aktų nustatyto metinės finansinės atskaitomybės ir konsoliduotos finansinės atskaitomybės audito, iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 78/660/EEB ir 83/349/EEB bei panaikinanti Tarybos direktyvą 84/253/EEB, su visais pakeitimais.</p> <p>14. Kitoje valstybėje narėje finansinės nuomos sąlygomis išnuomotų transporto priemonių registracija.</p> <p>15. Nuostatos dėl sutartinių ir nesutartinių prievolių, įskaitant sutarčių formą, nustatytos pagal tarptautinės privatinės teisės taisykles.</p>	
<p>18 straipsnis. Konkrečiais atvejais leidžiančios nukrypti nuostatos</p> <p>1. Nukrypdoma nuo 16 straipsnio nuostatų ir tik išimtinėmis aplinkybėmis valstybė narė kitoje valstybėje narėje</p>	<p>Paslaugų įstatymo projektas 9 straipsnis. 10 straipsnio pakeitimas Pakeisti 10 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip: „1. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, nesilaikydama šio įstatymo 9 straipsnio 1–4 dalyse nustatytų reikalavimų, valstybės narės teikėjui, laikinai teikiančiam paslaugas Lietuvos Respublikoje, išimtiniais atvejais įstatymų nustatyta</p>	<p>Visiškas</p>

<p>įsisteigusio teikėjo atžvilgiu gali imtis priemonių, susijusių su paslaugų saugumu.</p> <p>2. 1 dalyje numatytų priemonių galima imtis tik jei laikomasi 35 straipsnyje išdėstytos abipusės pagalbos tvarkos ir įvykdomos šios sąlygos:</p> <p>a) nacionalinės nuostatos, kuriomis remiantis imamasi priemonės, nebuvo derintos Bendrijos lygiu 1 dalyje nurodytose su paslaugų saugumu susijusiose srityse;</p> <p>b) priemonės apsaugo gavėją labiau nei tuo atveju, jei priemonių pagal savo nacionalines nuostatas imtųsi įsisteigimo valstybė narė;</p> <p>c) įsisteigimo valstybė narė nesiėmė jokių priemonių arba jos buvo nepakankamos, palyginti su nurodytomis 35 straipsnio 2 dalyje;</p> <p>d) šios priemonės yra proporcingos.</p> <p>3. 1 ir 2 dalys neturi įtakos nuostatoms, įtvirtintoms Bendrijos teisės aktuose, užtikrinančiuose laisvę teikti paslaugas arba įtvirtinančiuose leidžiančias nukrypti nuostatas.</p>	<p>tvarka gali taikyti laisvę teikti paslaugas ribojančias priemones, susijusias su jo teikiamų paslaugų saugumo užtikrinimu. Konkrečios priemonės nustatomos tam tikrų paslaugų teikimo veiklą reglamentuojančiuose teisės aktuose.“</p> <p>Paslaugų įstatymas 10 straipsnis. Laisvės teikti paslaugas apribojimai išimtiniais atvejais <...></p> <p>2. Laisvę teikti paslaugas ribojančias priemones šio straipsnio 1 dalyje nurodytu atveju galima taikyti tik laikantis šio įstatymo 23 straipsnyje nustatytos tvarkos ir šiomis sąlygomis:</p> <p>1) dėl nuostatų, kuriomis vadovaujantis taikomos šio straipsnio 1 dalyje nurodytos priemonės, nėra priimta Europos Sąjungos teisės aktų;</p> <p>2) taikomos priemonės gavėjus apsaugo labiau negu tuo atveju, jei priemonių būtų imtasi teikėjo įsteigimo valstybėje narėje;</p> <p>3) teikėjo įsteigimo valstybė narė netaikė jokių priemonių arba jos, Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos nuomone, buvo nepakankamos;</p> <p>4) taikomos priemonės yra proporcingos.</p> <p><...></p> <p>Paslaugų įstatymo projektas 1 straipsnis. 1 straipsnio pakeitimas <...></p> <p>2. Pakeisti 1 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:</p> <p>„5. Jeigu kituose įstatymuose, reguliuojančiuose paslaugų teikimą, nustatytas reguliavimas neatitinka šio įstatymo nuostatų, taikomos šio įstatymo nuostatos, išskyrus kito įstatymo nuostatas, kuriomis įgyvendinami Europos Sąjungos teisės aktų reikalavimai, ir atvejus, kai šiuo įstatymu pirmenybė suteikiama kitų įstatymų nuostatoms.“</p>	
<p>2 SKIRSNIS. Paslaugų gavėjų teisės 19 straipsnis. Draudžiami apribojimai Valstybės narės negali nustatyti gavėjams reikalavimų, kuriais ribojamas naudojimasis kitoje valstybėje narėje įsisteigusio teikėjo teikiama paslauga, ypač šių reikalavimų:</p>	<p>Paslaugų įstatymas 11 straipsnis. Gavėjų teisės 1. Draudžiama riboti gavėjų teisę naudotis kitų valstybių narių teikėjų teikiamomis paslaugomis nustatant šiuos ar panašius reikalavimus gavėjams:</p> <p><...></p>	<p>Visiškas</p>

<p>a) reikalavimo gauti leidimą iš kompetentingų institucijų arba pateikti joms deklaraciją;</p> <p>b) teikiamo finansavimo diskriminacinio pobūdžio apribojimo dėl to, kad teikėjas yra įsisteigęs kitoje valstybėje narėje arba dėl vietos, kurioje paslauga teikiama.</p>	<p>Paslaugų įstatymo projektas 10 straipsnis. 11 straipsnio pakeitimas Pakeisti 11 straipsnio 1 dalies 1 punktą ir jį išdėstyti taip: „1) reikalavimą gauti licenciją arba pateikti Lietuvos Respublikos kompetentingai institucijai deklaraciją;“.</p> <p>Paslaugų įstatymas 11 straipsnis. Gavėjų teisės 1. Draudžiama riboti gavėjų teisę naudotis kitų valstybių narių teikėjų teikiamomis paslaugomis nustatant šiuos ar panašius reikalavimus gavėjams: <...> 2) teikiamo finansavimo diskriminacinio pobūdžio apribojimą dėl to, kad teikėjas yra įsteigtas kitoje valstybėje narėje, arba dėl to, kad paslauga teikiama kitoje valstybėje narėje. <...></p>	
<p>20 straipsnis. Nediskriminavimas</p> <p>1. Valstybės narės užtikrina, kad gavėjui nebūtų taikomi diskriminaciniai reikalavimai, susiję su jo pilietybe arba gyvenamąja vieta.</p> <p>2. Valstybės narės užtikrina, kad bendrosiose paslaugos gavimo sąlygose, kurias viešai skelbia teikėjas, nebūtų diskriminacinių nuostatų, susijusių su gavėjo pilietybe arba gyvenamąja vieta, tačiau neatmetant galimybės numatyti skirtingas paslaugos gavimo sąlygas, kai tuos skirtumus tiesiogiai pateisina objektyvūs kriterijai.</p>	<p>Paslaugų įstatymas 11 straipsnis. Gavėjų teisės <...> 2. Draudžiama diskriminuoti gavėjus dėl pilietybės, nuolatinės gyvenamosios vietos ar valstybės narės, kurioje gavėjas yra įsteigtas.</p> <p>3. Nustatant viešai skelbiamas teikėjų bendrąsias paslaugų gavimo sąlygas, draudžiama nustatyti reikalavimus, diskriminuojančius gavėjus dėl pilietybės, nuolatinės gyvenamosios vietos ar valstybės narės, kurioje gavėjas yra įsteigtas, išskyrus atvejus, kuriais šie reikalavimai yra objektyviai pateisinami.</p>	Visiškas
<p>21 straipsnis. Pagalba gavėjams</p> <p>1. Valstybės narės užtikrina, kad gavėjai valstybėje narėje, kurioje gyvena, galėtų gauti tokią informaciją:</p> <p>a) bendrą informaciją apie kitose valstybėse narėse taikomus reikalavimus, susijusius su teise teikti paslaugas ar vykdyti</p>	<p>Paslaugų įstatymo projektas 11 straipsnis. 12 straipsnio pakeitimas Pakeisti 12 straipsnį ir jį išdėstyti taip: „12 straipsnis. Europos vartotojų centro gavėjams teikiama informacija 1. Vyriausybės įgaliota institucija, atliekanti Europos vartotojų centro funkcijas, (toliau – Europos vartotojų centras) gavėjams teikia šią informaciją: 1) bendro pobūdžio informaciją apie kitose valstybėse narėse taikomus reikalavimus, susijusius su teise teikti paslaugas arba paslaugų teikimo veiklos vykdymu, ypač apie reikalavimus, susijusius su vartotojų apsauga;</p>	Visiškas

<p>paslaugų teikimo veiklą, ypač susijusius su vartotojų apsauga;</p> <p>b) bendrą informaciją apie teisių gynimo būdus kilus ginčui tarp teikėjo ir gavėjo;</p> <p>c) asociacijų arba organizacijų, įskaitant Europos vartotojų centrų tinklo centrus, iš kurių teikėjai ar gavėjai gali gauti praktinės pagalbos</p> <p>Kai galima, į kompetentingų institucijų patarimus yra įtraukiamos paprastos nuoseklios gairės. Nuolat atnaujinama informacija ir pagalba turi būti teikiama aiškiai ir nedviprasmiškai, ji būti lengvai prieinama nuotoliniu būdu, įskaitant elektronines priemones.</p> <p>2. Valstybės narės gali perduoti atsakomybę už 1 dalyje nurodytos užduoties vykdymą kontaktiniams centrams arba bet kokiam kitam subjektui, pavyzdžiui, Europos vartotojų paramos centrų tinklo centrams, vartotojų asociacijoms ar Europos informacijos centrams.</p> <p>Valstybės narės praneša Komisijai paskirtų subjektų pavadinimus ir kontaktinius duomenis. Komisija perduoda juos visoms valstybėms narėms.</p> <p>3. Vykdydama 1 ir 2 dalyse nustatytus reikalavimus, atitinkama įstaiga, į kurią kreipiasi gavėjas, prireikus susisieks su reikiama atitinkamos valstybės narės įstaiga. Pastaroji kuo greičiau nusiunčia prašomą informaciją prašančiajai įstaigai, kuri šią informaciją perduoda gavėjui. Valstybės narės užtikrina, kad tos įstaigos viena kitai teiktų abipusę pagalbą, ir imasi visų galimų priemonių, kad užtikrintų veiksmingą bendradarbiavimą.</p> <p>Kartu su Komisija valstybės narės įdiegia praktines priemones, būtinas 1 daliai įgyvendinti.</p>	<p>2) bendro pobūdžio informaciją apie gavėjų teisių gynimo būdus kitose valstybėse narėse, kai kyla teikėjo ir gavėjo ginčų;</p> <p>3) kitų valstybių narių asociacijų arba organizacijų, įskaitant Europos vartotojų centrų tinklo centrus, iš kurių gavėjai gali gauti praktinės pagalbos, kontaktinius duomenis.</p> <p>2. Europos vartotojų centras šio straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją teikia žodžiu, raštu, elektroninėmis priemonėmis ar kitais telekomunikacijų galiniais įrenginiais. Teikiama informacija turi būti aktuali.</p> <p><...></p> <p><i>Pastaba:</i> <i>Direktyvos 21 straipsnio 2 dalies 2 pastraipos perkelti nereikia, nes ji skirta valstybių narių ir Europos Komisijos bendradarbiavimui įgyvendinant Paslaugų direktyvą. Europos Komisijai yra pranešti paskirtų subjektų pavadinimai.</i></p> <p><...></p> <p>3. Vykdydamas šio straipsnio 1 dalyje nustatytus reikalavimus, Europos vartotojų centras prireikus susisieks su atitinkama valstybės narės kompetentinga institucija.“</p> <p><i>Pastaba:</i> <i>Direktyvos 21 straipsnio 3 dalies 2 pastraipos nuostatų perkelti nereikia, nes jos skirtos valstybės narių ir Europos Komisijos bendradarbiavimui įgyvendinant Paslaugų</i></p>	
--	--	--

<p>4. 40 straipsnio 2 dalyje numatyta tvarka Komisija patvirtina šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalių įgyvendinimo priemonės, nurodant įvairių valstybių narių įstaigų keitimosi informacija techninius mechanizmus, visų pirma informacinių sistemų sąveiką, atsižvelgdama į bendruosius standartus.</p>	<p><i>direktyvą. Europos vartotojų centras, kuris teikia 1 dalyje nurodytą informaciją, turi priėmimą prie minėtos informacijos per Europos vartotojų centrų tinklus.</i></p> <p><i>Pastaba:</i> <i>Direktyvos 21 straipsnio 4 dalies nuostatų perkelti nereikia, nes jos skirtos Europos Komisijai.</i></p>	
<p>V SKYRIUS PASLAUGŲ KOKYBĖ 22 straipsnis. Informacija apie teikėjus ir jų paslaugas</p> <p>1. Valstybės narės užtikrina, kad teikėjai teiktų gavėjui tokią informaciją:</p> <p>a) teikėjo pavadinimą, jo teisinį statusą ir formą, geografinį jo buveinės adresą ir duomenis, kurie leistų greitai su juo susisiekti ir bendrauti tiesiogiai, o esant reikalui ir elektroninėmis priemonėmis;</p> <p>b) jeigu teikėjas yra įregistruotas prekybos arba panašiam viešame registre, to registro pavadinimą ir teikėjo registracijos numerį arba lygiavertį identifikacijos duomenis tame registre;</p> <p>c) jeigu veiklai taikoma leidimų išdavimo tvarka, reikiamos kompetentingos institucijos arba kontaktinio centro duomenis;</p>	<p>Paslaugų įstatymas 13 straipsnis. Informacijos teikimas</p> <p>1. Be kituose paslaugų teikimo veiklą reglamentuojančiuose teisės aktuose nustatytos informacijos, teikėjai gavėjams privalo teikti šią informaciją:</p> <p>1) teikėjo pavadinimą, jo teisinį statusą ir teisinę formą, buveinės adresą ir kontaktinius duomenis, pirmiausia adresą, elektroninio pašto adresą, ir (arba) telefono numerį, kuriais būtų galima greitai su juo susisiekti, bendrauti tiesiogiai ir elektroninėmis priemonėmis, kuriais gavėjas galėtų pateikti skundą arba teirautis informacijos apie teikiamas paslaugas. Jeigu teikėjo – juridinio asmens buveinės adresas skiriasi nuo adreso, kurį jis paprastai naudoja korespondencijai, teikėjas nurodo ir savo buveinės adresą;</p> <p>2) kai teikėjas yra įregistruotas viešame registre, – šio registro pavadinimą ir teikėjo registracijos kodą arba lygiavertį identifikavimo duomenis iš registro;</p> <p><...></p> <p>Paslaugų įstatymo projektas 12 straipsnis. 13 straipsnio pakeitimas <...></p> <p>2. Pakeisti 13 straipsnio 1 dalies 3 punktą ir jį išdėstyti taip: „3) kai paslaugų teikimo veikla yra licencijuojama, – licencijas išduodančios Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos ar valstybės narės kompetentingos institucijos arba kontaktinio centro ar kitos valstybės narės atitinkamo kontaktinio centro duomenis: pavadinimą, adresą, kontaktinius duomenis;“.</p>	<p>Visiškas</p>

<p>d) jeigu teikėjas verčiasi veikla, kuriai taikomas PVM, 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas 22 straipsnio 1 dalyje nurodytą identifikacijos numerį;</p> <p>e) reglamentuojamųjų profesijų atveju – profesinės įstaigos arba panašios institucijos, kurioje teikėjas yra įregistruotas, pavadinimą, teikėjo profesinį vardą ir valstybę narę, kurioje tas vardas buvo suteiktas;</p> <p>f) bendrąsias teikėjo taikomas sąlygas ir nuostatas, jei tokių yra;</p> <p>g) teikėjo taikomų sutarties sąlygų, jei tokių yra, susijusių su sutarčiai taikoma teise ir (arba) kompetentingais teismais, buvimą;</p> <p>h) teisės aktais nenustatyto garantinio aptarnavimo, jei toks yra, buvimą;</p> <p>i) paslaugos kainą, kai gavėjas iš anksto nustato kainą tam tikrai paslaugos rūšiai;</p> <p>j) pagrindines paslaugos savybes, jei jos nėra akivaizdžios;</p> <p>k) 23 straipsnio 1 dalyje nurodytą draudimą arba garantijas, pirmiausia draudiko arba garanto kontaktinius duomenis ir teritorinį draudimo galiojimą.</p>	<p>Paslaugų įstatymas 13 straipsnis. Informacijos teikimas 1. Be kituose paslaugų teikimo veiklą reglamentuojančiuose teisės aktuose nustatytos informacijos, teikėjai gavėjams privalo teikti šią informaciją: <...> 4) jei teikėjas yra pridėtinės vertės mokesčio mokėtojas, – pridėtinės vertės mokesčio mokėtojo kodą;</p> <p>5) reglamentuojamųjų profesijų atveju – profesinės organizacijos arba kitos institucijos, kurioje teikėjas yra įregistruotas, pavadinimą, teikėjo profesinį vardą ir valstybę narę, kurioje tas vardas buvo įregistruotas;</p> <p>6) teikėjo taikomas bendrąsias paslaugų teikimo sąlygas ir nuostatas, jeigu jų yra;</p> <p>7) teikėjo taikomas sutarties sąlygų, jeigu jų yra, susijusias su taikoma teise, ginčų sprendimo būdu ir (arba) vieta;</p> <p>8) apie teisės aktų nenustatytą garantinį aptarnavimą, jeigu jis yra;</p> <p>9) paslaugos kainą, kai teikėjas iš anksto nustato tam tikros rūšies paslaugų kainą;</p> <p>10) apie pagrindines paslaugos savybes, jeigu jos nėra akivaizdžios;</p> <p>11) apie privalomą profesinės atsakomybės draudimą arba garantijas (draudiko arba garantiją teikiančio asmens kontaktinius duomenis ir teritorinį draudimo galiojimą, kitą informaciją).</p>	
---	---	--

<p>2. Valstybės narės užtikrina, kad 1 dalyje nurodyta informacija teikėjo pageidavimu:</p> <p>a) būtų teikiama paties teikėjo iniciatyva;</p> <p>b) būtų lengvai prieinama gavėjui vietoje, kur teikiama paslauga arba sudaroma sutartis;</p> <p>c) būtų lengvai prieinama gavėjui elektroninėmis priemonėmis teikėjo nurodytu adresu;</p> <p>d) būtų įtraukiama į informacinius dokumentus, kuriuos teikėjas pateikia gavėjui ir kuriuose išsamiai aprašoma jo teikiama paslauga.</p> <p>3. Valstybės narės užtikrina, kad gavėjo prašymu teikėjai teiktų šią papildomą informaciją apie:</p> <p>a) kai teikėjas nėra iš anksto nustatęs kainos tam tikrai paslaugų rūšiai, paslaugos kainą arba, jeigu tikslios kainos neįmanoma pateikti, kainos apskaičiavimo metodą, kad gavėjas galėtų ją patikrinti, arba pakankamai išsamią sąmatą;</p> <p>b) reglamentuojamųjų profesijų atveju – nuorodą į įsisteigimo valstybėje narėje taikomas profesines taisykles ir jų gavimo būdus;</p> <p>c) informaciją apie jų daugiasritę veiklą ir partnerystės ryšius, tiesiogiai susijusius su atitinkama paslauga, ir apie priemones, kurių buvo imtasi siekiant išvengti interesų konfliktų. Tokia informacija įtraukiama į informacinį dokumentą, kuriame teikėjai išsamiai aprašo savo paslaugas;</p>	<p>2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija teikėjo pasirinkimu turi būti:</p> <p>1) teikiama paties teikėjo savo iniciatyva;</p> <p>2) prieinama gavėjui vietoje, kurioje teikiama paslauga arba sudaroma sutartis;</p> <p>3) prieinama gavėjui elektroninėmis priemonėmis teikėjo nurodytu adresu;</p> <p>4) įtraukta į teikėjo gavėjui pateikiamus informacinius dokumentus, kuriuose išsamiai aprašyta atitinkama paslauga.</p> <p>3. Per 5 darbo dienas nuo gavėjo prašymo gavimo teikėjai privalo gavėjui pateikti šią papildomą informaciją:</p> <p>1) kai teikėjas nėra iš anksto nustatęs kainos už tam tikros rūšies paslaugas, – paslaugos kainą arba, jeigu tikslios kainos neįmanoma nurodyti, kainos apskaičiavimo metodą, kad gavėjas galėtų ją patikrinti, arba išsamią sąmatą;</p> <p>2) reglamentuojamųjų profesijų atveju – nuorodą į teikėjo įsteigimo valstybėje narėje taikomas profesines taisykles ir informaciją apie jų gavimo būdus;</p> <p>3) informaciją apie teikėjo vykdomas kelias skirtingas veiklas ir jungtinės veiklos (partnerystės) pagrindu vykdomas kelias skirtingas veiklas, tiesiogiai susijusias su teikiama paslauga, taip pat apie priemones, kurių buvo imtasi siekiant išvengti interesų konflikto. Ši informacija pateikiama informaciniame dokumente, kuriame teikėjas išsamiai aprašo savo paslaugas;</p> <p>4) profesinės etikos taisykles (standartus), kurios yra taikomos teikėjui, ir informaciją, kur ir kokiomis kalbomis jas galima rasti elektroninėmis priemonėmis;</p>	
--	---	--

<p>d) elgesio kodeksus, kurie jiems yra taikomi, ir adresus, kuriais šiuos kodeksus galima būtų surasti elektroninėmis priemonėmis, nurodant turimas kalbų versijas;</p> <p>e) kai teikėjui taikomos elgesio kodekso nuostatos arba jis yra profesinės asociacijos arba profesinės įstaigos, numatančios ginčų sprendimo ne teismo tvarka galimybę, narys, su tuo susijusią informaciją. Teikėjas nurodo, kaip gauti išsamią informaciją apie ginčų sprendimo ne teismo tvarka ypatumus ir sąlygas.</p> <p>4. Valstybės narės užtikrina, kad informacija, kurią pagal šį skyrių privalo pateikti teikėjas, būtų pateikiama arba pranešama aiškiai ir nedviprasmiškai, suteikiant pakankamai laiko prieš sudarant sutartį, arba, jeigu sutartis raštu nesudaroma, prieš teikiant paslaugą.</p> <p>5. Šiame skyriuje nustatyti informacijos reikalavimai papildo Bendrijos teisės aktuose jau nustatytus reikalavimus, bet valstybėms narėms neužkertamas kelias įvesti papildomų informacijos reikalavimų, taikytinų jų teritorijoje įsisteigusiems teikėjams.</p> <p>6. 40 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka Komisija gali apibrėžti pagal šio straipsnio 1 ir 3 dalis teikiamos informacijos turinį pagal specifinį tam tikrų veiklos rūšių pobūdį ir gali apibrėžti praktines šio straipsnio 2 dalies įgyvendinimo priemones.</p>	<p>5) ginčų sprendimo ne teismo tvarka ypatumus ir sąlygas, kai teikėjui taikomos profesinės etikos taisyklės (standartai) arba jis yra profesinės organizacijos, numatančios ginčų sprendimo ne teismo tvarka galimybę, narys.</p> <p>4. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija turi būti pateikiama arba pranešama aiškiai ir nedviprasmiškai, taip pat turi būti suteikiama pakankamai laiko su ja susipažinti prieš sutarties sudarymą arba, jeigu sutartis raštu nesudaroma, prieš paslaugos suteikimą. <...></p> <p>Paslaugų įstatymas 13 straipsnis. Informacijos teikimas 1. Be kituose paslaugų teikimo veiklą reglamentuojančiuose teisės aktuose nustatytos informacijos, teikėjai gavėjams privalo teikti šią informaciją: <...></p> <p><i>Pastaba:</i> <i>Direktyvos 22 straipsnio 6 dalies nuostatų perkelti nereikia, nes jos skirtos Europos Komisijai.</i></p>	
<p>23 straipsnis. Profesinės atsakomybės draudimas ir garantijos</p> <p>1. Valstybės narės gali užtikrinti, kad teikėjai, kurių paslaugos yra susijusios su tiesiogine ir konkrečia rizika gavėjo ar</p>	<p>Paslaugų įstatymas 14 straipsnis. Profesinės civilinės atsakomybės draudimas ir garantijos</p> <p>1. Teisės aktuose gali būti nustatytas reikalavimas, kad teikėjai, kurių paslaugos yra susijusios su tiesiogine konkrečia rizika gavėjo ar trečiojo asmens sveikatai ar saugumui arba gavėjo finansiniam saugumui, įsigytų profesinės civilinės atsakomybės</p>	<p>Visiškas</p>

<p>trečiojo asmens sveikatai ar saugumu arba gavėjo finansiniam saugumui, įsigytų profesinės atsakomybės draudimą, atitinkantį rizikos pobūdį ir dydį, arba pateiktą garantiją ar panašią priemonę, kurios būtų lygiavertės arba savo paskirtimi iš esmės atitiktų draudimą.</p> <p>2. Kai teikėjas steigiasi valstybių narių teritorijoje, valstybės narės negali reikalauti iš teikėjo profesinės atsakomybės draudimo arba garantijos, jeigu teikėjas kitoje valstybėje narėje, kurioje jis jau įsisteigęs, turi tokią pačią garantiją arba iš esmės savo paskirtimi ir dydžiu, vertinant pagal draudimo riziką, draudimo sumą ar garantijos didžiausią sumą ir galimas draudimo apsaugos netaikymo sritis, jai lygiavertę garantiją. Jeigu tokia garantija yra lygiavertė tik iš dalies, valstybės narės gali reikalauti papildomos neapdraustų aspektų garantijos.</p> <p>Valstybė narė, reikalaujanti, kad jos teritorijoje įsisteigęs teikėjas įsigytų profesinės atsakomybės draudimą arba pateiktų kokią nors kitą garantiją, turi pripažinti kitos valstybės narės draudimo įstaigos išduotą tokio draudimo pažymą kaip pakankamą įrodymą.</p> <p>3. 1 ir 2 dalys neturi įtakos profesinio draudimo ar garantijos priemonėms, numatytoms kituose Bendrijos teisės aktuose.</p> <p>4. Siekdama įgyvendinti 1 dalį, pagal 40 straipsnio 2 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą Komisija gali sudaryti paslaugų, kurioms yra būdingos šio straipsnio 1 dalyje nurodytos savybės, sąrašą. Komisija, vadovaudamasi 40 straipsnio 3 dalyje nurodyta procedūra, taip pat gali patvirtinti priemones, skirtas iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos dalis jas papildant ir nustatant bendrus kriterijus, kurių pagrindu šio straipsnio 1 dalyje minėto draudimo arba</p>	<p>draudimą, atitinkantį rizikos pobūdį ir dydį, arba pateiktą garantiją ar panašią priemonę, kurios būtų lygiavertės arba savo paskirtimi iš esmės atitiktų profesinės civilinės atsakomybės draudimą.</p> <p>2. Kai valstybės narės teikėjas įgyvendina įsisteigimo laisvę Lietuvos Respublikoje, negalima reikalauti iš jo profesinės civilinės atsakomybės draudimo arba garantijos, jeigu teikėjas įsteigimo valstybėje narėje turi tokią pat garantiją arba iš esmės savo paskirtimi ir dydžiu, vertinant pagal draudimo riziką, draudimo sumą ar garantijos didžiausią sumą ir galimas draudimo apsaugos netaikymo sritis, jai lygiavertę garantiją.</p> <p>3. Teisės aktuose, kuriuose nustatytas reikalavimas, kad Lietuvos Respublikos teikėjas įsigytų profesinės civilinės atsakomybės draudimą arba pateiktų kokią nors kitą garantiją, turi būti nustatyta, kad pripažįstama ir kitos valstybės narės draudimo įstaigos išduota tokio draudimo pažyma.</p> <p>4. Šio straipsnio 1 ir 2 dalių reikalavimai dėl profesinės civilinės atsakomybės draudimo, garantijos ar lygiavertės priemonės netaikomi profesinio civilinio draudimo ar garantijos priemonėms, numatytoms Europos Sąjungos teisės aktuose arba juos įgyvendinančiuose Lietuvos Respublikos teisės aktuose.</p> <p><i>Pastaba:</i> <i>Direktyvos 23 straipsnio 4 dalies nuostatų perkelti nereikia, nes jos skirtos Europos Komisijai.</i></p>
--	--

<p>garantijų tikslais apibrėžiama, tai, kas yra tinkama atsižvelgiant į rizikos pobūdį ir dydį.</p> <p>5. Šiame straipsnyje:</p> <ul style="list-style-type: none"> - tiesioginė ir ypatinga rizika – tiesiogiai dėl paslaugos teikimo atsirandanti rizika; - sveikata ir sauga – gavėjo ar trečiojo asmens mirties ar sunkaus sužalojimo prevencija; - finansinis saugumas – gavėjo didelių piniginių ar turto vertės nuostolių prevencija; - profesinės atsakomybės draudimas – teikėjo įsigytas draudimas, susijęs su galima atsakomybe gavėjams ir, prireikus, trečiosioms šalims, atsirandančia teikiant paslaugą. 	<p><i>Pastaba:</i></p> <p><i>Direktyvos 23 straipsnio 5 dalies perkelti nereikia, nes joje pateikiamas 23 straipsnyje vartojamų sąvokų išaiškinimas. Detaliai įtvirtinti įstatyme šias sąvokas netikslinga, nes sąvokos didžia dalimi atitinka Lietuvos Respublikos teisės aktuose vartojamas sąvokas.</i></p>	
<p>24 straipsnis. Reglamentuojamųjų profesijų komercinė informacija</p> <p>1. Valstybės narės panaikina visus absoliučius reglamentuojamųjų profesijų komercinės informacijos draudimus.</p> <p>2. Valstybės narės užtikrina, kad reglamentuojamųjų profesijų komercinė informacija atitiktų profesines taisykles, suderintas su Bendrijos teisės reikalavimais, visų pirma susijusias su profesijos nepriklausomumu, orumu ir sąžiningumu, taip pat profesinės paslapties saugojimu, atsižvelgiant į kiekvienos profesijos specifinį pobūdį. Profesinės reklaminių pranešimų taisyklės turi būti nediskriminacinės, pateisinamos svarbiais visuomenės interesais ir proporcingos.</p>	<p>Paslaugų įstatymas</p> <p>15 straipsnis. Su reglamentuojamomis profesijomis susijusi komercinė informacija</p> <p>1. Lietuvos Respublikos teisės aktais negali būti nustatyta absoliutaus draudimo teikti su reglamentuojamomis profesijomis susijusios komercinės informacijos.</p> <p>2. Su reglamentuojamomis profesijomis susijusi komercinė informacija turi atitikti profesines taisykles, suderintas su Europos Sąjungos teisės reikalavimais, pirmiausia susijusias su profesijos nepriklausomumu, orumu ir sąžiningumu, taip pat profesinės paslapties saugojimu, atsižvelgiant į kiekvienos profesijos specifinį pobūdį. Profesinės reklaminių pranešimų taisyklės turi būti nediskriminacinės, pateisinamos svarbiais visuomenės interesais ir proporcingos.</p>	Visiškas
<p>25 straipsnis. Daugiasritė veikla</p> <p>1. Valstybės narės užtikrina, kad teikėjams nebūtų taikomi reikalavimai, kurie įpareigotų juos verstis tik tam tikra konkrečia veikla arba kurie ribotų bendrai arba partnerystės pagrindu vykdomą įvairių veiklą.</p>	<p>Paslaugų įstatymas</p> <p>16 straipsnis. Daugiasritė veikla</p> <p>1. Teikėjams neturi būti nustatomi reikalavimai, kurie įpareigotų juos verstis tik tam tikra konkrečia veikla arba kurie ribotų teikėjo teisę vykdyti kelias skirtingas veiklas arba jungtinės veiklos (partnerystės) pagrindu vykdomas kelias skirtingas veiklas. Tačiau tokie reikalavimai gali būti nustatomi šiems teikėjams:</p>	Visiškas

<p>Tačiau tokie reikalavimai gali būti keliami šiems teikėjams:</p> <p>a) reglamentuojamųjų profesijų teikėjams, jeigu tokių reikalavimų taikymas pateisinamas siekiant užtikrinti profesinės etikos ir elgesio taisyklių, priklausančių nuo kiekvienos profesijos pobūdžio, laikymąsi, ir yra būtinas jų nepriklausomumui ir nešališkumui užtikrinti;</p> <p>b) sertifikavimo, akreditavimo, techninės stebėsenos, tyrimų arba bandymų teikėjams, jeigu tokių reikalavimų taikymas pateisinamas siekiant užtikrinti jų nepriklausomumą ir nešališkumą.</p> <p>2. Jeigu 1 dalies a ir b punktuose nurodytiems teikėjams išduodamas leidimas verstis daugiasrite veikla, valstybės narės užtikrina:</p> <p>a) kad būtų išvengta interesų konfliktų ir tam tikrų veiklos rūšių nesuderinamumo;</p> <p>b) kad būtų užtikrintas tam tikroms veiklos rūšims būtinas nepriklausomumas ir nešališkumas;</p> <p>c) kad pagrindinės skirtingų veiklos rūšių profesinės etikos ir elgesio taisyklės būtų vienos su kitomis suderintos, ypač profesinių paslapčių saugojimo atžvilgiu.</p> <p>3. 39 straipsnio 1 dalyje numatytoje ataskaitoje valstybės narės nurodo, kuriems teikėjams taikomi šio straipsnio 1 dalies reikalavimai, taip pat pateikia tų reikalavimų aprašymą ir priežastis, dėl kurių valstybės narės juos laiko pagrįstais.</p>	<p>1) reglamentuojamųjų profesijų teikėjams, jeigu tokių reikalavimų taikymas pateisinamas siekiu užtikrinti profesinės etikos ir elgesio taisyklių, priklausančių nuo kiekvienos profesijos pobūdžio, laikymąsi ir yra būtinas šių teikėjų nepriklausomumui ir nešališkumui užtikrinti;</p> <p>2) sertifikavimo, akreditavimo, techninės stebėsenos, tyrimų arba bandymų paslaugų teikėjams, jeigu tokių reikalavimų taikymas pateisinamas siekiu užtikrinti šių teikėjų nepriklausomumą ir nešališkumą.</p> <p>2. Jeigu šio straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytiems teikėjams leidžiama verstis keliomis veiklomis, teisės aktais turi būti užtikrinama:</p> <p>1) kad būtų išvengta interesų konfliktų ir kelių skirtingų veiklų nesuderinamumo;</p> <p>2) skirtingoms veikloms būtinas nepriklausomumas ir nešališkumas;</p> <p>3) kad pagrindinės skirtingų veiklų profesinės etikos ir elgesio taisyklės būtų suderintos, įskaitant taisykles dėl profesinių paslapčių saugojimo.</p> <p><i>Pastaba:</i> <i>Direktyvos 25 straipsnio 3 dalies nuostatų perkelti nereikia. Ši dalis įgyvendinta iki 2009 m. gruodžio 28 d. pateikus Paslaugų direktyvos 39 straipsnyje nurodytą ataskaitą Europos Komisijai.</i></p>	
<p>26 straipsnis. Paslaugų kokybės politika</p> <p>1. Bendradarbiaudamos su Komisija valstybės narės imasi papildomų priemonių, kad teikėjai būtų skatinami savanoriškai imtis paslaugų teikimo kokybės užtikrinimo veiksmų, ypač naudodamiesi vienu iš šių metodų:</p> <p>a) nepriklausomų ar akredituotų įstaigų atliekamas jų veiklos sertifikavimas arba įvertinimas;</p>	<p><i>Pastaba:</i> <i>Direktyvos 26 straipsnio 1 dalies nuostatų perkelti nereikia. Papildomų priemonių taikymą skatinant tam tikrų veiksmų atlikimą pagal savo kompetenciją turėtų užtikrinti už atitinkamą reguliavimo sritį atsakinga valstybės institucija.</i></p>	<p>Visiškas</p>

<p>b) savo kokybės chartijos sudarymas arba dalyvavimas profesinių įstaigų Bendrijos lygiu sudarytose kokybės chartijose arba jų ženklų naudojimas.</p> <p>2. Valstybės narės užtikrina, kad informacija apie tam tikrų ženklų svarbą ir su paslaugomis susijusių ženklų bei kitų kokybės žymenų suteikimo kriterijus būtų lengvai prieinama teikėjams ir gavėjams.</p> <p>3. Bendradarbiaudamos su Komisija valstybės narės imasi papildomų priemonių, kad jų teritorijoje esančios profesinės įstaigos, prekybos rūmai, amatų asociacijos ir vartotojų asociacijos bendradarbiautų Bendrijos lygiu siekdami gerinti paslaugų teikimo kokybę, ypač kad palengvintų teikėjo kompetencijos įvertinimą.</p> <p>4. Bendradarbiaudamos su Komisija valstybės narės imasi papildomų priemonių, kad būtų skatinami paslaugų teikimo kokybės ir trūkumų nepriklausomi vertinimai, ypač atliekami vartotojų asociacijų, plėtojami lyginamieji bandymai arba tyrimai ir informacijos apie rezultatus perdavimas Bendrijos lygiu.</p> <p>5. Bendradarbiaudamos su Komisija valstybės narės skatina neprivalomų Europos standartų kūrimą, kad būtų lengviau suderinti įvairių valstybių narių teikėjų teikiamas paslaugas, teikti informaciją gavėjui bei užtikrinti teikiamų paslaugų kokybę.</p>	<p>Paslaugų įstatymo projektas 15 straipsnis. 19 straipsnio pakeitimas Pakeisti 19 straipsnį ir jį išdėstyti taip: „19 straipsnis. Kontaktinio centro ir Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų teikiama informacija 1. Kontaktinis centras ir Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka žodžiu, raštu, elektroninėmis priemonėmis ar kitais telekomunikacijų galiniais įrenginiais teikėjams ir gavėjams teikia šią informaciją: <...> 6) bendro pobūdžio informaciją apie paslaugų kokybės vertinimo kriterijus. <...></p> <p><i>Pastaba:</i> <i>Direktyvos 26 straipsnio 3–5 dalių nuostatų perkelti nereikia. Papildomų priemonių, skatinant tam tikrų veiksmų atlikimą pagal savo kompetenciją turėtų užtikrinti už atitinkamą reguliavimo sritį atsakinga valstybės institucija.</i></p>	
27 straipsnis. Ginčų sprendimas	Paslaugų įstatymas 13 straipsnis. Informacijos teikimas	Visiškas

<p>1. Valstybės narės imasi bendrų priemonių, būtinų, kad teikėjai pateiktų savo kontaktinius duomenis, visų pirma pašto adresą, fakso numerį arba elektroninio pašto adresą ir telefono numerį, kuriais visi gavėjai, įskaitant gyvenančius kitose valstybėse narėse, galėtų siųsti skundus arba reikalauti informacijos apie teikiamas paslaugas. Jei teikėjo juridinis adresas skiriasi nuo adreso, kurį jis paprastai naudoja korespondencijai, teikėjas nurodo ir savo juridinį adresą.</p> <p>Valstybės narės imasi bendrų priemonių, kurios būtinos, kad teikėjai kuo greičiau atsakytų į pirmoje pastraipoje minimus skundus ir kaip įmanydamos stengtųsi rasti priimtinus sprendimus.</p> <p>2. Valstybės narės imasi bendrų priemonių, būtinų, kad teikėjai būtų įpareigoti įrodyti, kad laikosi šioje direktyvoje nustatytų įpareigojimų dėl informacijos teikimo ir kad ši informacija tiksli.</p> <p>3. Jeigu reikalaujama finansinės garantijos teismo sprendimui vykdyti, valstybės narės pripažįsta lygiavertę garantijas, suteiktas kitoje valstybėje narėje įsisteigusios kredito įstaigos arba draudiko. Tokios kredito įstaigos privalo turėti veiklos valstybėje narėje leidimą pagal Direktyvą 2006/48/EB dėl kredito įstaigų veiklos pradėjimo ir vykdymo, o draudikai – atitinkamai pagal 1973 m. liepos 24 d. Pirmą Tarybos direktyvą 73/239/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginio draudimo, išskyrus gyvybės draudimą, veiklos pradėjimu ir vykdymu, derinimo ir 2002 m. lapkričio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2002/83/EB dėl gyvybės draudimo.</p> <p>4. Valstybės narės imasi bendrų priemonių, būtinų, kad teikėjai, kuriems yra taikomos elgesio kodekso nuostatos</p>	<p>1. Be kituose paslaugų teikimo veiklą reglamentuojančiuose teisės aktuose nustatytos informacijos, teikėjai gavėjams privalo teikti šią informaciją: 1) teikėjo pavadinimą, jo teisinį statusą ir teisinę formą, buveinės adresą ir kontaktinius duomenis, pirmiausia adresą, elektroninio pašto adresą ir (arba) telefono numerį, kuriais būtų galima greitai su juo susisiekti, bendrauti tiesiogiai ir elektroninėmis priemonėmis, kuriais gavėjas galėtų pateikti skundą arba teirautis informacijos apie teikiamas paslaugas. Jeigu teikėjo – juridinio asmens buveinės adresas skiriasi nuo adreso, kurį jis paprastai naudoja korespondencijai, teikėjas nurodo ir savo buveinės adresą; <...></p> <p>17 straipsnis. Gavėjų skundai Teikėjai privalo atsakyti į gavėjų skundus dėl paslaugų teikimo per 10 dienų nuo skundo gavimo dienos.</p> <p>13 straipsnis. Informacijos teikimas <...></p> <p>5. Pareiga įrodyti šiame įstatyme nurodytos informacijos pateikimo gavėjui ir pateiktos informacijos tikrumo faktą tenka teikėjui. <...></p> <p><i>Pastaba:</i> <i>Direktyvos 27 straipsnio 3 dalies nuostatų perkelti nereikia, nes Lietuvos Respublikos teisinėje sistemoje nėra teisės instituto, reglamentuojančio finansinę garantiją, reikalingą teismo sprendimo vykdymo užtikrinimui.</i></p> <p>13 straipsnis. Informacijos teikimas <...></p> <p>2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija teikėjo pasirinkimu turi būti: <...></p>	
--	--	--

<p>arba kurie yra prekybos asociacijos arba profesinės įstaigos, numatančios ginčų sprendimo ne teismo tvarka galimybę, nariai, atitinkamai informuotų gavėją ir tą faktą nurodytų informaciniuose dokumentuose, kuriuose išsamiai aprašomos jų paslaugos, nurodant, kaip gauti išsamią informaciją apie tokio mechanizmo naudojimo ypatumus ir sąlygas.</p>	<p>4) įtraukta į teikėjo gavėjui pateikiamus informacinius dokumentus, kuriuose išsamiai aprašyta atitinkama paslauga. <...></p> <p>6. Teikėjai, kuriems yra taikomi elgesio kodeksai arba kurie yra prekybos asociacijų ar profesinių organizacijų, numatančių ginčų sprendimo ne teismo tvarka galimybę, nariai, apie elgesio kodeksų taikymą ar narystę privalo pranešti gavėjui ir šį faktą nurodyti šio straipsnio 2 dalies 4 punkte nurodytuose informaciniuose dokumentuose.</p>	
<p>VI SKYRIUS ADMINISTRACINIS BENDRADARBIAVIMAS 28 straipsnis. Abipusė pagalba – bendrieji įsipareigojimai</p> <p>1. Valstybės narės teikia abipusę pagalbą ir, siekdamos užtikrinti teikėjų ir jų teikiamų paslaugų priežiūrą, imasi veiksmingam abipusiam bendradarbiavimui būtinų priemonių.</p> <p>2. Šiame skyriuje numatytais tikslais valstybės narės skiria vieną ar daugiau kontaktinių centrų, kurių kontaktiniai duomenys perduodami kitoms valstybėms narėms ir Komisijai. Komisija skelbia ir reguliariai atnauja kontaktinių centrų sąrašą.</p>	<p>Paslaugų įstatymas ŠEŠTASIS SKIRSNIS ADMINISTRACINIS BENDRADARBIAVIMAS 22 straipsnis. Abipusė pagalba</p> <p>1. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos bendradarbiauja su valstybių narių kompetentingomis institucijomis ir Europos Komisija per VRI sistemą. Prisijungimo prie VRI sistemos ir jos naudojimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė arba jos įgaliota institucija.</p> <p>2. Lietuvos Respublikos Vyriausybė kitoms valstybėms narėms ir Europos Komisijai pateikia kontaktinio punkto funkcijas atliekančios Lietuvos Respublikos valstybės institucijos kontaktinius duomenis.</p> <p>3. Kontaktinis punktas atlieka šias funkcijas:</p> <p>1) koordinuoja per VRI sistemą vykstantį Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų administracinį bendradarbiavimą su valstybių narių kompetentingomis institucijomis ir Europos Komisija;</p> <p>2) teikia tarnybinę pagalbą Lietuvos Respublikos kompetentingoms institucijoms, taip pat informaciją valstybių narių kompetentingoms institucijoms ir Europos Komisijai per VRI sistemą, kai atliekami šio straipsnio 4 dalyje nurodyti veiksmai;</p> <p>3) teikia tarnybinę pagalbą Lietuvos Respublikos kompetentingoms institucijoms taikant šio įstatymo 10 straipsnį;</p> <p><...></p> <p>Paslaugų įstatymo projektas 17 straipsnis. 22 straipsnio pakeitimas</p> <p>1. Pakeisti 22 straipsnio 3 dalies 4 punktą ir jį išdėstyti taip: „4) teikia tarnybinę pagalbą Lietuvos Respublikos kompetentingoms institucijoms taikant Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo 28² straipsnio 11 dalį;“.</p>	<p>Visiškas</p>

<p>3. Informacijos užklauskos ir prašymai atlikti patikrinimus, apžiūras ir tyrimus pagal šį skyrį turi būti tinkamai motyvuoti, visų pirma nurodant prašymo priežastį. Gauta informacija naudojama tik klausimo, dėl kurio jos prašyta, atžvilgiu.</p> <p>4. Gavusios iš kitos valstybės narės kompetentingų institucijų pagalbos prašymą, valstybės narės užtikrina, kad jų teritorijoje įsisteigę teikėjai teiktų jų kompetentingoms institucijoms visą jų veiklai prižiūrėti pagal jų nacionalinės teisės aktus būtiną informaciją.</p> <p>5. Kilus sunkumams atsakyti į informacijos užklauską ar atlikti patikrinimus, apžiūras arba tyrimus, valstybė narė, siekdama rasti sprendimą, skubiai apie tai informuoja užklauską pateikusiai valstybę narę.</p> <p>6. Valstybės narės teikia kitų valstybių narių arba Komisijos reikalaujamą informaciją elektroninėmis priemonėmis ir kuo greičiau.</p>	<p>Paslaugų įstatymas 22 straipsnis. Abipusė pagalba <...> 3. Kontaktinis punktas atlieka šias funkcijas: <...> 5) palaiko ryšius su kitų valstybių narių kontaktiniais punktais; 6) atlieka kitas Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatytas funkcijas. <...> 7. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos informaciją, gautą atliekant šio įstatymo 22–27 straipsniuose nurodytas funkcijas, naudoja išimtinai prašyme dėl informacijos pateikimo nurodytais tikslais. <...></p> <p>10. Lietuvos Respublikos teikėjai privalo Lietuvos Respublikos kompetentingoms institucijoms teikti visą būtiną informaciją, reikalingą jų veiklai prižiūrėti pagal Lietuvos Respublikos teisės aktus.</p> <p>Paslaugų įstatymas 22 straipsnis. Abipusė pagalba <...> 9. Jeigu Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija dėl pagrįstų priežasčių negali įvykdyti šio straipsnio 4 dalies 1, 2 ir 3 punktuose nurodyto valstybės narės kompetentingos institucijos prašymo, apie tai ji nedelsdama praneša prašymą pateikusiai valstybės narės kompetentingai institucijai. <...> 6. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos šio straipsnio 4 dalyje nurodytą informaciją ir prašymus valstybių narių kompetentingoms institucijoms teikia elektroninėmis priemonėmis per VRI sistemą. Prireikus Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija gali kreiptis pagalbos į kontaktinį punktą. <...> 4. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos, bendradarbiaudamos su kitų valstybių narių kompetentingomis institucijomis, atlieka šiuos veiksmus: <...></p> <p>Paslaugų įstatymo projektas</p>	
---	--	--

<p>7. Valstybės narės užtikrina, kad registrais, į kuriuos įtraukti teikėjai ir kuriais gali naudotis jų teritorijoje esančios kompetentingos institucijos, tokiomis pačiomis sąlygomis galėtų naudotis ir atitinkamos kitų valstybių narių kompetentingos institucijos.</p> <p>8. Valstybės narės perduoda Komisijai informaciją apie atvejus, kai kitos valstybės narės nevykdo savo įsipareigojimų dėl abipusės pagalbos. Jei būtina, Komisija imasi reikiamų priemonių, įskaitant Sutarties 226 straipsnyje numatytą procedūrą, kad užtikrintų, jog atitinkamos valstybės narės laikytųsi abipusės pagalbos įsipareigojimų. Komisija reguliariai praneša valstybėms narėms apie abipusės pagalbos nuostatų veikimą.</p>	<p>17 straipsnis. 22 straipsnio pakeitimas</p> <p><...></p> <p>2. Pakeisti 22 straipsnio 4 dalies 7 punktą ir jį išdėstyti taip:</p> <p>„7) pagal kompetenciją užtikrina, kad vieši registrų informacinių sistemų duomenys kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms būtų teikiami ta pačia tvarka kaip ir Lietuvos Respublikos kompetentingoms institucijoms.“</p> <p><...></p> <p>Valstybės informacinių išteklių valdymo įstatymas</p> <p>28 straipsnis. Informacinės sistemos duomenų teikimas ir naudojimas</p> <p><...></p> <p>12. Informacinėje sistemoje tvarkomi duomenys kitų Europos Sąjungos valstybių narių ar Europos ekonominės erdvės valstybių duomenų gavėjams teikiami tokia pačia tvarka ir sąlygomis kaip ir Lietuvos Respublikos duomenų gavėjams.</p> <p><...></p> <p>Paslaugų įstatymas</p> <p>22 straipsnis. Abipusė pagalba</p> <p>1. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos bendradarbiauja su kitų valstybių narių kompetentingomis institucijomis ir Europos Komisija per VRI sistemą. Prisijungimo prie VRI sistemos ir jos naudojimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė arba jos įgaliota institucija.</p> <p><...></p>	
<p>29 straipsnis. Abipusė pagalba – įsisteigimo valstybės narės bendrieji įsipareigojimai</p> <p>1. Dėl teikėjų, teikiančių paslaugas kitoje valstybėje narėje, įsisteigimo valstybė narė teikia informaciją apie jos teritorijoje įsisteigusius teikėjus, kai to prašo kita valstybė narė, taip pat patvirtinimą, kad teikėjas yra įsisteigęs jos teritorijoje ir, kiek jai žinoma, neteisėtu būdu veiklos nevykdo.</p>	<p>Paslaugų įstatymas</p> <p>22 straipsnis. Abipusė pagalba</p> <p><...></p> <p>4. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos, bendradarbiaudamos su kitų valstybių narių kompetentingomis institucijomis, atlieka šiuos veiksmus:</p> <p>1) kitos valstybės narės, kurioje teikiama paslauga, kompetentingų institucijų prašymu teikia informaciją apie Lietuvos Respublikos teikėjus ir jų teikiamas paslaugas Lietuvos Respublikoje, taip pat informaciją, ar teikėjas yra įsteigtas Lietuvos Respublikos</p>	Visiškas

<p>2. Įsisteigimo valstybė narė atlieka kitos valstybės narės prašomus patikrinimus, apžiūras ir tyrimus ir praneša pastarajai jų rezultatus, o, prireikus, kokių buvo imtasi priemonių.</p> <p>Vykdydamos šią veiklą, kompetentingos institucijos neviršija jų valstybėse narėse joms suteiktų įgaliojimų. Kompetentingos institucijos gali nuspręsti dėl tinkamiausių priemonių, kurių reikia imtis kiekvienu konkrečiu atveju siekiant patenkinti kitos valstybės narės prašymą.</p> <p>3. Gavusi faktinių žinių apie teikėjo, įsisteigusio jos teritorijoje ir teikiančio paslaugas kitose valstybėse narėse, elgesį ar konkrečius veiksmus, kurie, jų žiniomis, galėtų padaryti didelės žalos žmonių sveikatai ar saugumui arba aplinkai, įsisteigimo valstybė narė kuo skubiau tai praneša visoms kitoms valstybėms narėms ir Komisijai.</p>	<p>teritorijoje ir ar, Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos turimais duomenimis, veiklos nevykdo neteisėtu būdu;</p> <p>2) kitos valstybės narės, kurioje teikiama paslauga, kompetentingų institucijų prašymu Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka atlieka Lietuvos Respublikos teikėjų ir (arba) jų veiklos patikrinimus, apžiūras ir tyrimus;</p> <p>3) įsteigimo valstybės narės kompetentingų institucijų prašymu Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka atlieka Lietuvos Respublikoje laikinai paslaugas teikiančių toje valstybėje narėje įsteigtų teikėjų ir (arba) jų veiklos patikrinimus, apžiūras ir tyrimus;</p> <p>4) prireikus teikia įsteigimo valstybės narės kompetentingoms institucijoms prašymus dėl informacijos pateikimo apie Lietuvos Respublikoje laikinai paslaugas teikiančius toje valstybėje narėje įsteigtus teikėjus ir jų teikiamas paslaugas, taip pat prašymus patvirtinti, kad teikėjas yra įsteigtas tos valstybės narės teritorijoje ir, kad jų turimais duomenimis, veiklos nevykdo neteisėtu būdu;</p> <p>5) prireikus teikia įsteigimo valstybės narės kompetentingoms institucijoms prašymus dėl Lietuvos Respublikoje laikinai teikiančių paslaugas tos valstybės narės teikėjų patikrinimų, apžiūrų ir tyrimų atlikimo;</p> <p>6) prireikus teikia kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms prašymus dėl tose valstybėse narėse laikinai paslaugas teikiančių Lietuvos Respublikos teikėjų patikrinimų, apžiūrų ir tyrimų atlikimo;</p> <p><...></p> <p>5. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos, vadovaudamosi Lietuvos Respublikos teisės aktais, taiko tinkamiausias priemones, kurių reikia imtis konkrečiais atvejais siekiant kuo greičiau pateikti kitų valstybių narių kompetentingų institucijų prašomą informaciją ar atlikti kitus šio straipsnio 4 dalyje nurodytus veiksmus.</p> <p><...></p> <p>24 straipsnis. Įspėjimo sistema</p> <p>1. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, sužinojusi apie konkrečius teikėjo veiksmus ar aplinkybes, kurie gali turėti sunkių padarinių Lietuvos Respublikos ar kitų valstybių narių teritorijose gyvenančių asmenų saugumui, sveikatai ir (arba) aplinkai, nedelsdama apie tai praneša teikėjo įsteigimo valstybei narei, kitoms susijusioms valstybėms narėms bei Europos Komisijai ir imasi šio įstatymo 22, 23, 25, 26, 27 straipsniuose numatytų priemonių.</p> <p>2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas pranešimas pateikiamas per VRI sistemą.</p>	
--	--	--

	3. Apie sprendimą šio straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka įspėti šio straipsnio 1 dalyje nurodytas valstybes nares ir Europos Komisiją Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija nedelsdama praneša teikėjui, dėl kurio tas sprendimas priimtas.	
<p>30 straipsnis. Įsisteigimo valstybės narės priežiūra, kai teikėjas laikinai persikėlęs į kitą valstybę narę</p> <p>1. Atvejais, kuriems netaikoma 31 straipsnio 1 dalis, įsisteigimo valstybė narė užtikrina, kad būtų vykdoma jos nustatytų reikalavimų laikymosi priežiūra, ypač priežiūros priemonėmis teikėjo įsisteigimo vietoje.</p> <p>2. Įsisteigimo valstybė narė negali nesiimti priežiūros arba įgyvendinimą užtikrinančių priemonių savo teritorijoje tuo pagrindu, kad paslauga buvo suteikta arba dėl jos kilo žala kitoje valstybėje narėje.</p> <p>3. 1 dalyje nereikalaujama, kad įsisteigimo valstybė narė atliktų faktinius patikrinimus ir vykdytų kontrolę valstybės narės, kurioje paslauga teikiama, teritorijoje. Tokius patikrinimus ir kontrolę pagal 31 straipsnio nuostatas atlieka valstybė narė, kurioje teikėjas laikinai vykdo veiklą, įsisteigimo valstybės narės valdžios institucijų prašymu.</p>	<p>Paslaugų įstatymas 25 straipsnis. Kitose valstybėse narėse laikinai teikiančių paslaugas Lietuvos Respublikos teikėjų priežiūra</p> <p>1. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pagal kompetenciją prižiūri, kaip Lietuvos Respublikos teikėjai laikosi Lietuvos Respublikos teisės aktuose nustatytų reikalavimų, neatsižvelgiant į tai, ar jie paslaugas teikia Lietuvos Respublikoje, ar laikinai kitoje valstybėje narėje.</p> <p>2. Jeigu prireikia atlikti Lietuvos Respublikos teikėjų, laikinai teikiančių paslaugas kitose valstybėse narėse, patikrinimus, apžiūras ar tyrimus kitų valstybių narių teritorijose, Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos per VRI sistemą pateikia kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms prašymus dėl šių veiksmų atlikimo šio įstatymo 22 straipsnyje nustatyta tvarka.</p> <p>22 straipsnis. Abipusė pagalba <...></p> <p>4. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos, bendradarbiaudamos su kitų valstybių narių kompetentingomis institucijomis, atlieka šiuos veiksmus: <...></p> <p>6) prirėkus teikia kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms prašymus dėl tose valstybėse narėse laikinai paslaugas teikiančių Lietuvos Respublikos teikėjų patikrinimų, apžiūrų ir tyrimų atlikimo; <...></p>	Visiškas
<p>31 straipsnis. Valstybės narės priežiūra, kai paslaugos teikiamos teikėjui laikinai persikėlus</p> <p>1. Reikalavimų, kurie gali būti nustatyti pagal 16 arba 17 straipsnius, atžvilgiu valstybė narė, kurioje paslauga yra teikiama, yra atsakinga už teikėjo veiklos jos teritorijoje</p>	<p>Paslaugų įstatymas 26 straipsnis. Lietuvos Respublikoje laikinai teikiančių paslaugas valstybių narių teikėjų priežiūra</p> <p>1. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos imasi reikiamų priemonių ir atlieka patikrinimus, apžiūras ir tyrimus siekdamos užtikrinti, kad kitų valstybių narių teikėjai,</p>	Visiškas

<p>priežiūrą. Laikydamosi Bendrijos teisės, valstybė narė, kurioje teikiama paslauga:</p> <p>a) imasi visų būtinų priemonių, kad teikėjai laikytųsi jos teisės aktų nuostatų dėl teisės teikti paslaugas ir šios veiklos vykdymo;</p> <p>b) atlieka paslaugos priežiūrai reikalingus patikrinimus, apžiūras ir tyrimus.</p> <p>2. Atsižvelgiant į kitus reikalavimus, nenurodytus šio straipsnio 1 dalyje, kai teikėjas laikinai išvyksta teikti paslaugų į kitą valstybę narę ir ten neįsisteigia, tos valstybės narės kompetentingos institucijos vykdo teikėjo veiklos priežiūrą pagal 3 ir 4 dalių nuostatas.</p> <p>3. Įsisteigimo valstybės narės prašymu valstybės narės, kurioje teikiama paslauga, kompetentingos institucijos atlieka patikrinimus, apžiūras ir tyrimus, kurių reikia, kad įsisteigimo valstybė narė galėtų užtikrinti veiksmingą priežiūrą. Vykdydamos šią veiklą, kompetentingos institucijos neviršija jų valstybėse narėse joms suteiktų įgaliojimų. Kompetentingos institucijos gali nuspręsti dėl tinkamiausių priemonių, kurių reikia imtis kiekvienu konkrečiu atveju siekiant patenkinti įsisteigimo valstybės narės prašymą.</p> <p>4. Savo iniciatyva valstybės narės, kurioje teikiama paslauga, kompetentingos institucijos gali atlikti patikrinimus, apžiūras ir tyrimus vietoje, jeigu tokie patikrinimai, apžiūros arba tyrimai nėra diskriminaciniai, nėra inicijuojami dėl to, kad teikėjas yra įsisteigęs kitoje valstybėje narėje ir yra proporcingi.</p>	<p>laikinais teikdami paslaugas Lietuvos Respublikos teritorijoje, laikytųsi pagal šio įstatymo 9 straipsnio 3 dalį Lietuvos Respublikos teisės aktuose nustatytų reikalavimų.</p> <p>2. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos turi teisę savo iniciatyva atlikti šio straipsnio 1 dalyje nurodytų teikėjų patikrinimus, apžiūras ir tyrimus vietoje, tačiau šie veiksmai turi būti nediskriminaciniai, negali būti inicijuojami vien dėl to, kad teikėjas yra įsteigtas kitoje valstybėje narėje, ir privalo būti proporcingi.</p> <p>22 straipsnis. Abipusė pagalba</p> <p><...></p> <p>4. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos, bendradarbiaudamos su kitų valstybių narių kompetentingomis institucijomis, atlieka šiuos veiksmus:</p> <p><...></p> <p>3) įsteigimo valstybės narės kompetentingų institucijų prašymu Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka atlieka Lietuvos Respublikoje laikinai paslaugas teikiančių toje valstybėje narėje įsteigtų teikėjų ir (arba) jų veiklos patikrinimus, apžiūras ir tyrimus;</p> <p><...></p> <p>6) prirėkus teikia kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms prašymus dėl tose valstybėse narėse laikinai paslaugas teikiančių Lietuvos Respublikos teikėjų patikrinimų, apžiūrų ir tyrimų atlikimo;</p> <p><...></p> <p>5. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos, vadovaudamosi Lietuvos Respublikos teisės aktais, taiko tinkamiausias priemones, kurių reikia imtis konkrečiais atvejais siekiant kuo greičiau pateikti kitų valstybių narių kompetentingų institucijų prašomą informaciją ar atlikti kitus šio straipsnio 4 dalyje nurodytus veiksmus.</p> <p><...></p> <p>26 straipsnis. Lietuvos Respublikoje laikinai teikiančių paslaugas kitų valstybių narių teikėjų priežiūra</p> <p><...></p> <p>2. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos turi teisę savo iniciatyva atlikti šio straipsnio 1 dalyje nurodytų teikėjų patikrinimus, apžiūras ir tyrimus vietoje, tačiau šie veiksmai turi būti nediskriminaciniai, negali būti inicijuojami vien dėl to, kad teikėjas yra įsteigtas kitoje valstybėje narėje, ir privalo būti proporcingi.</p>
--	--

<p>32 straipsnis. Įspėjimo sistema</p> <p>1. Sužinojusi apie rimtus konkrečius veiksmus ar aplinkybes, kurie gali turėti sunkių padarinių jos teritorijoje arba kitų valstybių narių teritorijose gyvenančių asmenų saugumui ar sveikatai arba aplinkai, valstybė narė kuo greičiau tai praneša įsisteigimo valstybei narei, kitoms susijusioms valstybėms narėms ir Komisijai.</p> <p>2. Kad būtų įgyvendintos 1 dalies nuostatos, Komisija remia valstybių narių valdžios institucijų europinio tinklo veiklą ir joje dalyvauja.</p> <p>3. Komisija, laikydamasi 40 straipsnio 2 dalyje nustatytos tvarkos, rengia ir reguliariai atnaujinama šio straipsnio 2 dalyje minimo tinklo administravimo gaires.</p>	<p>Paslaugų įstatymas 24 straipsnis. Įspėjimo sistema</p> <p>1. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, sužinojusi apie konkrečius teikėjo veiksmus ar aplinkybes, kurie gali turėti sunkių padarinių Lietuvos Respublikos ar kitų valstybių narių teritorijose gyvenančių asmenų saugumui, sveikatai ir (arba) aplinkai, nedelsdama apie tai praneša teikėjo įsteigimo valstybei narei, kitoms susijusioms valstybėms narėms bei Europos Komisijai ir imasi šio įstatymo 22, 23, 25, 26, 27 straipsniuose numatytų priemonių.</p> <p>2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas pranešimas pateikiamas per VRI sistemą.</p> <p>3. Apie sprendimą šio straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka įspėti šio straipsnio 1 dalyje nurodytas valstybes nares ir Europos Komisiją Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija nedelsdama praneša teikėjui, dėl kurio tas sprendimas priimtas.</p> <p><i>Pastaba:</i> <i>Direktyvos 32 straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatų perkėti nereikia, nes jos skirtos Europos Komisijai.</i></p>	Visiškas
<p>33 straipsnis. Informacija apie nepriekaištingą teikėjų reputaciją</p> <p>1. Laikydamosi nacionalinės teisės aktų valstybės narės kitos valstybės narės kompetentingos institucijos prašymu teikia informaciją apie drausminius ar administracinius veiksmus arba baudžiamąsias sankcijas ir sprendimus, susijusius su nemokumu ar bankrotu sukčiavimo tikslais, kurių ėmėsi jų kompetentingos institucijos teikėjo atžvilgiu ir kurie yra tiesiogiai susiję su teikėjo kompetencija ar profesiniu patikimumu. Informaciją pateikianti valstybė narė turi apie tai informuoti teikėją.</p>	<p>Paslaugų įstatymas 23 straipsnis. Keitimasis informacija apie teikėjų reputaciją</p> <p>1. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos motyvuotu kitos valstybės narės kompetentingos institucijos prašymu pagal kompetenciją teikia informaciją apie dėl teikėjų priimtus sprendimus administracinėse ir baudžiamosiose bylose, sprendimus dėl ekonominių sankcijų ir drausminės atsakomybės taikymo, taip pat sprendimus, susijusius su nemokumu ir bankrotu sukčiavimo tikslais, kurie yra tiesiogiai susiję su teikėjo kompetencija ar dalykine reputacija. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos nurodo Lietuvos Respublikos teisės aktų nuostatas, pagal kurias teikėjas buvo pripažintas kaltu arba nubaustas. Šioje dalyje nurodytą informaciją pateikusi Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija apie tokios informacijos pateikimą praneša teikėjui.</p> <p><...></p>	Visiškas

<p>Pagal pirmą pastraipą pateikiamas prašymas turi būti tinkamai pagrįstas, ir būtinai turi būti nurodytos priežastys, dėl kurių prašoma informacijos.</p> <p>2. Apie šio straipsnio 1 dalyje nurodytas sankcijas ir veiksmus pranešama tik tuo atveju, jei yra priimtas galutinis sprendimas. Dėl kitų 1 dalyje nurodytų vykdytinų sprendimų informaciją teikianti valstybė narė nurodo, ar tam tikras sprendimas yra galutinis arba ar dėl jo pateiktas apeliacinis skundas; šiuo atveju ta valstybė narė turi nurodyti datą, kada tikimasi gauti sprendimą dėl apeliacinio skundo.</p> <p>Be to, ta valstybė narė nurodo nacionalinės teisės aktų nuostatas, pagal kurias teikėjas buvo pripažintas kaltu arba nubaustas.</p> <p>3. 1 ir 2 dalių taikymas privalo atitikti asmens duomenų teikimo taisykles ir teises, garantuojamas susijusiose valstybėse narėse pripažintiems kaltais ar nubaustiems, taip pat ir profesinių įstaigų, asmenims. Bet kokia su tuo susijusi vieša informacija turi būti prieinama vartotojams.</p>	<p>3. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija turi teisę kitos valstybės narės kompetentingai institucijai pateikti motyvuotą prašymą dėl informacijos apie tos valstybės narės kompetentingos institucijos kompetencijai priklausančius šio straipsnio 1 dalyje nurodytus sprendimus pateikimo.</p> <p><...></p> <p>2. Apie šio straipsnio 1 dalyje nurodytus sprendimus administracinėse ir baudžiamosiose bylose, sprendimus dėl ekonominių sankcijų ir drausminės atsakomybės taikymo, taip pat kitus sprendimus pranešama kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms tik tuo atveju, kai yra priimtas galutinis ir neskundžiamas sprendimas. Kitais šio straipsnio 1 dalyje nurodytais atvejais Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pateikia informaciją, ar tam tikras sprendimas yra galutinis, ar yra apskūstas, taip pat informaciją apie tikėtiną galutinio sprendimo datą.</p> <p><...></p> <p>1. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos motyvuotu kitos valstybės narės kompetentingos institucijos prašymu pagal kompetenciją teikia informaciją apie dėl teikėjų priimtus sprendimus administracinėse ir baudžiamosiose bylose, sprendimus dėl ekonominių sankcijų ir drausminės atsakomybės taikymo, taip pat sprendimus, susijusius su nemokumu ir bankrotu sukčiavimo tikslais, kurie yra tiesiogiai susiję su teikėjo kompetencija ar dalykine reputacija. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos nurodo Lietuvos Respublikos teisės aktų nuostatas, pagal kurias teikėjas buvo pripažintas kaltu arba nubaustas. Šioje dalyje nurodytą informaciją pateikusi Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija apie tokios informacijos pateikimą praneša teikėjui.</p> <p><...></p> <p>4. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos šio straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją, kuri pagal Lietuvos Respublikos teisės aktus yra vieša, pateikia savo interneto svetainėse.</p>	
<p>34 straipsnis. Papildomos priemonės</p> <p>1. Bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis Komisija sukuria elektroninę sistemą valstybėms narėms keistis informacija, atsižvelgdama į esamas informacines sistemas.</p>	<p><i>Pastaba:</i> <i>Direktyvos 34 straipsnio 1 dalies nuostatų perkelti nereikia, nes jos skirtos Europos Komisijai .</i></p> <p><i>Pastaba:</i></p>	

<p>2. Komisijos padedamos valstybės narės imasi papildomų priemonių, kad palengvintų pareigūnų, atsakingų už abipusės pagalbos teikimą, mainus ir tokių pareigūnų mokymą, įskaitant kalbos ir darbo kompiuteriu mokymą.</p> <p>3. Komisija įvertina daugiametės programos dėl pareigūnų mainų ir mokymų organizavimo sukūrimo poreikį.</p>	<p><i>Direktyvos 34 straipsnio 2 dalies nuostatų atskirai perkelti nereikia, nes jos nustato poreikį stiprinti administracinius gebėjimus per mokymus.</i></p> <p><i>Pastaba:</i> <i>Direktyvos 34 straipsnio 3 dalies nuostatų perkelti nereikia, nes jos skirtos Europos Komisijai.</i></p>	
<p>35 straipsnis. Abipusė pagalba esant konkrečiais atvejais leidžiančioms nukrypti nuostatomis</p> <p>1. Kai valstybė narė ketina imtis priemonių pagal 18 straipsnį, taikoma šio straipsnio 2–6 dalyse nurodyta procedūra, nepažeidžiant teismo nagrinėjimo, įskaitant parengtinį tyrimą ir baudžiamojo tyrimo veiksmus.</p> <p>2. 1 dalyje minima valstybė narė prašo įsisteigimo valstybės narės imtis priemonių teikėjo atžvilgiu ir dėl to pateikia visą būtiną informaciją apie tam tikrą paslaugą ir bylos aplinkybes.</p> <p>Įsisteigimo valstybė narė kuo greičiau patikrina, ar teikėjas veikia teisėtai, taip pat patikrina prašyme pateiktus faktus. Ji kuo skubiau informuoja užklausą pateikusią valstybę narę apie priemones, kurių imtasi arba planuojama imtis, arba tam tikrais atvejais apie priežastis, dėl kurių ji nesiėmė jokių priemonių.</p> <p>3. Gavusi 2 dalies antroje pastraipoje minimą įsisteigimo valstybės narės atsakymą, užklausą pateikusi valstybė narė</p>	<p>Paslaugų įstatymas 27 straipsnis. Abipusė pagalba ribojant kitų valstybių narių teikėjų laisvę laikinai teikti paslaugas Lietuvos Respublikoje išimtiniais atvejais</p> <p>1. Ketindama taikyti šio įstatymo 10 straipsnio nuostatas, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija vadovaujasi šiame straipsnyje nustatyta tvarka.</p> <p>2. Šio įstatymo 10 straipsnyje nustatytais atvejais Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pateikia kitos valstybės narės teikėjo įsteigimo valstybės narės kompetentingai institucijai prašymą dėl priemonių konkrečiam teikėjui taikymo ir prideda prašymą pagrindžiančią informaciją.</p> <p><...> 22 straipsnis. Abipusė pagalba <...> 8. Atlikusios šio straipsnio 4 dalies 2 ir 3 punktuose nurodytus patikrinimus, apžiūras ar tyrimus, Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos privalo prašymą pateikusioms kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms pateikti informaciją apie jų rezultatus, įskaitant informaciją apie priemones, kurios buvo taikytos arba planuotos taikyti teikėjams ir jų teikiamoms paslaugoms. Jei buvo priimtas sprendimas priemonių netaikyti, pateikiama informacija apie šio sprendimo priežastis.</p> <p>27 straipsnis. Abipusė pagalba ribojant kitų valstybių narių teikėjų laisvę laikinai teikti paslaugas Lietuvos Respublikoje išimtiniais atvejais <...> 3. Gavusi teikėjo įsteigimo valstybės narės kompetentingos institucijos atsakymą į šio straipsnio 2 dalyje nurodytą prašymą ir manydama, kad išlieka pagrindas taikyti šio įstatymo 10 straipsnyje nurodytas priemones, Lietuvos Respublikos kompetentinga</p>	Visiškas

<p>praneša Komisijai ir įsisteigimo valstybei narei apie savo ketinimą imtis priemonių, nurodydama:</p> <p>a) priežastis, kodėl ji mano, kad įsisteigimo valstybės narės taikytos arba planuotos taikyti priemonės yra nepakankamos;</p> <p>b) priežastis, kodėl ji mano, kad priemonės, kurių ji ketina imtis, atitinka 18 straipsnyje nustatytas sąlygas.</p> <p>4. Priemonių galima imtis tik praėjus penkiolikai darbo dienų nuo 3 dalyje minimo pranešimo dienos.</p> <p>5. Neapribojant užklausa pateikusių valstybės narės galimybės imtis atitinkamų priemonių praėjus 4 dalyje nustatytam laikotarpiui, Komisija turi kuo greičiau patikrinti, ar priemonės, apie kurias pranešta, suderinamos su Bendrijos teise.</p> <p>Jeigu Komisija padaro išvadą, kad priemonė nesuderinama su Bendrijos teise, ji priima sprendimą, kuriuo konkrečiai valstybei narei nurodoma nesiimti siūlomų priemonių arba panaikinti tokias priemones skubos tvarka.</p> <p>6. Skubos atvejais valstybė narė, kuri numato imtis priemonių, gali nesilaikyti 2, 3 ir 4 dalių nuostatų. Tokiais atvejais apie priemones būtina kuo skubiau pranešti Komisijai ir įsisteigimo valstybei narei ir nurodyti priežastis, kodėl valstybė narė mano, kad tai yra skubus atvejis.</p>	<p>institucija praneša Europos Komisijai ir teikėjo įsisteigimo valstybei narei apie savo ketinimą imtis priemonių ir nurodo:</p> <p>1) priežastis, kodėl ji mano, kad teikėjo įsisteigimo valstybės narės taikytos arba planuotos taikyti priemonės yra nepakankamos;</p> <p>2) priežastis, kodėl ji mano, kad priemonės, kurias ji ketina taikyti, atitinka šio įstatymo 6 straipsnyje numatytas sąlygas.</p> <p>4. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija šio įstatymo 10 straipsnyje nurodytas priemones gali taikyti ne anksčiau kaip po 15 darbo dienų nuo šio straipsnio 3 dalyje nurodyto pranešimo išsiuntimo dienos.</p> <p><...></p> <p><i>Pastaba:</i></p> <p><i>Direktyvos 35 straipsnio 5 dalies pirmos pastraipos nuostatų perkelti nereikia, nes jos skirtos Europos Komisijai.</i></p> <p>27 straipsnis. Abipusė pagalba ribojant kitų valstybių narių teikėjų laisvę laikinai teikti paslaugas Lietuvos Respublikoje išimtiniais atvejais</p> <p><...></p> <p>6. Jeigu Europos Komisija priima sprendimą, kad Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos taikomos priemonės nesuderinamos su Europos Sąjungos teise, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija privalo nutraukti priemonių taikymą.</p> <p><...></p> <p>5. Kai kyla rimtas tiesioginis pavojus arba daroma žala žmogaus sveikatai ar gyvybei, nuosavybės saugumui, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija gali taikyti šio įstatymo 10 straipsnyje nurodytas priemones nesilaikydama šio straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse nustatytos tvarkos. Tokiais atvejais Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija apie priemonių taikymą ir to priežastis nedelsdama praneša Europos Komisijai ir teikėjo įsisteigimo valstybės narės kompetentingai institucijai.</p>	
<p>36 straipsnis. Įgyvendinimo priemonės</p> <p>Komisija 40 straipsnio 3 dalyje nurodyta tvarka patvirtina įgyvendinančias priemones, skirtas iš dalies pakeisti neesmines šio skyriaus dalis jas papildant ir nurodant 28 ir 35</p>	<p><i>Pastaba:</i></p> <p><i>Direktyvos 36 straipsnio nuostatų perkelti nereikia, nes jos skirtos Europos Komisijai.</i></p>	

<p>straipsniuose numatytus terminus. Komisija, vadovaudamasi 40 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka, taip pat patvirtina praktinius metodus, skirtus keistis informacija tarp valstybių narių elektroninėmis priemonėmis, ir ypač nuostatas dėl informacinių sistemų sąveikos.</p>		
<p>VII SKYRIUS KONVERGENCIJOS PROGRAMA 37 straipsnis. Bendrijos lygio elgesio kodeksai</p> <p>1. Bendradarbiaudamos su Komisija valstybės narės imasi papildomų priemonių skatinti profesinių įstaigų, organizacijų ir asociacijų elgesio kodeksų, kad būtų lengviau teikti paslaugas arba teikėjui įsisteigti kitoje valstybėje narėje, rengimui Bendrijos lygiu, laikantis Bendrijos teisės aktų.</p> <p>2. Valstybės narės užtikrina, kad 1 dalyje minimi elgesio kodeksai būtų prieinami nuotoliniu būdu – elektroninėmis priemonėmis.</p>	<p><i>Pastaba:</i> <i>Direktyvos 37 straipsnio 1 dalies nuostatų perkelti nereikia. Papildomų priemonių taikymą skatinant tam tikrų veiksmų atlikimą pagal savo kompetenciją turėtų užtikrinti už atitinkamą reguliavimo sritį atsakinga valstybės institucija.</i></p> <p><i>Pastaba:</i> <i>Direktyvos 37 straipsnio 2 dalies nuostatų perkelti nereikia. Profesinių organizacijų ir asociacijų priimtus elgesio kodeksus pagal kompetenciją patvirtina ir viešai paskelbia kompetentinga valstybės institucija.</i></p>	
<p>38 straipsnis. Papildomas derinimas</p> <p>Komisija iki 2010 m. gruodžio 28 d. įvertina galimybę teikti pasiūlymus dėl derinimo priemonių šiais klausimais:</p> <p>a) teisės užsiimti teismo skolų išieškojimo veikla; b) privačių saugos paslaugų ir grynųjų pinigų bei vertybių gabenimo.</p>	<p><i>Pastaba:</i> <i>Direktyvos 38 straipsnio nuostatų perkelti nereikia, nes jos yra nenorminio pobūdžio (nenorminio pobūdžio įpareigojimas teikti informaciją) ir jos skirtos Europos Komisijai.</i></p>	
<p>39 straipsnis. Abipusis vertinimas</p> <p>1. Ne vėliau kaip iki 2009 m. gruodžio 28 d. valstybės narės pateikia Komisijai ataskaitą su visa informacija, nurodyta šiose nuostatose:</p> <p>a) 9 straipsnio 2 dalyje dėl leidimų išdavimo tvarkos; b) 15 straipsnio 5 dalyje dėl vertintinų reikalavimų; c) 25 straipsnio 3 dalyje dėl daugiasritės veiklos.</p>	<p><i>Pastaba:</i> <i>Direktyvos 39 straipsnio 1 dalies nuostatų perkelti nereikia, nes jos yra nenorminio pobūdžio (nenorminio pobūdžio įpareigojimas teikti informaciją).</i></p> <p><i>Pastaba:</i></p>	Visiškas

<p>2. Komisija persiunčia 1 dalyje numatytas ataskaitas valstybėms narėms, kurios per šešis mėnesius nuo gavimo dienos pateikia pastabas apie kiekvieną ataskaitą. Per tą patį laikotarpį Komisija dėl tų ataskaitų tariasi su suinteresuotomis šalimis.</p> <p>3. Komisija pateikia ataskaitas ir valstybių narių pastabas 40 straipsnio 1 dalyje nurodytam komitetui, kuris gali pateikti savo pastabas.</p> <p>4. Atsižvelgdama į 2 ir 3 dalyse numatytas pastabas, Komisija ne vėliau kaip iki 2010 m. gruodžio 28 d. pateikia suvestinę ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai prireikus kartu su papildomų iniciatyvų pasiūlymais.</p> <p>5. Ne vėliau kaip iki 2009 m. gruodžio 28 d. valstybės narės pateikia Komisijai ataskaitą apie nacionalinius reikalavimus, kurių taikymas galėtų patekti į 16 straipsnio 1 dalies trečios pastraipos ir 16 straipsnio 3 dalies pirmo sakinio taikymo sritį, nurodamos priežastis, kodėl, jų nuomone, šių reikalavimų taikymas atitinka 16 straipsnio 1 dalies trečioje pastraipoje ir 16 straipsnio 3 dalies pirmame sakinyje nustatytus kriterijus.</p> <p>Vėliau valstybės narės perduoda Komisijai visus jų nustatytų reikalavimų pakeitimus, įskaitant pirmiau nurodytus naujus reikalavimus, bei nurodo jų pakeitimo priežastis.</p>	<p><i>Direktyvos 39 straipsnio 2-4 dalių nuostatų perkelti nereikia, nes jos skirtos Europos Komisijai.</i></p> <p><i>Pastaba:</i> <i>Direktyvos 39 straipsnio 5 dalies pirmos pastraipos nuostatų perkelti nereikia, nes jos įgyvendintos pateikus Europos Komisijai ataskaitą.</i></p> <p>Paslaugų įstatymo projektas 7 straipsnis. 9 straipsnio pakeitimas Pakeisti 9 straipsnį ir jį išdėstyti taip: „9 straipsnis. Laisvas paslaugų teikimas ir jo išimtys <...></p> <p>5. Rengdama teisės akto projektą, kuriame nustatomi ar panaikinami reikalavimai, taikomi laikinai Lietuvos Respublikoje paslaugas teikiantiems valstybių narių teikėjams, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, Vyriausybės nustatyta tvarka pateikia Vyriausybės įgaliotai institucijai informaciją apie tokių reikalavimų nustatymą ar panaikinimą. Su šia informacija pateikiamas nustatomų reikalavimų pagrindimas viešosios tvarkos, visuomenės saugumo, visuomenės sveikatos ar aplinkos apsaugos tikslais ir jų atitiktis šio straipsnio 3 dalyje nurodytiems principams arba pateikiamos tokių reikalavimų panaikinimo priežastys.</p> <p>6. Tais atvejais, kai Vyriausybės prašoma pateikti išvadą dėl Seime svarstomo įstatymo projekto, institucija, rengianti Vyriausybės išvadą, Vyriausybės nustatyta tvarka pateikia Vyriausybės įgaliotai valstybės institucijai informaciją apie siūlymą nustatyti reikalavimus, taikomus laikinai Lietuvos Respublikoje paslaugas teikiantiems valstybių narių teikėjams, ir nurodo, ar nustatomi reikalavimai atitinka šio straipsnio 3 dalyje</p>
---	--

	<p>nurodytus principus ir yra pagrįsti viešosios tvarkos, visuomenės saugumo, visuomenės sveikatos ar aplinkos apsaugos tikslais.</p> <p>7. Vyriausybės įgaliota institucija, gavusi iš Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos ar institucijos, rengiančios Vyriausybės išvadą dėl Seime svarstomo įstatymo projekto, šio straipsnio 5 arba 6 dalyje nurodytą informaciją, Vyriausybės nustatyta tvarka praneša Europos Komisijai apie reikalavimų, taikomų laikinai Lietuvos Respublikoje paslaugas teikiantiems valstybių narių teikėjams, nustatymą ar panaikinimą ir pateikia tokių reikalavimų atitikties šio straipsnio 3 dalies nuostatomis ir viešosios tvarkos, visuomenės saugumo, visuomenės sveikatos ar aplinkos apsaugos tikslams pagrindimą arba nurodo reikalavimų panaikinimo priežastis, išskyrus tuos atvejus, kai iš institucijos, rengiančios Vyriausybės išvadą dėl Seime svarstomo įstatymo projekto, gauna informaciją, kad nustatomi reikalavimai neatitinka šio straipsnio 3 dalyje nurodytų principų ar (ir) nėra pagrįsti bent vienu iš viešosios tvarkos, visuomenės saugumo, visuomenės sveikatos ar aplinkos apsaugos tikslų. Teisės akto projektas, kuriame siūloma nustatyti reikalavimus, taikomus laikinai Lietuvos Respublikoje paslaugas teikiantiems valstybių narių teikėjams, gali būti priimamas po pranešimo Europos Komisijai pateikimo, išskyrus šio straipsnio 8 ir 9 dalyse nustatytus atvejus.</p> <p>8. Jei teisės akto projektu yra nustatomas bent vienas iš šio straipsnio 4 dalyje nurodytų reikalavimų, taikomų laikinai Lietuvos Respublikoje paslaugas teikiantiems valstybių narių teikėjams, teisės akto projektas gali būti priimamas ne anksčiau kaip po 3 mėnesių nuo pranešimo Europos Komisijai pateikimo, jei Europos Komisija nepriima sprendimo, kad reikalavimai, apie kuriuos pranešta, negali būti priimti.</p> <p>9. Tais atvejais, kai institucija, rengianti Vyriausybės išvadą dėl Seime svarstomo įstatymo projekto, Vyriausybės įgaliotai institucijai praneša, kad nustatomi reikalavimai, taikomi laikinai Lietuvos Respublikoje paslaugas teikiantiems valstybių narių teikėjams, neatitinka šio straipsnio 3 dalyje nurodytų principų ar (ir) nėra pagrįsti bent vienu iš viešosios tvarkos, visuomenės saugumo, visuomenės sveikatos ar aplinkos apsaugos tikslų, taip pat tais atvejais, kai tie reikalavimai buvo pasiūlyti nustatyti Seime, svarstant įstatymo projektą, dėl kurio nebuvo paprašyta pateikti Vyriausybės išvados, pranešimą Europos Komisijai Vyriausybės įgaliota kompetentinga institucija teikia po įstatymo, kuriame nustatomi reikalavimai, taikomi laikinai Lietuvos Respublikoje paslaugas teikiantiems valstybių narių teikėjams, priėmimo, gavusi iš Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos šio straipsnio 5 dalyje nurodytą informaciją.“</p> <p><i>Pastaba:</i></p>	
--	--	--

<p>Komisija apie šiuos perduotus reikalavimus informuoja kitas valstybes nares. Toks perdavimas netrukdo valstybėms narėms priimti minėtas nuostatas. Vėliau Komisija kasmet pateikia šių nuostatų taikymo analizę ir kryptis įgyvendinant šią direktyvą.</p>	<p><i>Direktyvos 39 straipsnio 5 dalies trečios pastraipos nuostatų perkelti nereikia, nes jos skirtos Europos Komisijai.</i></p>	
<p>40 straipsnis. Komiteto procedūra</p> <p>1. Komisijai padeda komitetas.</p> <p>2. Darant nuorodą į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai, laikantis to sprendimo 8 straipsnio nuostatų. Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nustatytas laikotarpis yra trys mėnesiai.</p> <p>3. Jei daroma nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1–4 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į minėto sprendimo 8 straipsnio nuostatas.</p>	<p><i>Pastaba:</i> <i>Direktyvos 40 straipsnio nuostatų perkelti nereikia, nes jos skirtos Europos Komisijai.</i></p>	
<p>41 straipsnis. Persvarstymo straipsnis</p> <p>Iki 2011 m. gruodžio 28 d., o vėliau – kas trejus metus Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai išsamų pranešimą apie šios direktyvos taikymą. Pagal 16 straipsnio 4 dalį šiame pranešime pirmiausia nagrinėjamas 16 straipsnio taikymas. Jame taip pat svarstomas poreikis imtis papildomų priemonių dėl klausimų, kuriems ši direktyva netaikoma. Prie jo atitinkamais atvejais pridedami pasiūlymai dėl direktyvos pakeitimo siekiant sukurti paslaugų vidaus rinką.</p>	<p><i>Pastaba:</i> <i>Direktyvos 41 straipsnio nuostatų perkelti nereikia, nes jos skirtos Europos Komisijai.</i></p>	
<p>42 straipsnis. Direktyvos 98/27/EB dalinis pakeitimas</p> <p>1998 m. gegužės 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/27/EB dėl draudimų ginant vartotojų interesus [41] priede įterpiamas toks punktas:</p> <p>"13. 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje (OL L 376, 2006 12 27, p. 36)."</p>	<p><i>Pastaba:</i> <i>Direktyvos 42 straipsnio nuostatų perkelti nereikia, nes jos skirtos papildyti kitą Europos Sąjungos teisės aktą ir nenustato privalomų įpareigojimų valstybėms narėms.</i></p>	
<p>43 straipsnis. Asmens duomenų apsauga</p> <p>Įgyvendinant ir taikant šią direktyvą, ypač su priežiūra susijusias nuostatas, laikomasi asmens duomenų apsaugos taisyklių, numatytų Direktyvose 95/46/EB ir 2002/58/EB.</p>	<p><i>Pastaba:</i> <i>Direktyvos 43 straipsnio nuostatų perkelti nereikia, nes Direktyva 95/46 buvo panaikinta ir vietoje jos priimtas tiesiogiai taikomas Reglamentas (ES) 2016/679. Direktyva 2002/58 į Lietuvos Respublikos teisę yra perkelta Lietuvos Respublikos</i></p>	

	<i>elektroninių ryšių įstatymu ir kitais susijusiais teisės aktais, todėl papildomos nuostatos būtų perteklinės.</i>	
VIII SKYRIUS BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS 44 straipsnis. Perkėlimas 1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję ne vėliau kaip iki 2009 m. gruodžio 28 d., įgyvendina šią direktyvą. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų priemonių tekstus. Valstybės narės, priimdamos šias nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės. 2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.	<i>Pastaba:</i> <i>Direktyvos 44 straipsnio 1 dalis įgyvendinta priėmus pirminę Paslaugų įstatymo redakciją.</i> <i>Pastaba:</i> <i>Direktyvos 44 straipsnio 2 dalies nuostatų perkelti nereikia. Ši dalis įgyvendinta pateikus Europos Komisijai Direktyvos 39 straipsnyje nurodytą ataskaitą.</i>	Visiškas
45 straipsnis. Įsigaliojimas Ši direktyva įsigalioja kitą dieną po jos paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.	<i>Pastaba:</i> <i>Direktyvos 45 straipsnio nuostatų perkelti nereikia, nes jos nustato Direktyvos įsigaliojimo datą.</i>	
46 straipsnis. Adresatai Ši direktyva skirta valstybėms narėms.	<i>Pastaba:</i> <i>Direktyvos 46 straipsnio nuostatų perkelti nereikia, nes jos nustato Direktyvos paskirtį valstybėms narėms.</i>	